

İMAM HUMEYNÎ(RA) VE İSLAM DÜNYASI'NIN GELECEĞİ

Hizbullah HAKVERDİ

www.islamidavet.com
www.islamidavet.biz
www.islamidavet.org
www.islamidavet.net
www.islamidavet.info
www.islamidavet.us
www.islamidavet.eu
www.islamidavet.in

Emvac Yayınları : 2

Dizgi ve İç Düzen
Emvac Yayınları

Kapak Tasarım
Emvac Yayınları

Hazırlayan:

www.islamidavet.com

www.islamidavet.biz

www.islamidavet.org

www.islamidavet.net

www.islamidavet.info

www.islamidavet.us

www.islamidavet.eu

www.islamidavet.in

İMAM HUMEYNÎ (ra)
ve
İSLAM DÜNYASI'NIN GELECEĞİ

© Emvac Yayınları
Her hakkı mahfuzdur.

Not: Bu tebliğ 31 Mayıs ile 1-2 Haziran 1997'de Tahran'da Akdedilen "Uluslar Arası İmam Humeynî (ra) ve Tefekkürün İhyası Kongresi'ne sunulmuştur.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	7
GİRİŞ	11
MUKADDİME	13
A) İMAM HUMEYNÎ (RA) VE “ÇAĞDAŞ DÜNYANIN TARİHİ DEĞİŞİM” MES’ELESİ.....	29
ASR-I SAADET SONRASI TARİHİ DEĞİŞİM.....	34
EMPERYALİST “TARİHİ DEĞİŞİM”	44
İMAM HUMEYNÎ (RA) İSLAM İNKİLÂBÎ’Nİ NASIL VE NE İLE GERÇEKLEŞTİRDİ?	50
B) İMÂM HUMEYNÎ (RA) VE İSLAM’IN EVRENSEL İNKİLÂBÎ’NİN GELECEĞİ.....	93
C) İSLAM’IN EVRENSEL İNKİLÂBİNDA İRAN İSLAM İNKİLÂBÎ’NİN RİSALETİ	115

ÖNSÖZ

-BİSMİHİ TEÂLÂ-

Sonsuz hamd-ü senâlar; bütün alemleri yoktan var eden, belli bir nizam ve intizamla idame ettiren, tüm alemler ve yaratıklar üzerinde mutlak hakim ve hükümler olan, hadsiz-hesapsız nimetleriyle hayatın devamını sağlayan, gönderdiği peygamberlerle İlâhî Kitap-hüküm ve hikmetle kullarını terbiye edip kemale erdiren / dünya ve ahiret mutluluğuna ulaştıran Hallâk-ı Hakim ve Rahman-ı Rahim olan Allah-u Teâlâ (C.C.)'ya olsun!...

Hadsiz Salât-ü Selâmlar, minnet ve şükrânlar; Fahr-i Alem, Habib-i Ekrem, Rahmet'el-lil Alemin olan Hâtem'ül-Enbiyâ Hz. Muhammed Mustafa (SAV)'ya ve Selefleri olan tüm Enbiyâ'ya (Aleyhimüssalâtü Vesselâm), Nübüvvet mektebinin ve Hatemiyetinin İlâhî vârisleri ve izleyicileri/öncüleri olan Evliyâ-i izâme ve hâseten Nesl-i pâk-i resûl olan Eimme-i Mâsûmeye ve tüm Ehl-i Beyt önderlerine (AS), çağımızda Ehl-i Beyt Mektebinin Nûr Saçan Kandillerine (Muhteşem İslam İnkılabının aziz müessisi Ruhullah el-Humeynî (R.A.)'ye ve yüce Halefi olan Seyyid Ali Hamaneî (R.A.)'ye ve İnkılab'ın tüm Erkânı-

na...) Hizbullahî ümmetin tüm öncülerinin izleyicilerinin üzerine olsun!...

“And olsun, Biz Tevrat’dan sonra Zeburda da ‘Şüphesiz arz’a sâlih kullarım vâris olacaktır!’ diye yazdık. Hiç şüphesiz, (Allah’a) ibadet eden (ve kullukta bulunan) bir kavim için bunda açık bir belâğ (tebliğ ve mesaj) vardır.” (Enbiyâ: 105-106) (Ve: bkz. Nûr: 55; Kasas: 5-6; vb...) Ayet-i Kerimelerde açıkça ifadesini bulan İlâhî müjde ve va’din bil-fiil vukuu ve tahakkuku, ilk insan/ilk peygamber olan Hz. Adem’den (AS), Nübüvvet zincirinin ‘kemâli’ ve ‘son halkası’ olan Resül-ü Ekrem (SAV)’e kadar gelmiş-geçmiş bütün peygamberlerin mutlak ve ortak hedefi olmuş, bu İlâhî hedef; insanlık tarihinde bâtılın izmihlalini intac edecek olan ‘**Hak-Batıl Mücadelesi**’ olarak yerini almıştır. “**De ki: Hak geldi; bâtıl zâil oldu/yok olup-gitti. Zaten bâtıl, zâil olup-yok olmaya mahkûmdur.**” (İsrâ: 80) Ayet-i Kerimesi ve benzerleri bu İlâhî hakikatı natık bulunmaktadır.

Kezâ; İslâm’ın İlâhî/nihâî cihanşümul hükümranlığının gerçekleşmesi, insanlığın, ‘**din, can, mal, akıl ve nesil**’ güvenliği diye özetlenmiş bulunan huzur-sükun-fıtrat ve istikametinin korunması, İlâhî/Nebevî misyonun devamının sağlanması, Öz-Nebevî/Muhammedî İslâm’ın gerçek mecrâsından saptırılmaması/tahrife uğratılmaması için ‘**Verâset-i Nübüvvet**’in, yani ‘**Varis-i Enbiya**’ olan Salih/ehîl önderlerin İlâhî nasb ve istihlaf ile irsal ve izhar edilmesi “muktezâ-yı Hak, Rahmet ve Adalet olduğu” izaha gerek kalmayacak kadar açık olduğu ehil zevatca bilinmektedir. Ki; “**Hani, Zekerîyya şöyle demişti: Doğ-**

rusu ben, arkamdan iş başına geçecek olanlardan endişe ediyorum! Zevcem de kısırdır. Tarafından bana bir veli (varis olacak bir oğul) ver ki: bana da varis olsun- al-i Ya'kub'a da varis olsun! Ve onu rızana layık kıl, ey Rabbim!..." (Meryem: 5-6); "Bir zamanlar Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle (söz/amel ve fiillerle imtihân etmiş, onları tam yerine getirince de: 'Ben seni insanlara imam yapacağım!' demişti. İbrahim de: 'zürriyetimden de' (İmamlar yap, ya Rabbi!) dedi..." (Bakara: 124) vb... Ayetlerde de beyan edildiği üzere; şanı yüce Peygamberler, Allah-u Teâlâ (C.C.)'ya niyâzda bulunarak, öncelikle kendi zürriyetlerinden '**Salih Varisler**' ihsan etmesi talebinde bulunmuşlardır.

En son Peygamber olan Resül-ü Ekrem (Sallallahu Aleyhi ve Âlîhi Vesellem) bu hususta sonsuz İlâhî bir ihšana/ni'mete mazhar olmuş, aziz ve yüce '**Nesl-i Pâki**, kıyamete kadar devam edecek olan '**Verâset-i Nübüvvet ve İmamet-i Kamile**' İlâhî lütuf ve makamıyla mümtaz ve müstakar bulunmuştur.

"Her peygamberin nesli kendinden, benim neslim ise Ali ile Fatîma'dan devam edecektir."

"Ehl-i beytim, Nuh'un gemisi gibidir; binen kurtulur, binmeyen (onlara uymayan) helâk olur."

"Size (uyasınız diye) 'kıymeti ağır iki emânet' bırakıyorum! Bunların biri, Kelamullah olan Kur'an-ı Kerim; biri de, itretim olan ehl-i beytimdir. Onlara sımsıkı sarılırsanız, asla dalalete düşmezsiniz. Ve bunlar, birbirinden daha âzâm'dır. Bunlar, kıyâmet kopunca-

ya kadar birbirlerinden ayrılmayacaklardır...” gibi... pek çok ehâdis-i şerife, bu İlâhî hakikatı tevâtüren beyân etmiş, insanlığa gerçek kurtuluş yolunu göstermiştir.

Bu cümleden olarak; ‘**Hak-Bâtıl Savaşı**’nın tarihî ve en kapsamlı karşılaşmasının ayak seslerini duymakta olduğumuz bir dönemde İran İslam Cumhuriyeti başkenti Tahran’da akdedilmiş bulunan “**Uluslar Arası İmam Humeynî(ra) ve Tefekkürün İhyâsı Kongresi**’ne 31-Mayıs/1-2 Haziran 1997 tarihinde ‘**İmam Humeynî Ve İslâm Aleminin Geleceği**’ başlığı altında sunulan bu ‘**Tebliğ**’de bahis konusu mezkûr İlâhî gerçekler, ihbar ve müjdeler (kısaca da olsa) arz edilmeye ve; Aziz/Yüce İslâm’ın adilâne/mutlak hükümlanlığının İlâhî va’d ve dayanakları gösterilmeye çalışılmıştır.

Bu itibarla; İslâmî camiâmız için faydalı olabileceği ümidiyle bu eseri yayınlarken, ‘**İslâm İnkılâbı**’nın çağımızdaki etkin muntazırı ve müjdecisi olan Merhum Üstâd Said Nursî Hz.leri’nin: “**Evet ümidvâr olunuz şu istikbâl zulümâtı ve inkılâbâtı içerisinde en yüksek gür sâdâ, İslâm’ın sâdâsı olacaktır!...**” “İlâhî basiret ve ferâset fışkıran sözünü yeniden hatırlatırken, hepinizi Yüce Rab-bimizin sonsuz selamlarıyla selâmlarız.

“**Başta da, sonda da bütün hamd-ü senalar Allah-u Teâlâ (C.C.)’ya âittir.**”

Emvâc Yayınları

GİRİŞ

-Bismillahirrahmanirrahim-
(Ve Bihi Nestâin)

Esselamu Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekâtühü

Her kimden gelir ve her kime giderse ve her neden dolayı olursa olsun, bütün **hamd-u senalar**, **minnet** ve **şükranlar**; ol **Hâlık-ı arz** ve **semavat** olan **Allah-u Teâlâ** (cc)'ya olsun ki;.. biz biçareleri **İslam**'ın mücessem timsâli olan **gerçek insan**, yani **müslüman** olarak yarattı ve **ahsen-i takvim**, **mükerrem**, **halife-i arz** ve **enmüzec-i mahlûkat**.. gibi vasıf ve anlamlarla nitelendirdi ve şu muazzam kâinâtı da, fânî hayatımızın devamına **mühey-ya** ve **musahhar** eyledi...

Âlem-i mülk ve melekût adedince ve onlar nâm-ı hesabına nihayetsiz **salât-u selam** ve **teşekkürat**; **seyyid'ül mürselin** ve **rahmet'el-lil âlemin** olan **Resul-ü Ekrem-Hatem'ül enbiya** **Hazret-i Muhammed Musta-fa**'ya, **tahir-mutahhar Ehl-i Beyt'ine**, **eshab-ı ahyârına**, **ümmehat'ül mü'minin** olan **ezvacına**, **selef-i nuranileri** olan **Enbiya-yı Kiram'a**, **ehil varislerine** ve **salih izleyicilerine**, **Öz Muhammedi İslam**'ın **tecdid** ve **ihyâ edicisi** olan **İslam İnkılâbı'nın müessisi** **Hazret-i İmam Rûhullah**

el Humeynî'ye, O'nun hayr'ul halefi olan **Merci-i Ümmet** ve **Vâris-i İmamet** **Ayetullah el Uzmâ İmam Ali Hamaneî Hazretleri**'ne İslam'ın medar-ı iftaharı olan **ümmet-i Hizbullah'a** olsun ki; **hakkın ibka ve ihkakına** ve **hükümranlılığına** batılın da iptal ve imhasına bâdi ve müeddî olan **rah-ı hidayeti mekteb-i şehâdeti** ve **cadde-i kübra-yı Kur'aniyye'yi** yani **sırat-ı müstakim'i** bizlere sapasağlam miras ve **İlahî emanet** olarak bırakmışlardır...

Kezâ..; “**Uluslar Arası İmam Humeynî (ra) ve Dini Tefekkür'ün İhyâsı Kongresi**”ni düzenleyen **İslam İnkılabı** ve **Cumhur-i İslamî** mes'ullerine ve hassaten “**İmam Humeynî (ra)'nin Eserlerini Tanzim ve Yayınlama Kurumu**”nun muhterem yetkililerine ve siz kıymetli-aziz kongre üyelerine en deruni-kalbi halisane hürmet-muhabbet ve selamlarımı sunar; bu tür toplantıların, İlahî ve kutsal hedef ve neticelerin husulüne vesile olmasını, yüce **Rabbimiz(cc)**'den temenni ve niyaz eyleriz...

Bu kısa **girizgâhtan** sonra, bir **mukaddime** ile üç ana başlıktan oluşacak olan “**İmam Humeynî (ra) ve İslam Dünyası'nın Geleceği**” serlevhalı **tebliğimize** geçmiş olacağız, inşallah...

MUKADDİME

Bilindiği veçhiyle;.. esma ve ef'al-i İlahîyye'nin tecellisiyle vücut bulan kâinatta; hayr ile şerr, hüsn ile kubh, tuhr ile rics-necs, nur ile zulümat, iman ile küfr, hayat ile memat, hak ile batıl, hidayet ile dalâlet gibi.. ezdâd, ism-i Hakim'in muktezası olarak bir arada memzûc ve muhtelit bulunmaktadır...

İsm-i Hayy'-ü Kayyum'un tecellisi olan ve maddî-manevî çift cephesi bulunan hayat; ism-i Rahman ve Rahim gibi esma-i İlahîyye'nin şefkatkârâne tecellisiyle (takdir edildiği nisbette), varlığını devam ettirmektedir...

İsm-i Kuddüs'ün parlak tecellisiyle kâinattaki ve hayattaki, tüm kubh-hubs ve rics-necs gibi mülevvesat ref'û izale edilerek âlemler ve hayat tertemiz bir meşher-i esma-i İlahîye ve pırıl pırıl bir tenezzühgaha dönmektedir. Hayatın temel unsurlarından olan güneş, ısı-ışık, tın-toprak, hava-rüzgâr, ab-ı hayat, su-yağmur gibi.. ilâhî-kudsî cilveler-varlıklar kanalıyla âlemin ve hayatın maddî ve şühudî cephesi temizlik ameliyesine tabi tutulurken; bunların manevî ve gaybî (ta'bir caizse) müradifi ve sonsuz derecede yücesi olan nur-iman, hak-

hakikat, takva-hidayet, ilm-marifet gibi ilâhî rahmet ve tecellileriyle de alemin ve hayatın manevî, ruhî-kalbî cephesindeki kubh-hubs ve rics-necs, yani şirk-küfür, fîsk-u fücür ve zulm-ü tuğyan gibi mülevvesat ve pislikler ref'ü izale ve imha edilmekte böylece alem-i ma'na ve hayat-ı manevîye-i insaniye ilâhî huzura ve sükûna kavuşmuş olmaktadır... Ki; bu ilâhî tahavvûlat ve inkılâbatın ilk şıkkı tekvinî ilâhî kanun dairesi içerisinde cereyan ederken, ikinci şıkkı dahi teşriî' ilâhî-vahyî kanun çerçevesi içerisinde cereyan etmektedir... Biri ızdırarî; diğeri ise, iradî ve ihtiyarî bir özellik ve karakter taşımaktadır...

İsm-i Cemal ve Kemal'in ilâhî tecellisi ve faaliyeti ile tezahür eden, içtimaî-siyasî küllî ve umumî inkılâbâtı dahi mutazammın bulunan, ruh-akıl-kalb-fıkr-his ve ah-lâk değişimini-inkılâbını esas ve muhatap alan mezkûr hayat-ı manevîyyenin temizlik ameliyesi; ilâhî vahy-Kelamullah ile ve O'nun mübelliği-mübeyyini olan canlı ve müşahhas timsali durumunda-konumunda bulunan yüce peygamberler ve küllî-umumî-mutlak varisleri olan zevat-ı kiram (ra) tarafından bizzat-bilfiil yapılmakta, iş; asla tesadüfe-oluruna bırakılmamaktadır. Bu husus, Kur'an-ı Kerim'de sarahaten ifadesini bulmakta, böylece; tüm insanlara usûl-esas ve istikamet gösterilmektedir. Örneğin;

“Rabbimiz! İçlerinden onlara bir peygamber gönder (ki); onlara ayetlerini okusun, Kitab'ı ve hikmeti öğretsin ve onları temizleyip arındırsın. Muhakkak ki sen, Aziz'sin-Hakim'sin.” (Bakara:129)

“Öyle ki; içinizde kendinizden size **ayetlerimizi** okuyacak, sizi **temizleyip arındıracak**, size **Kitab’ı** ve **hikmeti** öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir **peygamber** gönderdik. O halde, (yalnız) beni zikredin ki ben de sizi zikredip anayım; ve (yalnız) bana şükredin ve (sakın) küfranda bulunmayın.” (Bakara:151,152)

“Andolsun ki Allah, müminlere, içlerinde kendilerinden onlara bir **peygamber** göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O,) onlara **ayetlerini** okuyor, onları **temizleyip arındırıyor** ve onlara **Kitab’ı** ve **hikmeti** öğretiyor. Ondan önce ise, onlar apaçık bir **dalâlet** içindeydiler.” (Al-i İmrân:164)

“Göklerde ve yerde olanların hepsi, **Melik; Kuddüs; Aziz; Hakim** olan Allah’ı **tesbih** etmektedir. (Ki) O, ümmiler içinde kendilerinden olan ve onlara **ayetlerini** okuyan ve onları **temizleyip arındıran** ve onlara **kitabı** ve **hikmeti** öğreten **peygamberi** gönderendir. Oysa onlar, bundan önce gerçekten apaçık bir **dalâlet** içindeydiler.” (Cum’a:1, 2)

“... Kim **temizlenip arınırsa**; artık o, kendi nefsi için **temizlenip arınmıştır**. Ve sonunda, dönüş Allah’adır.” (Fâtır:18); “...Umulur ki dönerler diye, onları **hasenat** ve **seyyiat** ile ibtila ettik.” (A’râf:168); “Doğrusu, **temizlenip arınan** felah bulmuştur.” (A’lâ:14)

“Hasene ile seyylie asla müsavi-eşit olmaz ...” (Fussilet:34); “... Muhakkak ki **hasenat** (iyilik ve güzellikler), **seyyiatı** (günah ve kötülükleri) giderir. Bu, **tezekkürde** bulunanlara bir **zikirdir**-öğüttür.” (Hûd:114);

“...Onların *seyyiatını* Allah, *hasenata* tebdil eder. Ve Allah, çok *gafurdur*, çok *rahimdir*.” (Furkan:70)

Ruh, kalp, akıl, fikir-düşünce, vicdan ve ahlâk alanında yapılan-gerçekleştirilmesi hedeflenen mezkûr ilâhî vahyi inkılâb, yani temizlik arınma; elbette Kelamullah-Kur'an-ı Kerim denen ilâhî hidayet-ravh-rîh-reyhan-nur-furkan-şifa-rahmet-da'vet ve ahlâk abidesi ilim-hikmet ve marifet manzumesi ile gerçekleştirilmekte, peygamberler ve özellikle de Hatem'ül enbiya (sav) dahi, O yüce Kelam'ın-Kitab'ın canlı müradifi ve mücessem tim-sali olmaktadır. Ki; şu ayet-i kerimeler, mezkûr iki şıkkı ifade etmektedir:

“Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için bir *hüda* (kılavuz) olan *Kitap'tır*.” (Bakara:2)

“... Gerçekten O *Kitab'ı*, Allah'ın izniyle kendinden öncekileri tasdik edici ve mü'minler için bir *hidayet* ve *müjde verici* olarak senin kalbine indiren O'dur.” (Bakara:97)

“...İnsanlar için *hidayet* olan; *furkan* ve *hüdadan* beyyinatı hâvi (bulunan) Kur'an, onda indirilmiştir...” (Bakara:185)

“Gerçek şu ki; biz *Tevrat'ı*, içinde bir *hidayet* ve bir *nur* olarak indirdik...” (Mâide:44)

“İşte size, Rabbinizden apaçık bir *beyyine* ve bir *hidayet* ve bir *rahmet* gelmiştir...” (En 'âm:157)

“Andolsun, biz onlara bir *Kitap* getirdik; iman edecek bir kavim için bir *hidayet* ve bir *rahmet* olmak üze-

re bir **bilgiye** dayanarak, O'nu açıklayıp tafsil ettik.” (A'raf:52)

“Ey insanlar! Rabbinizden size bir **mev'ize**, sine-lerde olana bir **şifa** ve mü'minler için bir **hidayet** ve **rahmet** geldi.” (Yûnus:57)

“Biz, Kitab'ı ancak hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklamak ve inanan bir kavme bir **hidayet** ve **rahmet** olması dışında (başka bir amaçla) indirmedik.” (Nahl:64)

“Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerinde bir **şahid** getirdiğimiz gün, seni de onların üzerinde bir **şahid** olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana, her şeyin açıklayıcısı ve müslümanlara da bir **hidayet** ve bir **rahmet** ve bir **müjde** olarak indirdik.” (Nahl:89)

“...De ki: O, iman edenler için bir **hidayet** ve bir **şifadır**. İman etmeyenlerin ise, kulaklarında bir ağırlık vardır ve O (Kur'an), onlara karşı bir körlüktür. (Ki, sanki) onlara uzak bir yerden seslenilir.” (Fussilet:44)

“Kur'an'dan mü'minler için **şifa** ve **rahmet** olan şeyler indirmekteyiz. (O) zalimlerin de ancak **hüsrânını** arttırmaktadır.” (İsrâ:82)

“Hani, Rabbin meleklere demişti: Ben kuru çamurdan ve şekillenmiş bir balçıktan bir **beşer** yaratacağım. Ona biçim verdiğimde ve ona **ruhumdan nefh** ettiğimde (üfürüp-üflediğimde), hemen ona secde ederek (yere) kapanın.” (Hicr:28, 29; yaklaşık, Sâd:71, 72)

“Bana demir kütleleri getirin, iki dağın arası tesviye edilince hemen **nefh** edin (körükleysin), dedi...” (Kehf:96)

“... (İsa der ki:) Ben size, **tın** (çamur)’dan **kuş** biçiminde bir şey yapıp, içine **nefh** ederim, o da Allah’ın izniyle hemen **kuş** olur. Ve Allah’ın izniyle, doğuştan **âmâ-kör** olanı ve **ebraş-alaca** hastalıklı olanı iyileştirir ve **ölüyü** de diriltirim...” (Al-i İmrân:49; yaklaşık olarak, Mâide:110)

“Biz seni, âlemler için ancak bir **rahmet** olarak gönderdik.” (Enbiya:107)

“Andolsun, size içinizden sıkıntıya düşmeniz O’nun gücüne giden, size pek düşkün, mü’minlere **raûf’un-rahim** olan bir peygamber gelmiştir.” (Tevbe:128)

“Ey peygamber! Gerçekten biz seni bir **şahid**, bir **müjdeci** ve bir **uyarıcı-korkutucu** olarak gönderdik. Ve kendi izniyle, Allah’a çağırان bir **sirac-ı münir** (nur saçan bir چراغ) olarak da (gönderdik)...” (Ahzâb:45,46)

“O’na (İbrahim’e) **İshak**’ı hibe ettik, üstüne de **Ya’kub**’u; ki, her birini **salihler** kıldık. Ve onları, kendi emrimizle **hidayete** yönelten **imamlar** kıldık...” (Enbiya:72, 73)

“Andolsun; sizin için Allah’ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah’ı çokça zikredenler için Allah’ın Resulü’nde **güzel bir örnek** (usve’tün hasene) vardır.” (Ahzâb:21)

“İbrahim ve onunla birlikte olanlarda, sizin için **usve’tün hasene’tün** (güzel bir örnek-nümune-i imtisal)

vardır...”(Mümteherine:4); “...Andolsun, onlarda sizler için, Allah’ı ve ahiret gününü umut etmekte olanlar için güzel bir örnek (usve’tün hasene) vardır. Kim yüz çevirecek olursa, artık şüphesiz Allah, Ğaniy’yül Hamid’dir.” (Mümteherine:6)

“Ve şüphesiz ki sen, bir huluk-u azim (pek büyük bir ahlâk) üzerindesin.” (Kalem-Nun:4)

“Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğüt-le(mev’ize-i hasene ile) çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin, yolundan saparı bilendir ve hidayete ereni de bilendir.” (Nahl:125)

“Buna rağmen, bunlara ne oluyor ki öğütten (tez-kireden) yüz çeviriyorlar. Sanki onlar, ürkmüş yaban eşekleri gibidirler; arslandan korkmuş-kaçmışlar.” (Müddessir:49-51)

“Hatırlayın; Musa, kavmi için su aramıştı, o zaman Biz O’na: ‘asanı taşa vur!’ demiştik de, ondan on iki pınar fışkırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah’ın verdiği rızktan yiyin için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık (ve kışkırtıcılık) çıkarmayın.” (Bakara:60; yaklaşık olarak, A’râf:160)

“Rahmetinin önünde riyahı (rüzgârları) bir müjde olarak gönderen O’dur. Bunlar, ağırca bulutları kaldırıp-yüklediğinde, onları ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su (ab-ı hayat) indiririz de, böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkarırız. Umulur ki, ibret alırsınız!” (A’râf:57)

“... Kâfirler topluluğundan başkası, Allah’ın **ravhından** (lütf-û rahmetinden ve yardımından) umudunu kesmez.” (Yûsuf:87)

“Bunun üzerine Musa’ya: ‘**asanla denize vur!**’ diye vahyettik. (Vurunca) deniz hemen yarılıverdi de her parçası kocaman bir **dağ** gibi oldu. Ötekileri de buraya yaklaştırdık. Musa’yı ve onunla birlikte olanların hepsini kurtarmış olduk.” (Şuârâ:63-65)

“Musa, onlara dedi ki: ‘**atacağınızı atın!**’ onlar da (sihirli olan) iplerini ve asalarını atıverdiler ve ‘Fir’avn’ın üstünlüğü adına, hiç tartışmasız üstün olanlar gerçekten bizleriz,’ dediler. Böylelikle, Musa da **asasını** bırakıverdi, bir de (ne görsünler) o, uydurmakta oldukları (hile ve sihirbazlıklarını) yutuveriyor. Anında büyücüler secdeye kapandılar. (Ve:) ‘Âlemlerin Rabbi’ne iman ettik’ dediler Musa’nın ve Harun’un Rabbine!” (Şuârâ:43-48; yaklaşık olarak, A’râf:115-122; Yûnus:80-82; Tâhâ:65-70)

“Andolsun Allah’a, sizler arkanızı dönüp gittikten sonra, ben sizin putlarınıza bir tuzak kuracağım. Böylece O, büyük olanın dışındaki olan (put)ları paramparça etti; belki ona başvururlar diye!” (Enbiya:57-58; vb.)

“Süleyman için de, fırtına biçiminde esen **rüzgârı** (rih-i asıf’ı) (musahhar kıldık) ki, kendi emriyle, içinde bereketler kıldığımız yere akıp giderdi.” (Enbiya:81; yaklaşık olarak, Sebe’; 12-14; Sâd:36)

“...Onlar öyle kimselerdir ki (Allah), onların kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir **ruh** ile desteklemiştir...” (Mücadele:22)

“Allah’a ve Resulü’ne itaat edin ve münazaa etmeyin. Yoksa, çözülp yılğınlaşırsınız da rüzgârınız (gücünüz-hükümrânlığınız) gider. Sabredin; şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir.” (Enfal:46)

“... Peygamber size ne verirse, artık onu alın; sizi neden nehyederse, hemen ondan sakınıp uzaklaşın ve Allah’tan ittika edinip sakının. Gerçekten Allah, Şedid’ül-lkab’dır.” (Haşr:7)

“Kim peygambere itaat ederse, gerçekte Allah’a itaat etmiştir. Kim de yüz çevirirse (çevirsin), biz seni onların üzerine koruyucu (hafız-muhafız) olarak göndermedik.” (Nisâ:80)

“Hiç şüphesiz Allah ve melekleri, peygambere salat etmektedirler. Ey iman edenler! Siz de O’na salât edin ve tam bir teslimiyetle O’na selam verin!” (Ahzâb:56) İlââhir...

İlâhî vahy-Kelamullah (Ki; en mütekâmili ve hülâsası-en sonu **Kur’an-ı Kerim**’dir.) ve O’nun mücessem-müşahhas ve canlı temessülü olan **Enbiya-yı i’zam** (as) (Ki; O mübarek silsilenin en azamı-en ekmeli ve en son halkası-hatemi de, **Resul-ü Ekrem Hazret-i Muhammed Mustafa** sallallahu aleyhi ve alihi vesellemdir.) salih izleyicileri, halis varisleri olan **zevat-ı kiram** (ks) vasıtasıyla; insanlığın, ruh-kalb, akl-fikr, vicdan-hulk gibi.. **hayat-ı manevîyesini** oluşturan âlemine-cephesine nefh edilen **ilâhî nur** ile her nevi illet ve marazlar yok edilmiş, **zulûmatlar** dağıtılmış, **gaflet-cehalet** perdeleri yırtılmış, **vahşet-dalalet** izmihlâle-hüsrana uğratılmış, **şirk**,

küfr, zulm ve fısk-û fücür gibi batıl tezahürler ve pislikler imha edilerek silinip süpürülmüş, **ye's**, **fütur**, **atalet**, **tekasül**, **nevm** ve **mevt** vb. **zehirler**, **zillet** ve **felaketler** bütünüyle giderilmiştir...

Bunların boşalan-temizlenen yerlerine ise, tabiatı ile; **sıhhat-saadet**, **huzur** ve **selamet**, **ışık-aydınlık**, **teyakkuz-şuur-basiret-feraset**, **ilm-u irfan** ve **marifet**, **ül-fet-ünsiyet**, **vahdet-uhuvvet**, **istikamet-hidayet** ve **medeniyet**, **iman-tevhid**, **takva-ahlâk**, **ihsan** ve **adalet**, **hak-hakikat**, **aşk-şevk-heyecan-ümid-hareket-tazelik-zindelik-hayat** ve **canlılık**, **emn-ü eman-yakin** ve **itminan**, **izzet** ve **hürriyet** getirilmiş, böylece; “İlâhî-Vahyî-Nebevî-İslamî İnkılâb-ı Azim” tüm boyutlarıyla ve tüm şümûlüyle gerçekleştirilmiştir...

Fıtrat-ı insaniyeyi ve **hakikat-ı ilâhîye**'yi ifade eden ve **İnkılâb-ı İslamî** denen bu **dönüşüm** ve **değişim**, ferdî hayat ile başlayıp, **ıçtimaî hayatın** tüm alanlarını kapsaması ile birlikte, (ilâhî yapısı ve tabiatı gereği) **idarî** ve **siyasî** sahayı da zorlamaya ve giderek **ilâhî dairesi** altına almaya başlamış, bu da; **hâkim** olan **tağutî-müstekbir** eşhası ve güçleri ve habis çevrelerini ve **zulüm** düzenlerini temelden sarsmaya başlamıştır. Ki; bu da, **bütün boyutlarıyla hak** ve **batıl** savaşını doğurmuştur...

İsmi **Celal-Cebbar-Aziz-Kahhar** ve **Fettah**'ın ilâhî cilvesi ve tecellisinin **tezahürü** olarak, **batıl** cephe, **enfûsî** âlemde olduğu gibi, **âfâkî-haricî** ve **maddî** âlemde de **hezimete** uğramış, tarihin karanlık dehlizlerinde ve çöplüklerinde **yok** olup gitmiştir. Ki; **hakkın** bu mutlak galibiyeti

ve hâkimiyeti, **Kitab-ı Mübin**'de **Sünnetullah** olarak ifade ve tesmiye edilmektedir. (Bakınız; Ahzâb:62; Fâtır:43; Mü'min-Ğafir:85; Feth:23; vb.)

“...Yeryüzünde gezip dolaşın da, (hakkı) yalanlayanların uğradıkları akıbetin nasıl olduğunu görün!” (Al-i İmrân:137; yaklaşık, En'âm:11; A'raf:86; Nahl:36; Neml:69; Ankebût:20; Rûm:42; ...)

“...Ayetlerimizi yalanlayanları suda boğduk.” (A'râf:64; yaklaşık, A'raf:136; Bakara:50; Enfal:54; Yûnus:73; Şuârâ:66, 120; Ankebût:40; İsrâ:103; Enbiyâ:77; Furkan:37; Saffât:82; Zuhurf:55; ...)

“...Böylece emrimiz (azabımız) geldiği zaman, (oranın) üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık; Rabbinin katında belli bir biçime sokulmuş ve damgalanmış olarak. Bunlar, zalimlerden uzak değildir.” (Hûd:82, 83; yaklaşık, Hicr:74; Zâriyât:33, 34; Kamer:33-39; ...)

“O zulme sapanları, dayanılmaz bir ses (sayha) sarıverdi de, kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar.” (Hûd:67, 94; ...)

“... Göklerin ve yerin (tüm) orduları Allah'ındır; Allah, Alim'dir, Hakim'dir.” (Feth:4, yaklaşık, Fetih:6)

“Senin Rabbinin Ad (kavmin)'e ne yaptığını görmedin mi? **Yüksek sütunlar sahibi İrem'e?**.. Ki, şehirler içinde onun bir benzeri yaratılmış değildi. Ve; **evtad** (zulüm kazıkları-ehramlar) sahibi Fir'avn'a? Ve, vadilerde kayaları oyup biçen **Semud'a?**.. Ki onlar, beldelerde **tuğyan** etmekteydiler. Böylece; oralarda **fesadı** yaygın-

laştıırıp-arttırmışlardı!.. Bundan dolayı, *senin Rabbin onların üzerlerine bir azab kamçısı yağdırıverdi. Çünkü senin Rabbin (onları ve her şeyi) mîrsad edendir (gözetleyip gözetleyendir)” (Fecr:6-14)*

“(Ey iman edenler!) Sakın şu zulmedenlere meyl etmeyin! Yoksa, size (de) ateş dokunur. Sizin Allah’tan başka velileriniz yoktur, sonra (kimseden) yardım da göremezsiniz!” (Hûd:113)

“Ad (kavmin)’de de (ayetler-ibretler-dersler vardır.) hani onların üzerine de *rih-i akim* (köklerini kesintiye uğratan rüzgâr) gönderdik. Üzerinden geçtiği hiçbir şeyi bırakmıyor, mutlaka onu çürütüp kül gibi dağıtıyordu. Semud (kavmin)’de de (aynı ayetler-ibretler vardır.) hani onlara; ‘*belli bir süreye kadar metalanıp-yararlanın*’ denmişti. Ancak, Rablerinin emrine baş kaldırdılar; böylece bakıp dururlarken, onları *yıldırım* çarpıp yakaladı. Artık, ne ayağa kalkmaya güç yetirebildiler, ne de yardım bulabildiler.” (Zâriyât:41-45; yaklaşık, Fussilet:15-17; Kamer:18-31; ...)

“(Ey Ümmet-i Muhammed!) Sizin kâfirleriniz, onlardan hayırlı mıdır? Yoksa, sizin için *kitaplarda bir berâet* mi var? Yoksa onlar: ‘*Biz, birbiriyle yardımlaşıp öcünü alan bir toplumuz*’ mu diyorlar? Yakında, o toplum (da) *hezimete* (bozguna) uğratılacak ve onlar, arkalarını dönüp kaçacaklardır.” (Kamer:43-45; ...)

Nuh, Hûd, Salih, Lut, Şuayb (as), ve; İrem, Sebe, Babil, Fir’avn, Ben-i İsrail, Kureyş-i Mekke gibi.. kavim ve toplumlarla zirveye ulaşarak sembolleşen, hak ve

batıl savaşının seyrini, sebep-hikmet ve illetini, netice ve akıbetlerini eksen alan ve kıssalar halinde beyan etmek suretiyle irşad-ikaz ve ihtar ameliyesini esas alan Kur'an-ı Kerim, böylece; kıyamete kadar gelecek tüm insanlık içerisinde zuhur edecek olan batıl cepheyi ve tağutî güçleri inzar, hak cepheyi ve hidayet öncülerini de tebşir-taltif-teşci ve teselli etmekte ve mü'minler için yegane-mutlak ümit kaynağı olmaktadır... Ki bu da; Hatem'ül enbiya ve Resul-i Kibriya Hazret-i Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve alihi vesellemin ilâhî bi'seti ile birlikte, Cihanşümul İslam İnkılâbı'nın devr-i saadette neşv-ü nema bulmasını ve giderek vüs'at ve inbisat payda etmesini doğurmuştur...

“...Kelime-i tayyibe (güzel-temiz-hoş bir söz), bir şecere-i tayyibe (hoş-temiz bir ağaç) gibidir ki; O'nun kökü sabit, dalı ise göktedir. Ki; Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah, insanlar için misaller verir; umulur ki tezekkür ederler.” (İbrahim:24-25)

“Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali: içinde چراغ bulunan bir kandil gibidir; چراغ bir sırça (züccac) içindedir. Sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki; doğuya da, batıya da ait olmayan bir şecere-i mübarekeden, zeytundan yakılır. Ateş değmese dahi, neredeyse yağın kendisi ziya-ışık saçar. (Ki bu) nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna hidayet eder. Allah, insanlar için misaller vermektedir. Ve Allah, her şeyi bilendir. (Bu nur) Allah'ın, onların yüceltilmesine ve isminin zikredilmesine izin verdiği beytlerdedir; onların içinde sabah ve akşam O'nu

*tesbih ederler. (Onlar, öyle) adamlar ki; ne ticaret ve ne de alış veriş, onları Allah'ı zikretmekten; namazı ikame etmekten ve zekatı vermekten **tutkuya kaptırıp alıkoymaz**. Onlar, onda kalblerin ve gözlerin inkılâba uğrayacağı (allak bullak olacağı) günden korkarlar.” (Nûr:35-37)*

“... Ey Ehl-i Beyt gerçekten Allah, sizden **ricsi** (kiri-günahı) gidermek ve **sizi temizleyerek tertemiz** kılmak ister.” (Ahzâb:33)

“Muhacir ve ensardan **sabıkin-i evvelin** (öne geçmiş) olanlar ve **ihsan** ile onlara ittiba edenler (ki;) Allah, onlardan **razı** olmuştur, onlar da O'ndan **razı** olmuşlardır...” (Tevbe:100)

Ayet-i kerimelerinin İlâhî beyanı muvacehesinde, serapa **nur-hidayet** olan Kur'an-ı Kerim'in **kelimat-ı tayyibesini** terennüm ve tebeyyün etmek suretiyle **canlandıran, mücessem bir nur ve hayat** halinde, ilâhî ürünler-meyveler vermesini sağlayan, böylece “**Rahmet'el-lil Âlemin**” olarak gönderilmiş bulunduğunu (Enbiya:107) bilfiil isbatlayan **Resul-ü Ekrem (sav)**, **ensar, muhacirin öncüleri ve izleyicilerinin** yardımıyla, **Cihan-şümül İslam İnkılâbı'nın** temelini ve **İlâhî tohumunu** atmış; keza, **Kur'an-ı Kerim'in canlı timsali ve kıyamete** kadar Kur'an'la birlikte ve Kur'an'ın kendileriyle birlikte olacağı, **Ehl-i Beyt-i Nebi (as)** ile de; bir **şecere-i tayyibe** ve **mübareke** olarak, o **İlâhî-İslamî İnkılâb'ın** kıyamete kadar **bereketli meyveler** vere vere uzayıp ulaşmasını (biiznillah)safılamıştır...

Nüzul ve keyfiyet cihetiyle **itmam** olan ve **kemale** eren **Din-i İslam**'ın, **tatbik** ve **kemiyet** cihetiyle **tedricilik** takip etmiş olduğu, bazı kez ise; **kemiyetin** imal, **keyfiyetin** (özün) ihmal edilegeldiği, tarihî bir vakıa olarak müşahade edilmiş, bu da; çok yönlü **inhiraf-izmihlâl** ve **zilletleri** doğurmuştur...

Hatem'ül enbiya sallallahu aleyhi ve alihi vesellem **ahirete irtihali** üzerinden kısa bir dönemin geçmesiyle birlikte görülmeye başlayan bu **menfi** gidişat; **temessül-ü Kur'an** ve **varis-i mekteb-i nübüvvet** olan **Ehl-i Beyt-i Nebi (as)** ve **etbai (ks)** tarafından zaman zaman **müsbet** mecraya tevcih edilmiş, böylece; **Öz Muhammedi İslam** denen **inkılâbî çizgi** ve **mekteb** korunabilmiştir...

Ve lakin; **ruh, kalb, akl, fikr, hulk** gibi.. manevî âlemlerde **ferdî**, kısmen de **içtimaî** sahada korunan **İlâhî-İslamî-inkılâbî çizgi**, **hayat-ı siyasiyede** gerçek anlamıyla **ma'kes** bulamamış, hatta yer yer büyük sapmaların vukuuna şahid olunmuştur. Ki; bunun da **Din-i İslam**'ın **kemali** ve **inkılâbî** özelliği ile kabil-i te'lif olamayacağı açıktır...

Resul-ü Ekrem (sav)'den sonra, hiçbir **peygamberin** gelemeyeceği kesin olması karşısında, **Din-i İslam**'ın; **İlâhî-nebevî-inkılâbî cihanşümül** özelliğine **kamilen** ırcı, böylece; **risalet-i Muhammediye (sav)**'nin hedefine ulaştırılması **dinî** ve **aklî** bir **zaruret** olarak tezahür ve tebelür etmektedir. Ki işte; bu **İlâhî** görev, **Ehl-i Beyt-i Nebi**'nin son ve **kâmil** halkası olan, **Resul-ü Ekrem (sav)** ve **Eimme-i Masume** ile **Süleha-yı ümmet (as)** tarafından

zuhuru müjdelenen **Hazret-i Mehdî-i Muntazar** (as) vasıtasıyla yapılacak, **Din-i İslam**'ın ihyası ve yeniden **cihanşümül inkılâbî** çizgisine getirilmesi, böylece sağlanmış olacaktır...

Ümmet-i İslamiye'yi ve biçare mustazaf halkları, İslam'ın **İlâhî-Nebevî** nuruyla yeniden aydınlatacak, **ah-kâm-ı Kur'aniye**'yi ve **şeriat-ı Muhammediye** (sav)'yi asli kimliğine ve **özüne** yaraşır şekilde uygulayacak, böylece; insanlığı **hidayete götürme-ulaştırma-kavuşturma** İlâhî faziletini ihraz etmiş bulunacaktır. İlmî ve İslamî tetkik ve tahkikatımız ile, **isim** olmayıp **sıfat** olduğu kanaatini uyandıran **Mehdî; Ruhullah, Habibullah, Zebihullah** gibi İlâhî ve kudsî bir unvanı ve **hidayete eren ve erdiren** bir misyonu **kamilen** temsil etmektedir... Ki; **İran İslam İnkılâbı** için, **İnkılâb-ı Mehdî** (as) denmesinin, **aklen** ve **şer'an** tam yerinde olduğu kanaatini taşıyorum...

Müessis-i İnkılâb olan **Hazret-i Ruhullah'el Humeynî** radiyallahu anh'ın yüce şahsiyeti ve İlâhî-mukaddes misyonu, mübarek hayatı ve fiiliyatı göz önüne alınırken, **hidayet minberinde** âlem-i insaniyete saçtığı İlâhî-Kur'anî ve Muhammedî nurlardan-ışıklardan gaflet edilmemesini diliyor, böylece; **Mukaddime**'ye nihayet vererek, **üç ana başlıklı** diğer konulara geçiyorum, inşaallah...

A) İMAM HUMEYNÎ (RA) VE “ÇAĞDAŞ DÜNYANIN TARİHÎ DEĞİŞİM” MES’ELESİ

Malûm ola ki;..

“Kâinatın bir misal-ı musağğarı olan insanın; deru-nî-enfûsî-dahilî, yani ruh, kalb, akl-fıkr, hulk-ahlâk, vicdan ve basar gibi cihazat-anasır ve melekelerden vücut bulan manevî âleminde husule gelen ve çok yönlü müsbet ve menfî yönleri-cepheleri bulunan muhtelif tahavvülat-tebeddûlat-tağayyürat ve inkılâbât neticesinde oluşan insanî mâhiyet-keyfiyet, şahsiyet-karakter ve hayat felsefesinin zahirî-âfâkî ve haricî, yani maddî-dünyevî, kavî ve fiilî-amelî âleme yansıyan ve çok yönlü boyutları bulunan vakıa-hadise ve cilvelerinin ayinesi-tezahürü ve tecelligahı;..” ta’bir-i aherle..; “iman ile küfrün, tevhid ile şirkin, adalet ile zulmün, nur ile zulûmatın, istiz’af ile istikbarın, İslam ile tuğyanın, kısaca; hak ile batılın, ezelden gelip ebede doğru giden amansız mücadelesinin meydanı-sahnesi, canlı ve yazılı serencamı olan tarih..”, Hazret-i Adem’dan günümüze kadar muhtelif ve renkli bir seyir çizgisi takip ederek gelmiş, akleden insanlara ders-ibret ve yön verme; istikbale de ıfık tutma özelliğini, sürekli olarak taşımıştır...

Hak Teâlâ ve Tekaddes’in (cc) sıfat-ı tecellisi olan ve Din-i İslam’ın İlâhî unvanı durumunda bulunan ve “in-sanın, üzerinde yaratılmış bulunduğu İlâhî fıtrat” (Rûm:30) özelliğini taşıyan hak; kâinatta ve hayatta cari olan yegane ve mutlak hakikat olarak eşya ve vücudun

aslını-esasını, özünü-ruhunu teşkil etmekte;.. batıl diye nitelenen tüm zıtları ise; mecazî-izafî-ademî-arazî varlıklar-fiiller ve tezahürler olarak kâinatta ve hayat-ı insaniyede yerini-pozisyonunu almaktadır...

Evet;.. “ahsen-i takvim suretinde yaratılmış” (Tin:4) bulunan ve kâinat içinde “çok mükerrem kılınan” (İsrâ:70), “yeryüzünün halifesi” (Bakara:30; En’âm:160; Yûnus:14; Sâd:26) payesine erdirilen ve “kâinattaki nice muhteşem varlıklar emrine-hizmetine sunulan ve istifadesine musahhar edilen” (İbrahim:32-33; Nahl:12-14; Hacc:65; Lokman:20; Zuhuf:12-13; Casiye:12-13;...) Ben-i Âdem, mezkûr İlâhî şerefini-mahiyetini ve İslam olan fıtratını koruyup da hak üzere gittiği sürece, mes’ud ve bahtiyar-mümtaz bir varlık özelliği taşımış; siyasî, içtimaî, iktisadî, hukukî, idarî, ahlâkî, kısaca maddî ve manevî “hayatın tüm alanlarında” parlak ve muhteşem bir izzet ve medeniyet örneği sergilemiş olacaktır. Ki; insanlığın Din-i Hak’tan kaynaklanan bu İlâhî cephesi, tarihin altın sayfelerini teşkil etmiş ve hayat-ı insaniyenin iftihar tabloları haline gelmiştir. Ve; bunun en bariz ve en nurlu örnekleri de, hiç şüphesiz peygamberler (as), bâhusus Hatem-ül enbiya (sav)’nın aydınlattığı Asr-ı Saadet dönemlerinde görülmüş, günümüz İslam İnkılâbı’nın zuhuru ile bu İlâhî-Nebvi halka, tekamül ederek sürekliliğini sürdürmüştür.

“De ki: Ey mülkün sahibi Allah’ım! Dilediğine mülkü verirsin ve dilediğinden mülkü çekip alırsın; dilediğini aziz kılar yüceltirsin, dilediğini zelil kılar alçaltırsın. Gerçekten Sen, her şeye güç yetirensin.” (Al-i İmrân:26)

*“Kim izzeti istiyorsa, artık bütün izzet Allah’ındır, **Kelim’ut Tayyib** (hoş-güzel söz) O’na yükselir ve salih amel onu yükseltir...” (Fâtır:10)*

“... Bütün izzet Allah’ın ve Resulü’nün ve mü’minlerindir. Ve lakin, münafıklar bunu bilmezler.” (Münafikun:8)

“Sakın gevşemeyin ve üzülmeyin; eğer siz (gerçekten) iman etmişseniz, (şüphesiz) en üstün olan sizlersiniz.” (Al-i İmrân:139)

“(Musa’ya) ‘Korkma! Şüphesiz, üstün gelecek olan sensin!’ dedik.” (Tâhâ:68)...

Allah-u Teâlâ (cc)’nın aziz kılıp **yücelttiği** insanoğlu, zaman zaman İlâhî **imtihan-ibtila** ameliyesinden geçirilmiş, böylece; **halis** olanlarla olmayanların **tefrik-temyiz** edilmesi hikmeti cereyan etmiştir:

*“Andolsun, biz sizi biraz **korku** ve **açlık** ve biraz da **mallardan** ve **canlardan** ve **ürünlerden** eksiltmekle **ibtila-imtihan** edeceğiz, **sabredenleri** müjdele!” (Bakara:155; yaklaşık, Al-i İmran:186)*

“Yoksa, sizden önce gelip geçenlerin hali, başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluk ve öyle dayanılmaz zorluklar dokundu ve öylesine sarsıldılar ki; sonra peygamber, beraberindeki mü’minlerle: ‘Allah’ın yardımı ne zaman?’ diyordu. Dikkat edin; şüphesiz Allah’ın yardımı pek yakındır.” (Bakara:214)

“Eğer siz bir yara aldıysanız, o kavme de benzeri bir yara değmiştir. O günleri; (evet) biz onları insanlar

arasında **devl-tedavül** ettirip dururuz. Bu; Allah'ın **iman edenleri bilip belirtmesi** ve sizden **şehitler-şahitler** edinmesi içindir. Allah, zulmedenleri sevmez. (yine bu;) **iman edenleri arındırması** ve **kâfirleri** yok etmesi içindir. Yoksa siz, Allah içinizden **cihad edenleri bilip belirtmeden** ve **sabr edenleri de bilip belirtmeden** cennete gireceğinizi mi sandınız? (Al-i İmran:140-142) (Ve; benzerleri için bakınız, Al-i İmrân:166-167; Tevbe:16; Ankebût:1-7; ilh...)

Tabiatıyla, mezkûr **ibtila-imtihan** sonucu duçar olunan **azab-seyyie**, genellikle, insanın kendi **nefsinden** ve **za'fiyetinden** kaynaklanmaktadır:

“Sana haseneden her ne gelirse, Allah'tandır. Seyyieden de sana her ne gelirse, o da kendi **nefsinden** dir...” (Nisa:79)

“Gerçek şu ki; Allah, insanlara hiçbir şeyle **zulm** etmez. Ancak insanlar, kendilerine kendileri **zulm** ediyorlar.” (Yûnus:44;...)

“(Allah'ın azabı) şundandır ki; **bir kavm** (toplum) kendi **nefsinde olanı değiştirinceye** kadar Allah, ona **in'amda** bulunduğu (hayır) **nimetini değiştirecek** değildir. Allah, gerçekten Alim'dir, Semi'dir.” (Enfal: 53)

“Umulur ki, Rabbiniz size **merhamet** eder; fakat siz (fesada) dönerseniz, biz de (cezalandırmaya) döneriz...” (İsrâ:8)

“Onun (insanın) önünden ve arkasından izleyenleri vardır, onu Allah'ın emriyle gözetip, korumaktadırlar. Gerçekten Allah, kendi **nefislerinde** (özlerinde) olanı

*değiştirip bozuncaya kadar, bir toplulukta olanı **değiştirip bozmaz**. Allah, bir topluluğa kötülük diledi mi, artık onu geri getirmeye hiçbir (biçimde imkân) yoktur; onlar için, O'ndan başka bir **veli** yoktur.” (Râ'd:11)*

*“Eğer **iyilik** ederseniz, kendi nefsiniz için iyilik etmiş olursunuz ve eğer **kötülük** ederseniz, o da onadır (kendi nefsinizedir)...” (İsrâ:7)*

*“İnsan **hayra** dua ettiği (çağırdığı) gibi, **şerre** de dua etmektedir, İnsan, pek **acelecidir**.” (İsrâ:11; yaklaşık, Şems:8-10)*

*“İnsan, **aceleden** (aceleci olarak) yaratıldı. Sizi, ayetlerimi yakında göstereceğim. Şimdi, hemen **acele** etmeyin.” (Enbiya:37) İlh...*

İşte;.. daha önce işaret ettiğimiz veçhiyle..; İslam fıtratı üzere, **ahsen-i takvim** suretinde ve **mükerrer** bir varlık olan, **hayra** olduğu gibi **şerre** de müstâid bulunan insan ayrıca; “çok zayıf” (Nisa:28), “çok cedelci” (Kehf:54), “çok nankör ve inat” (Adiyât:6), “tuğyankâr-azgın” (Alâk:6), “Hakk’a karşı hasım-husumetkâr” (Nahl:4, Yasin:77), “esfel-i safilini boylayacak” (Tin:5) kadar bir “zulm-ü cehalet ve küfr-ü ihanet” (İbrahim:34; İsrâ:67; Hacc:66; Ahzâb:72; Şûra:48; Zuhuruf:15; Abese:17; ...) timsali olduğu, Kur'an-ı Kerim tarafından beyan edilmekte, böylece; insanın, **hak** ile **batılın** mücadele alanı olma özelliği taşıdığı, sarahaten bildirilip-gösterilmektedir...

İsm-i Hakim'in, akıllara durgunluk veren **çok yönlü-derin** tecellisinin İlâhî cilvesi ve tezahürü olarak **teklif** ve **imtihan** ile muhatap olan insan, böylece; **hak** ile **ba-**

tıldan birini **tercih** etme durumu ile karşı karşıya gelmiş bulunmaktadır...

Bundan dolayıdır ki; **Öz Muhammedi İslam**'ın **İlâhî-inkılâbî** bütün tadını tatmış ve **eşsiz-ekmel** nuruyla aydınlanmış olan insanların büyük bir kısmı, (fıtratının aksine hareket edip) kendi ihtiyarı ile **tedricen** bu **İlâhî hidayet** güneşinden uzaklaşmaya, **Resul-ü Ekrem** sallallahu aleyhi ve alihi vesellemi irtihalinden kısa bir süre sonra **münharif-batıl** cephede yerini almaya başlamıştır... Ki, bu **inhiraf** ve **batıla kayış** ameliyesini; kısaca ve maddeler halinde **tezkir** ve **tebyin** etmemiz ve **tarihî seyrini** ta'kib etmemiz, daha faydalı olacağı izahtan va-restedir...

ASR-I SAADET SONRASI TARİHİ DEĞİŞİM

İlk vahy ve ilk nebi ile oluşan, her yeni gelen vahy ve nebi ile **vus'at** kazanan ve **neşv-ü nema** bularak **ke-male** doğru gelişen, **Kur'an-ı Kerim** ve **Rahmet' el-lil'âlemin** olan **Hatem'ül enbiya** (sav) ile de zirveye ulaşan, **hilafet-i Ahmediy**e ve **hakikat-ı Muhammediye** (sav)'nin **İlâhî tecellisi** olarak **kıyamete** kadar **ila-nihaye** bu zirveyi **tekemmül ettirme** özelliğini taşıyan ve **İran İslam İnkılâbı**'nın ihtişamlı, **İlâhî zuhuru** ve **tûluu** ile bunu **bilfiil** ispatlayan, çağımızda "**Öz-Halis Muhammedi İslam**" diye ifadesini bulan ve **İlâhî vahyin-Kur'an-ı Kerim**'in, yani **İslam**'ın **bila-istisna bütün ahkâmını-mesajını**, **emir ve nehylerini** kesinkes kapsayan **Cihan-şümül İslam İnkılâbı**; en büyük **ma'kesini-tarihî değişimini**, **hak ve adalet tecellisini** ve **İlâhî hükümlerliğini**, **Asr-ı Saadet** ve **Sadr-ı İslam** denen mutlu çağda, (nüve

olarak) tahakkuk ettirmiş bulunduğu, riyazi bir vakıa ve hakikat olarak izahtan varestedir...

Kalb, akl, ruh, fikr, şuur ve vicdan üzerinde, iman, tevhid, hak, adalet, izzet, hürriyet ve ubudiyet gibi.. İlâhî nur, takva, ahlâk, fazilet ve hidayet mührünü ve nakşını vurarak hayat-ı insaniyenin manevî âleminde ve cephesinde çok kısa bir süre içinde fevkalade bir tarihî değışim-devrim gerçekleştiren Sadr-ı Evvel-Asr-ı Saadet İslam'ı; mündemiç bulunduğu sonsuz bir İlâhî güç ve enerji ile siyasî, içtimaî, askerî, iktisadî, hukukî, amelî ve fiilî gibi.. zahirî-maddî, haricî-âfâkî ve şuhudî cepheleri de ihata eden hayat-ı insaniyenin bütününü kuşatmış, başlattığı fetih-cihad-davet-tebliğ hareketleriyle de, bunu sath-ı arzın büyük bir kısmına yaymış, böylece; saltanat-ı İslamiye, hilafet-i Muhammediye ve hakimiyet-i Kur'aniye'nin taht-ı emrine, arzın bir kısmını bilfiil, diğer kısmını da bilkuvve-hükmen-manen almış ve bu misyonunu ve özelliğini kısa bir süre kâmilen, daha sonraları da kısmen sürdürmeyi başarmıştır...

Maddî ve manevî hayatın tüm sahalarında ve cep-helerinde gerçekleşen; İlâhî okyanustan kopup gelen ve coşup taşan muhteşem dalgaları, İlâhî güneşten fışkıran-parıldayan ışıkları, bir yandan Çin seddine ve Sibiryâ sınırlarına bir yandan Hindistan ve Endonezya topraklarına, öte yandan Kuzey ve Güney Afrikalara ve Büyük Sahralara, diğer taraftan Endülüs, Viyana, Kırım ve Kafkasya'ya kadar uzanan-dayanan; ve tüm bu yerlerde, hakkın muhteşem müsbet-İlâhî-tarihî değışimini gerçek-

leştiren ve dünyanın sair en ücra yerlerine kadar aksettirdiği **İlâhî huzmeler** ve sızdırdığı **ab-ı hayat damlaları** ile, **kulub** ve **ervah-ı insaniyeyi** asil fıtratına yönelterek **ihtizaza** getiren, **Asr-ı Saadet**'in, **İlâhî-nuranî Cihanşümûl İslam İnkılâbı**.. yüce **Resul**'ün (sav) irtihalinden sonra görülen, giderek gelişme gösteren bir **inhiraf** tehlikesi ile karşı karşıya gelmiş, bu tehlike, bir süre sonra **batılın**, **İslam**'ın **merkezî idaresi-harim-i ismeti** olan **hilafet** tahtına-makamına **melik-i adûd** olarak, **nifakî-şeytanî** bir pozisyonla musallat olmasını, **İslam adına**(?) **ümmete hükmetmesini** ve insanlığa **yön** vermesini (**maalesef**) doğurmuştur...

Evet;.. **nur-u İlâhî** ve **hakikat-ı Muhammediye** (sav) tohumunu **Asr-ı Saadet** toprağına ekmekle birlikte **vüs'at** ve **inbisat** kazanan **İslam İnkılâbı**; **İlâhî** ve **tarihî değişim** misyonunu, **harice** (diyar-ı küfre) karşı hızla icra ederken..; **dahile** yönelik bir **aksama-duraklama**, zaman zaman **gerileme** ile karşı karşıya gelmiştir. Ki, bu da; **hilafetin** ve **velayet-i amme**'nin, **eimme-i Hûda-Kur'an-ı Mücessem-tahir** ve **mutahhar** oldukları **nass-ı kati** ile sabit olan **Al-i Muhammed** (sav) ve **Ehl-i Beyt-i Resulullah** (sav)'a teslim edilmemesi gibi bir **inhiraf** ve **yanlışlıktan** kaynaklanmıştır...

İblis'in **rûçhaniyet** iddiasına (A'râf:12; Hicr:33; İsrâ:61; Sâd:76) benzer **ırkçı-kavmiyetçi** bir **hamiyet-i cahiliye** (Feth:26) ile **müteharrik** bulunan ve **müşrik** atalarının **intikamını** **Al-i Muhammed**'den ve **Ben-i Hâşim**'den alma ateşiyle yanıp kavrulan, **şecere-i habise-şecere-i mel'une** (İbrahim:26; İsrâ:60) diye

Kur'an'da tavsif olunan süfehâ -yı Emeviyye, değişik şeytânî-nifâkî oyun ve hilelerle hilafet makamını gasb etmeyi başarmış, böylece; "İslam'ın özünden-ruhundan, nurundan ve hidayetinden kopma-sapma dönemi" başlamıştır...

Bu içten çökme, **nur-u iman-ahlâk** ve takvadan uzaklaşma döneminde, **İslam'ın** aktar-ı âleme saçtığı **ilk inkılâbî** nur ve dalgaların **uç noktası**; dünyanın muhtelif bölgelerinde eşsiz **fetih** ve **zafer** müjdelerini **hilafet merkezine** ulaştırırken, elde edilen sayısız **ganimetler**, **emaret-makam-ikbâl** tutkularıyla birlikte, toplumun ön-de gelen geniş bir kesiminde **hırs-menfaat-şehvet** karmalarına-taşkınlıklarına sebep olmuştur... **Rıza-i İlâhî-ihlas-sıdk-takva-ahlâk** ve **endişe-i şehadet** ve **ahiret** gibi.. İlâhî-nuranî ve ulvî duygu-vasıf ve amellerin **toplum hayatında** zayıflaması, hatta yıkılmasını doğuran bu menfi durum, **gasıp-zalim** yöneticilerin **İslam'ı tahrif** ve **ümmeti saptırma** niyetlerini-hedeflerini büyük ölçüde kolaylaştırmış; toplumun önde gelen önemli bir kısmının, hatta **ulema** kılıklı nice **bel'amların**, **ehl-i heva** ve hevesâtın, zalim sultanların sarayları önünde **yağcılık-dalkavukluk** kuyruğuna girdiklerine, tarih-i hakikat şahid olmuştur...

İblis'in habis ve mel'ûnâne rolünü üstlenerek, biçare-gafil mü'minleri ve insanlığı **idlal** ve **ifsad** etmeyi (A'râf:16-17, 202; Hicr:39-40; İsrâ:63-64; Sâd:82-83) şiar edinen; **dostluk** ve **hayır-hahlık** maskesini giyen (A'râf:20-22; Tâhâ:120); **fitne-fesad** ve **idlallerini ıslah edicilik** (Bakara:11-14;...) diye nitelendiren;.. ve:

“İnsanlardan öylesi (münafık da) vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve (o) kalbindekine rağmen, Allah’ı şahid getirir; oysa, o azılı bir düşmandır. O, iş başına geçti mi, yeryüzünde **fesad** çıkarmaya, **ekini** ve **nesli** helak etmeye çaba harcar. Allah ise, **fesadı** sevmez. Ona: ‘Allah’tan kork!’ denildiği zaman, onu büyük gururu günaha sürükleyerek alıp kuşattır. Böylesine, cehennem yeter! O, ne kötü bir yataktır.” (Bakara:204-206)

“Böylece her peygambere, **insan** ve **cin** şeytanlarından bir düşman (musallat) kıldık. Onlardan bazıları bazısına, aldatma için, **yaldızlı** sözler fısıldarlar. Rabbin dileyeydi, bunu yapmazlardı. Öyleyse onları, yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. Bir de, ahirete inanmayanların kalbleri ona meyletsin de, onlardan hoşlansınlar ve yüklenmekte oldukları (günahları)nı yüklenedursunlar!” (En’âm:112-113)

“Sen onları gördüğün zaman, cüsseli yapıları senin acayibine gider ve konuştukları zaman da, onları dinlersin. (Oysa) sanki onlar, (sütun gibi) dayandırılmış **ahşap-kütük** gibidirler. (Bundan dolayı da) her **sayhayı** (çılgılığı) kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan **hazer** kıl-sakın. Allah, onları kahretsin-gebertsin! Nasıl da (batıla-küfre) çevriliyorlar.” (Münafikun:4) gibi.. nice ayetlerin **masadaki** durumunda bulunan bir kısım **müfsid-mülhid** ben-i Ümeyye ve ben-i Abbas hükümdarlarının ilcaat-ı **fasideleri** ile **hilafet(?)** makamı, **zulm-cinayet-vahşet-kati-fısk-û fücür** merkezi haline gelmiş; hayat-ı insaniye ise, imanî, itikadî, ahlâkî, siyâsî, içti-

maî ve iktisadî buhran-sıkıntı-kaos ve felaket girdabına gark olmuş; bu hazin gidişat, tedricen fûtuhât-ı haricîyye ve askeriyyeyi de tevakkufa, giderek sükuta ma'ruz bırakmıştır. Ki; zamanla, haricî küffara karşı mağlubiyetler ve ümmet mabeyninde köklü tefrikalar, siyasî, askerî bölünmeler, hezimetler ve (güya) muhtelif-müstakil beylikler-sultanlıklar-devletçikler zuhur etmiş, bu da haricî tecavüzatı celbederek, İslam âleminin, her yönüyle zillet ve esaret zincirlerine giriftar olmasını doğurmuştur...

Mezkûr tereddi-tedenni dönemlerinde, tabiatıyla İslam'ın bütüncül-merkezî-tevhidi usûl ve esas mektebinde de köklü inhiraf ve sapmalar görülmüş; enbiyada, eimme-i ma'sume (as)'de ve salih izleyicileri olan adil fukaha ve ulu'l emr'de temerküz eden nisbî yasama-(içtihad-ı siyasî ve içtimaî) yürütme-yargı-murakabe-infaz-askerî ve siyâsî idare; maliye-eğitim-irşad.. gibi misyon-fonksiyon ve güçler darmadağınık duruma gelmiş; her branşın sayısız-belirsiz mercileri-öncüleri ve yöneticileri zuhur etmiş, bu da; ümmet arasında ne idüğü belirsiz fırkaların doğmasına netice vermiştir... Ki bu; aynı zamanda İslam toplumunun ümmet-i vahide olma realitesini (derinden derine ve, üstelik İslam adına) zaafa uğramasına, hatta yer yer yıkılmasına sebep olmuştur... Bunlardan, birkaç örnek verecek olursak, konu (somutlaşmakla) daha iyi anlaşılmış olacaktır. Evet:

İslamî siyaset, yani makam-ı hilafet, asıl sahiplerine verilmemiş, ehliyetsiz-liyakatsiz eşhasın elinden, giderek zalim-fasık, hatta mürted-mülhid-münafık tipli

süfehanın yed-i tasallutunda bir zulüm aracı haline gelmiştir... Bu da; **hilafet** görevi arasında bulunan bütün **İslamî unsur-kaide-usûl** ve **esasatın** yıkılmasına sebep olmuştur... Bu cümleden olarak:

İslamî-ilmî ve **fıkhî** mevzular, **düzensiz-kontrolsüz** bir mahiyet kazanmış, kendi alanlarında **yüzlerce ekol** ve **fırkalar** zuhur etmiş, böylece; **hakkın** tayin ve tesbiti zorlaşmış, çoğu kez **hak** ile **batıl** iltibas edilir duruma gelmiştir...

Aslında **rahmet** olarak nitelenen ve **İslamî fûruatın** ve **muzmer olan hakâikin**in, değişik yorumlarla daha iyi-mufassal olarak anlaşılmasını sağlayan **icthad**; birbirine **zıt-hasım-muhalif** ve **düşman** kamplaşmalara-mezhepleşmelere **vasıta** kılınmıştır. Hatta bu, **itikadî** sahaya dahi taşınabilmiştir. Örneğin:

Kitab ve **mütevatir-sahih sünnet** ile, yani her türlü **zandan müstağni** olan bir **delail-i kat'iyye** ile **sabit-sarih** ve **zahir** olan **itikad-ı İslamiye**; tek kişinin (mesela; **Eş'arî'nin..**) veya bir grubun (mesela; **Mu'tezile'nin..**) **zannî-icthadî** ve **felsefî-kelamî** görüş ve indi kanaatleriyle (maatteessüf) **ayniyet** arzeder duruma getirilmiş, o şablona ve standarta uymayan (nassa **müstenid** de olsa) aykırı tüm görüşler **dalâlet**; ve o görüş sahipleri de, **fırka-i dâlle** diye (gayr-i adilâne olarak) damgalanmıştır... Keza; benzeri hatalar, **amelî-fikhî** konularda da zuhur etmiş, çoğu kez **açık nassın** bulunduğu hususlarda ve onlara **zıt** bir şekilde **icthad(?)** etme, böylece; **fasık-mülhid** hükümdarlara **ibahe** yolunu (**eli'yazu billah**) açma yoluna dahi (maalesef) gidilmiştir...

Tefsir, tedvin-i hadis ve zabt-ı tarih.. hususlarda dahi, tam güvenilir-ehil bir ortam doğmamış, mezkûr il-mî-İslamî dallarda dahi, **melik-i adûdların** heva ve hevesatına uygun-paralel bir **metod** ve **çizgi** izleyen, sözde **ulema-huffaz** ve **müverrih** zevatin varlıklarına çokça şahid olunmuştur...

Ruhî-kalbî-manevî.. boşlukların doldurulması sa-dedinde, zuhur etmiş pek çok **irfanî-irşadî-ahlâkî-tasavvufî** ekoller ve mektebler dahi, **ayrı ayrı** ve **kendi-ne buyruk** bir pozisyon taşımış; **doğrusu** ile **yanlışı**, **hayırlısı** ile **şerlisi-zararlısı** ve **hak** ile **bâtılı** avam-ı müslimince **temyiz** ve **tefrik** edilemez duruma gelmiş, bu da; **hayat-ı İslamiye**'de değişik badireler ve sapmalar husule getirmiştir...

Melik-i adûdların hizmetçileri olan **saray mollaları-kadıları**, zalimlerin lehine **fetva-hüküm** veren bir **zulüm aracı** diye iştihar bulmuş, gerçek müslümanlar ve maz-lumlar dahi, meselelerini, resmî yetkisi ve fiilî infaz gücü bulunmayan **adil fukahaya** arz etmeyi tercih etmiş, böy-lece; -resmen- hilafetçe(?) uygulanan **İslam hukuku** dahi, **adil fonksiyonunu** kaybederken, **kontROLSÜZ-dÜzensiz** ve **koordinersiz** bir seyir çizgisi izleyerek, inhiraf ameliyesin-de kendine düşen payı almıştır...

Zer ve **zorun** egemen olduğu bu düzenlerde, bu iki gücü (beyt'ül malı-maliyeyi ve silahlı kuvvetleri) eline geçiren eşhas ve merkezler, (merkezî müfsid devlete ilâ-veten) **devlet içinde devlet** özelliğini taşımış, zulm-ü ci-nayette merkezî otoriteyi geçecek duruma gelmiş, za-manla **müstakil devletler** oluşturarak, zahîr-sathî an-

lamda dahi olsa, müslüman halklar arasındaki **İslamî vahdet** ve **uhuvveti** parçalama misyonunu ifa etmişlerdir..: Ve hakeza...

İşte; bütün bu ve daha nice-sınırsız menfilikler ve sapmalar, **merkezin**, yani **makam-ı hilafetin**; gerçek ehil sahiplerinin, yani **Ehl-i Beyt-i Resulullah**'ın (sav) ve onların **salih izleyicileri** olan **adil ulema** ve **fukahanın nuranî-hidayete götürücü** ellerinde-idarelerinde bulunmamasından ve **ben-i Ümeyye** gibi.. ehliyetsiz **cühela-füseka** ve **tevağit** tarafından **gasb** ve **işgal** edilmiş olmasından kaynaklanmış olduğu, izahdan varestedir...

Bununla birlikte, **Kur'an-ı Mücessem** ve **Veraset-i Nübüvvet** (as) olan **Al-i Muhammed** (sav) bütün imkangüç ve gayretleriyle "**Öz Muhammedi İslam**'ı koruma kollama ve **istikbale** ulaştırma.." İlâhî görevini ifa etmeye çalışmakta, bu hususta beldelerin-bölgelerin **cazi-be** merkezi durumuna gelmiş bulunmaktadır. Bilhassa **eimme-i ma'sume**'nin ders halkaları, binlerce **ilim-irfan**, **hak-hakikat-adalet** ve **hürriyet** aşıklarıyla dolup taşmakta, o mübarek halkalardan yayılan İlâhî nur **huzmeleri-şu'leleri**, liyakatli-ehil mü'min kalbleri-ruhları ve **fikirleri** cûş-û hûruşa ve ihtizaza getirmekte; **tağutî** güçlerin sürekli zulüm-işkence-zindan ve cinayetleri, bu İlâhî azim-cehd ve gayreti gittikçe arttırmakta; selim ve temiz fıtrat sahibi gönüller, o İlâhî-Nebevi nura doğru koşup pervaz etmektedir...

Hayat-ı insaniyenin **manevî** âleminde, böylece **mu-hafaza** edilebilen **Öz Muhammedi İslam**;;.. **inkılâbî** misyonunu **Ehl-i Beyt-i Resulullah**'ın (sav) yakın çevresinde,

manen mükemmel bir surette; madden-zahiren ise, nisbî-kısmî bir tarzda, ifa etmiş; uzak çevreleri dahi, bu ilâhî-inkılâbî nurdan müstefit kılmıştır...

Siyasî-idarî-hukukî-iktisadî vb. sahalarda **İnkılâb-ı İslamî**'nin **değiştirici** etkisinden korunma tedbirleri zım-nında, **tağuti** güçler; **muhalifleri** olan Müslümanların, bir kesiminin **önde gelen** şahsiyetlerini, mesela **ulemasını** resmi görevlere ve memuriyetlere tayin etmek suretiyle **muvafık** duruma getirmek yoluna başvurmuş; diğer bir kısım önemli ve aktif **muhaliflerini** ise; **Mehdî-i Muntazar** (as) kutsal inancını; “fısk-u fücurun ve zulmün ne kadar çoğalmasıyla, o kadar erken **zuhurunun** olacağı; O’nun (as) zuhurundan önce ise, **kıyam-cihad-devlet** ve **hükümet-i İslamî** kurmaya gayret etmenin caiz olmayacağı...” tarzında, **uyuşturucu** ve **kıyamı önleyici** bir inanca-mecraya (her nasılsa) çevirmek suretiyle **zararsız** bir pozisyona sokmayı başarmış, böylece; habis iktidarları boyunca **ciddi-güçlü** ve **köklü** bir **halk kıyamı** ile (maalesef) karşılaşmamıştır...

Hülasa-i kelam: **fısk-u fücür** ve **zulüm**, **nifak-ilhad** ve **riddet** ile mahlut olan, bununla beraber **halife-i müslimin-emir-el mü'minin** gibi.. İslamî-kutsal isim ve **unvanları** da, özellikle alıp kullanmaya **özen** gösteren mezkûr **tağuti** güçler, bahis konusu ettiğimiz bir **batıl** ve **dalalet** timsali olarak, iktidarlarını uzun asırlar (muhtelif zikzak ve değişik ad ve tezahürlerle) sürdürmüşler; ilk tohumu, **Haçlı Seferleri** ve **Moğol saldırıları** ile atılmış olan “İslam Âlemi’nin, batı-doğu emperyalizminin sömürgesi haline gelmesini..” bilfiil sağlamışlardır... Ki; bu

da, yeni bir **tarihî değişim** döneminin (**küffarın süperleşmesinin**, İslam Âlemi'nin de **cüceleşmesinin**, hatta, her yönden **köleleşmesinin**) başlangıcı olmuştur...

Bunu da, çok kısa olarak, ayrı bir başlıkla ele almanın, konuyla ilişkisi ve tenasübü nokta-i nazarında faydalı olacağı açıktır...

EMPERYALİST “TARİHİ DEĞİŞİM”

İslam Âlemi'nin mezkûr **çok yönlü** hal-i pûrmelali; **küfür dünyasının**, **kin-husumet-intikam-işgal-sömürü** ve **vahşet iştahını** azami derecede kabartmış, bunun tahakkuku paralelinde **uzun vadeli** ve **çok kapsamlı** plan-program ve stratejiler hazırlayıp-geliştirmesini doğurmuştur. **Rönesans** ve **reform** hareketleriyle önemli iç ve dış mâniâları aşan ve **dünyayı tanıma** kapılarını-yollarını açan, böylece; **emperyalizme** adım atmış bulunan **ehl-i küffar**; İslam Âlemi'ne ve üçüncü dünya ülkelerine birkaç yol ve kanal ile el atmıştır:

(a) **Kültürel** ve **ideolojik** olarak... Girmeyi planladığı veya ilişki içerisinde bulunduğu bir ülkeye, kendi **klasik -batıl dinî-içtimaî kültürünü** yayan **ehl-i küfür**; rönesans sonrası geliştirdiği-uydurduğu bir sürü **felsefî, sosyolojik, ideolojik** teorilerini ve dünya görüşlerini de; **uygarlık, bilimsellik, ilericilik** ve **kalkınmışlık(?)** kılıflarıyla sunmuş, kendi halkları dışında kalan tüm dünya halklarını, bu uydurma **batıl fikirler** ve akımlar peşinde koşturup-coşturmuş; **zıt-düşman kamplara** ve **kutuplara** bölmüş, böylece; **kolay** yutulur lokmalar haline getirmiştir...

(b) **İktisadî, sanayi ve ticarî** olarak... **Sömürgeleş-tirmeyi** esas aldığı ve planladığı bir kısım ülkelere, **sana-yi, ticarî ve iktisadî şirketler** kanalıyla giren **emperyalist kâfirler**, böylece; **güçlü-ileri ve müterakki** bulunduğunu ispatlayarak, bölge halkları üzerinde **aşağılık kompleksi** psikozunu uyandırmış, ayrıca; bu kurumları **askerî silah üretimi ve üssü** durumuna getirmiş, **işçi-uzman kılıflı, paralı askerler** merkezi olarak kullanmıştır... **Siyasî, idarî, aydın ve entel** kadroları satın almak veyahut, doğrudan **atamasını sağlamak** suretiyle geliştirilen ve **sömürgeciliğe geçişi** sağlayan bu **strateji**, emperyalizmin çok önemli bir silahı durumuna gelmiştir...

(d) **Çete, eşkıya, cinayet ve çapulculuk** yolu ile... Ki, bu zalimane mantık ile; biçare-mazlum Afrika'ya çul-lanan emperyalizm; milyonlarca **siyahileri**, cop-sopa-dipçik-silah-kurşun yağmurları ve darbeleri altında **vura vura ve öldüre öldüre** derdest ederek **yeni sömürgeci kıt'asına** (Amerika'ya) taşımış, **süper güçlülüğünü(?)**, bu mazlumların **terleri-kanları** üzerine bina etmiştir... Ta-biatıyla; halvetleşen koca bir **Afrika Kıtası**, emperyalist müttefikler (İngiltere, Fransa, Hollanda, Portekiz, İspanya, İtalya..) arasında, **dereceye göre**, bölünüp-paylaşılmıştır...

(e) **Askerî işgal-istila** kanalıyla.. Sabık **şıklarda** ge-çen yöntemlerle **hazır** hale getirilen, bazen de direkt olarak **militarizm** yolu ile uygunlaştırılan ülkeler; **em-peryalist askerî güçler** tarafından gaddarca **işgal-istila** edilmiş ve derhal tüm birimlerin (**siyasî, iktisadî, askerî, ticarî, hukukî, içtimaî ve kültürel..**) yönetimine el

atılmış, bahis konusu ülkelerin tamamı, ya direkt veya endirekt olarak **sömürge-uydu-uşak** haline getirilmiştir... Ki; bunların **en verimli ve sürekli** olanları, hiç şüphesiz, **endirekt** olarak yani, **yerli-müslüman veya milli görünümlü-söylemli** **uşakların kanalıyla sömürgeleştirilmiş-köleleştirilmiş** olanların.. olduğu, bugüne kadar görülen bir vakıa ve realite olduğu apaçık bilinmekte-gözlenmektedir...

Öz Muhammedi İslam'ın **derin-geniş** inceliğinden kopuk, gayet basit **sathî-hamasî** bir **İslamî** duygu ve görüşe sahip bulunan, büyük ölçüde **aşiretçi-saltanatçı-askerî** bir **devletçilik** anlayışını taşıyan, bununla birlikte **dünya küfrünün önünde önemli bir set-kal'a** oluşturmayı, (kısmen ve sınırlı olarak da olsa) başarabilen **Osmanlı Devleti'nin**, en genç ve dinamik dönemlerine tekabül eden **emperyalist odaklaşma ve gelişmeler**; hareket ve faaliyetlerini, genellikle **Osmanlı'ya uzak** olan İslam ve mustazaf topraklarda icra etmeye **özen** göstermiş, böylece; **güç** kazanan emperyalizm, **Osmanlı'yı çepeçevre kuşatma-abluka ve kısaç altına alma ve dünyadan hassaten, İslam Alemi'nden ve üçüncü dünyadan soyutlama..** stratejisini de uygulamıştır...

Önce; koca **Endülüs'ün işini bitiren**, ondan sonra da **Endonezya-Malezya, Hindistan-Pakistan topraklarını** ve tüm **Afrika'yı işgal eden emperyalist güçler, Osmanlılara karşı da, birkaç asırlık, yıpratma-zayıflatma savaşlarını sürdürmüş; kültürel, ekonomik, psikolojik kanaldan, manen-itikaden-ahlaken çökerttikleri Osmanlı Devleti'ni; içine düşürdükleri, son-zincirleme Trablus-**

Balkan-Kırım-Kafkas-Rus-Ermeni ve Birinci Cihan Savaşlarıyla ‘parça parça’ ederek yıkmış, böylece; başta Ortadoğu olmak üzere, geriye kalan diğer tüm İslam topraklarını da tamamen işgal ve istila etme imkanına kavuşmuşlardır... (Tabi ki; ve, ne hazindir ki; yıkılmış olan **Osmanlı toprakları üzerinde, onlarca küçük devletçikler** hortlatılmış, **rahat sömürmek için** başlarına da **birbirinden daha münafık-mülhid-mürted-fasık-facir, habis ve uşak -sözde-yöneticiler** getirilmiş ve onlara **muvafık-layık şeytanî-tağutî düzenler de, yürürlüğe konulmuştur...**)

Osmanlı Devleti, Öz Muhammedi İslam’ın muktaziyatından olan, **İslam kardeşliğini ve ümmet birliğini** esas alarak, tüm dünya müslümanlarına (ihtiyaç anında ve zamanında) sahip çıkmış olsaydı; hiç değilse, **kendi çıkarını-güvenini** koruyacak **ileri ve uzak görüşlü bir siyasal strateji** geliştirmiş olsaydı; örneğin; “**Osmanlı’nın güvenli-ği, Endülüs’ten-Hindistan’dan-Habeşistan’dan-Orta Asya’dan, hatta Endonezya’dan ve Madagaskar’dan** başlar..” deseydi ve buna göre de **strateji** geliştirip, uygulasaydı ve bunun için de gerekli olan tüm **alt yapıyı** (madî, manevî, iktisadî, ilmî, içtimaî, askerî vs.) oluştursaydı, elbette, **kendisi ile birlikte İslam Âlemi’nin dünkü-bugünkü kaderi** (belki de) böyle olmayacak; en azından **güç-imkan ve iktidar sahipleri, ilâhî sorumluluktan kurtulmuş** olacaktı... (Vallahu a’lemübis’sevab...)

Siyonizm’in yönlendirdiği ve **kan verdiği emperyalizm; değişik ve birbirine zıt-hasım bir sürü batıl-uydurma fikir-akım-ideoloji-felsefe-fitne ve fesad.. ku-**

rumlarıyla girdiği çağdaş dünyaya (20. Asra), hediye ettiği Birinci ve İkinci Cihan Savaşları ve muhtelif zincirleme bölgesel savaşlar ve cinayetler-katliamlarla, modern-uygar-dünya(?)'nın temelini atmış; bıraktığı yüz milyonlarca maktul-sakat-aç-susuz-çıplak ve mağdurlarla.. ve; en az bir o kadar da, fuhuş-kumar-uyuşturucu-gasb-soygun-içki ve mafya kurbanları ile., laik-demokratik-hukuk devleti ve çağdaşlaşmanın bayrağını, dünyanın her tarafında iftiharla(?) dalgalandırmıştır...

Emperyalizm'in, ihdas edip, harekete geçirdiği; (aynı maksadın iki ağız gibi olan) kapitalizm-komünizm , faşizm-demokrasi düalizmi; batı bloku-doğu bloku tarzında (muvazaalı bir şekilde) insanlığı kasıp kavuran bir şirk-küfür-inkâr-nifak-riddet ve zulüm tezgahı ve mekanizması haline gelmiş; Büyük Şeytan Amerika'nın önderliğinde, tek blok-tek tip insan ve toplum oluşturma ameliyesi muvacehesinde, diğer-arızî blok (doğu bloku) asimile-entegre edilerek, küfür emperyalizminin; merkezî bir otorite halinde, katmerli-muzââf ve daha zalımane-kapsamlı misyonunu-fonksiyonunu icra edebilmesi, geniş planlarla gündeme getirilmiştir...

Konuyu özetleyecek olursak;., materyalist-inkarcı-çıkarıcı-şeytanî felsefeye ve dünya görüşüne dayanan emperyalizm sayesinde, insanlık hayatı, bütün yönleriyle zifiri karanlıklara gömülmüş; imansızlıktan doğan bir endişe - kaos - panik - buhran-terör-anarşi-zillet-esaret-riddet-şiddet-nifak-fısk-ü fücür-zulüm-israf-yoksulluk-korku-vahşet-dalalet-atalet-ümitsizlik ve ahlâksızlık

furyası, **İslam Âlemi**'ni de içine almak kaydıyla, bütün âlemi kaplamıştır.

İşte;.. dünyayı ve insanlığı yakıp yıkan ve kasıp kavuran bu **felaketler zinciri**; **emperyalizmin-yandaşlarının-uzantılarının** ve **uşaklarının** habis damarlarının **kanını**, **varlıklarının alt yapısını** ve **temel dayanaklarını** teşkil etmekte; onlar için, yegane-tek **ideoloji**, **geçerli dünya görüşü**, **hayat felsefesi** ve **devlet sistemi** hüviyetini taşımaktadır. Ki, bu da; **demokrasi-çağdaşlık-modernizm-ilericilik-uygarlık-batıcılık-insan hakları ve hukuk savunuculuğu** gibi, **şeytanî-deccalî-lastikli** ve **yaldızlı-aldatıcı** kılıflar-kaplar ve dosyalar içinde sunularak, biçare insanlık, alçakça ve hayasızca idlal ve ifsad edilmektedir...

Büyük Şeytan Amerika'nın yönlendirdiği-renklendirdiği **çağdaş dünya**; **İlâhî vahyin-Din-i Hakk**'ın, **hayat feşan**, **nur efşan** kurtarıcı yolu ve eliyle, tüm ilişkilerini kesmiş; insanlık tarihinin, **en vahşi-en cani** ve **en karanlık** dönemi ve sembolü haline gelmiş iken..; hiç tahmin edilmediği bir **zamanda** ve **mekânda** **zuhur eden** ve bir **şems-i tâbân** gibi doğan **İran İslam İnkılâbı** ile, **mâ'kûs** bir **tarihî değişim** döneminin, **İlâhî kapısı** (kapanmamak üzere ve ebedî olarak) açılmış ve yeniden; **sadr-ı İslam'ın-Öz Muhammedi İslam'ın** ayinesi ve in'ikası olan muhteşem **İslam Çağı**'na giriş-geçiş devri başlamıştır... Ki; "**çağdaş dünyanın, tarihî değişimi meselesi**" de, bu **İlâhî mihver** etrafında devredip durmaktadır...

Fıtrat-ı insaniyeyi ve **hakikat-ı Muhammediye** (sav)'yi ifade eden **Din-i İslam**'ın, bütün boyutlarıyla ih-

ya ve ikamesini kamilen sağlayan İmam Humeynî (ra); gerçekleştirdiği İslam İnkılâbı ile;.. Din-i Hakk'ın, ümmetin ve mustazaf insanlığın aleyhine, müthiş bir seyir çizgisi takip eden dünyanın dengesini ve tarihî gelişimini tam tersine çevirmiş; Büyük Şeytan Amerika'nın önderliğindeki emperyalizmin mel'un-menhus çanına ot tıkarken, İslam'ın ve mustazafların mev'ûd olan İlâhî bahtını (biiznillah) açmıştır...

Külli-umumî ve mutlak varis-i Resulullah (sav), Ayine-i tecelli-i esma-i İlâhî ve Kur'an-ı mücessem olarak, Cihanşümûl İran İslam İnkılâbı'nı gerçekleştirmeyi başaran İmam Humeynî (ra)'nin; bu İlâhî görevi-fiilî ifa ederken, büründüğü İlâhî-Kur'anî kimlik, şahsiyet-mahiyet ve bunların hayat-ı insaniyenin manevî cephesine yansıyan-ışıldayan nuranî tecellilerinin etkinliği ve azameti-keyfiyeti vuzuha kavuşursa; bunun "insanlığın hidayete ulaştırılması" ile beraber; "çağdaş dünyanın tarihî değişimi meselesi"nin, İlâhî illetinin ve esbabının mahiyeti ve gerçek yüzü de (büyük ölçüde) anlaşılmış olacaktır, inşaallah...

İMAM HUMEYNÎ (RA) İSLAM İNKILÂB'I'NI NASIL VE NE İLE GERÇEKLEŞTİRDİ?

Gerek Mukaddime'de, gerekse devamında..; İlâhî vahy-Kelamullah-Kur'an-ı Kerim ile O'nun canlı ve mücessem timsali ve ayine-i esma-i İlâhîye'nin en camii-mükemmeli olan Enbiya-i i'zam (as), bhusus onların en ekmeli ve hatemi olan Resul-ü Ekrem (sav) ve O'nun (as) temiz-halis ve ehil varisleri; Din-i Hakk'ın, yani İslam'ın inkılâbî misyonunu ve tecellisini hayat-ı

insaniyeye yansıtırken, önce; kalb, ruh, akl-fikr, şuur, vicdan gibi.. manevî âlemi ve cephesi üzerinde uyguladıklarına değinmiş, bunun tahakkuku oranında da, bu İlâhî-inkılâbî olgu; kavî-fiilî-amelî-âfâkî-siyasî-içtimaî-iktisadî-hukukî-askerî.. gibi, hayat-ı insaniyenin mad-dî-zahirî ve şuhudî âleminde ve cephesinde, sünnetullah gereği müsbet ma'kesini bulmuş, böylece; İslamî inkılâbın (değişik boyutta) gerçekleşmiş olduğuna, dikkat çekmiştik...

Keza..; hayat-ı insaniyenin ferdî boyutunda, çok büyük oranda içtimaî-siyasî vs. boyutlarında ise; tamamen, Din-i İslam'ın uzaklaştırılmış-tecrid edilmiş bulunan, çağımızda; İlâhî bir el-dil ve mucize olarak çıkan Hazret-i İmam Humeynî (ra)'nin de; "Tecelli-i Esma-i İlâhî, Varis-i Enbiya ve Ehl-i Beyt-i Resulullah (sav) ve Canlı-Mücessem Kur'an-ı Kerim-Kelimetullah" olduğuna temas edip, işarette bulunmuştuk... Ki, işte; bu nokta-i nazardan konuyu ele alarak, İmam Humeynî (ra)'nin, böyle bir asırda-çağda, bu derece müthiş ve muhteşem olan Cihanşümül (İran) İslam İnkılâbı'nı, "nasıl" ve "ne ile" gerçekleştirdiğini -kısaca- tahlil etme ve onun cevap kapısını açma imkanını, böylece (Biavnullahi Teâlâ) bulmuş olacağız, inşaallah...

Evet;.. İmam Humeynî (ra), lisan-ı hal, lisan-ı kal ve lisan-ı ef al'in sınırsız-tüm boyutlarıyla, tecelli-i esma-i İlâhî, ayine-i pak-i Resulullah (sav) ve Kur'an -ı mücessem olarak..; lem'a lem'a.., adım adım.., nefes nefes.., kelime kelime.., sure sure.., ayet ayet.., cümle cümle.., dalga dalga.., damla damla.., hayat-ı

insaniye'nin manevî cephesine, yani ruh-kalb-akl-tefekür-şuur-basiret-vicdan âlemlerinin, kâinatı bile istiab edecek-içine alacak kadar vâsi beldelerine-meydanlarına ve sahralarına duhul ve nüfuz ederek, İlâhî-Nebevî-İslamî mesajın-çağrının, insanlığı kurtarıcı-hidayete götürücü-Allah'a ve ebede ulaştırıcı.. misyonunu-fonksiyonunu, ehliyetle-liyakatle ifa ve icra ediyor... Ezcümle:

Allah-u Teâlâ (cc)'dan emin-kudsî bir ruh, yani Ruhullah olarak; Ey insan! Oku, Rabbinin adıyla, O'nun kavîî mesajını; acaib-i hilkat olan kendi yapını-mahiyetini ve muhteşem âlemlerini oku!.. Oku; şu, tecelli-i esma-i ilâhî ve ef'al-i Rabbani olan kitab-ı kebir-i kâinatı oku!.. Oku da, Hâlık-ı Rahimine ve O'nun tecelli-i cemali olan ebedi cennetlere ve İlâhî rıdvana yönel!... Senden ve her şeyden sana daha yakın olan (Kâf:16; Vakıa:85;..) azametli Rabbinin “bana dön!” çağrısına (Fecr:27-30) aşkla-şevkle icabet et de; kurtul!... tarzındaki, irşadî hitaplarıyla insanın, Rabbi ile irtibat kurmasını sağlıyor ve hayat-ı insaniye için, böylece; ebedi kurtuluş yolunu-çığrını açmış bulunuyor... Ve:

Kalpleri kaplamış olan kasvetleri (Bakara:74; Hacc:53; Mâide:13; En'âm:43; Hadid:16); kiri-pası (ran'ı) (Mutaffifin:14); havf-u cebaneti (ru'b'u) (Al-i İmrân:151; Enfal:12; Ahzâb:26; Haşr:2); marazları (Bakara:10; Mâide:52; Enfal:49; Tevbe:123; Hacc:53; Ahzâb:12, 32, 60;...); kulakları, gözleri (kalplerle birlikte) kapayan perdeleri-mühürleri (Bakara:7; Casiye:23)

ref û izale eyleyerek, **fikrî-kavlî** ve **fiilî zikrullah** ile **cılanıp-parıldamasını** (Enfal:2; Hacc:35; Zümer:22-23) ve **itminana kavuşmasını** (Râ'd:28;..) temin ederek;.. **İlâhî nura-hidayete** ve **mesaja** açık ve müstait bir duruma gelmesini sağlamış oluyor... İnsanlık, böylece; **körlük-sağırılık** ve **anlamazlık** durumundan kurtuluyor (A'râf:179; Hacc:46); **İlâhî kelama** ve **hitaba** layık ve muhatap olma şerefine kavuşuyor...

Keza..; küfrü içmam eden **ye's-fütur** ve **ataleti** (Mâide:3; Yûsuf:80, 87, 110; Hûd:9; İsrâ:83; Ankebût:23; Fussilet:49;..) yıkarak, **İlâhî umut** (Zümer:53;..) “imanî yücelik ve izzet-güven” (Al-i İmrân:139; Nisa:139; Muhammed:35; Münafikun:8;..) “İslamî şehamet-cesaret ve şecaat” (Al-i İmrân:173, 175; Nisâ:76; Bakara:150-156; Mâide:44, 54-56; Tevbe:12-14; Ahzâb:22-23; Tâhâ:46, 68, 77; Kasas:31, 35...) **ruhunu-şuurunu** aşıyor, ve “...kalpleri Allah’tan bir ruh ile güçlendirerek”-“bir Ruhullah olarak Hizbullahı tesis ve teyid ederek...”(Mücadele:22) sonsuz bir “İlâhî **sekînete-güce** ve **güvene..**” (Bakara:248; Al-i İmrân:126 -127, 154; Enfal:10-12; Tevbe:26, 40; Feth:4,18;..) ulaştırıyor!...

Ve yine “kalbleri **uyanıp** intibaha gelenlerin eline, yürüyecekleri zaman, önlerini aydınlatacak **İlâhî bir nur** (En’âm:122, 125; Zümer:22; Hadid:12, 19, 28; Tahrim:8;) ve hakkı batıldan ayıracak bir **furkan** (Enfal:29) verilmesine, böylece; **zulûmattan kurtulup nura gark olmalarına** (Bakara:257; Mâide:16; İbrahim:1, 5; Ahzâb:43-44; Hadid:9; Talâk:11;..) ve **kesin nurlu bir**

burhana kavuşmalarına..” (Nisa:174;..) İlâhî bir **vesile** oluyor!...

Hem..; “Allah’ın emriyle **hidayete** götürücü bir **imam** .. (Enbiya:73; Secde:24;..), bir **kelime-i tayyibe** (İbrahim:24), **kelimet’ül ülya** (Tevbe:40), **kelime-i sıdk** ve **adl** (En’âm:115), **kelime-i büşra** (Al -i İmrân:45), **kelimet’ün-bakiye** (Zuhruf:28), **kelimet’üt-takva** ve **kelimet’ullah** (Allah’tan bir kelime) (Al-i İmrân:39, 45; Nisa:171; Feth:26;..) hüviyetiyle-haysiyetiyle ve mahiyetiyle müteharrik bulunan **İmam Humeynî** (Rıdvanullahi Teâlâ Aleyh):

Sırat-ı müstakime ve **hidayet-i ilahîye**’ye giden yollar üzerindeki, çalı-diken-çöp ve taş-çakıl gibi.. tüm **engelleri** kaldırıyor; yol kesici eşkıyaları-çeteleri-canileri-katilleri ve tüm mütecaviz **haşerat-ı muzırrayı** tar-u mar ediyor. **Manevîyat** âleminin **düzenini-ahengini** sağlıyor, yollarının ve meskenlerinin **huzur-selamet** ve **güvenini** temin ediyor...

Hayat-ı manevîyenin viraneye-harabeye çevrilmiş olan **merkezini** (iman ve itikatları), sair tüm **şehir-ilçe-kasaba** ve **köylerini** (feraiz-vücub-sünnet ve nevafil.. aksamı bulunan **amel-i salih**, **takva**, **ahlâk-fazilet**, **ihsan vs. evamir-i diniyeyi**) yeni baştan **tamir** ve **inşa** ameliyesini hızla sürdürüyor. **Kalbî-ruhî-aklî-ahlâkî-amelî viranhaneleri**, **ümrana-mamureye** ve **cennet-i aşiyana** çeviriyor...

Hayat -ı insaniyenin **manevî** cephesini-âlemini tamamen **telvis** etmiş olan **şirk-küfr-fısk-ü fücür** ve **zulm**

kirlerini-paslarını, **nur-u iman-tevhid**, **takva** ve **hidayet** ile silip süpürüyor, hayatın merkezi-esası olan **kalb-ruh-akl-fikr-sem'-basar-vicdan** ve **fıtratları** tertemiz hale getiriyor; **hoş** kokularla reyhanlaştırıyor, **gül** ve **gülistana** çeviriyor...

Manevîyat âleminin öldürücü-zehirli iklimini, ne-sim-i İlâhî ile **nezih** bir atmosfere dönüştürüyor.. **çorak-bor** arazilerini **imar** ediyor ve **tarıma-ziraate** elverişli duruma getiriyor.; ve; **tatlı** su kaynaklarından (göllerden-nehirlerden) **açtığı** büyük-uzun ve geniş **kanallarla**, (**Kitap-sünnet** ve **âsâr-ı süleha** gibi, pak kaynaklardan, **açılan çığır** ve **çizgilerle**) **İlâhî-nuranî** bir **bûsitâna** ve **bağistana** dönüştürüyor...

İlâhî telkin-tekellüm, **talim-terbiye** ve **irşad** faaliyetleriyle; **söz**, **iş** ve varlıkları kapsayan **kelime tohumunu-çekirdeğini** **ruh-kalb** ve **ma'na topraklarına** **ekim** ve **dikim** çalışmalarıyla, milyonlarca **mübarek-tayyib-tahir-salih-ulvî-sadık-adil-bakiye-i halise** ve **muttaki** fidanlar-filizler-ürünler ve meyveler, yani **Hizbullahlar** yetiştiriyor...

Dağınık ruhları, parçalanmış kalpleri, şaşırılmış akılları-kırgın ve mütehayyir gönülleri, zıtlaşmış söz ve fiilleri, “... *Allah'ın ipine sımsıkı cemaat halinde yapışın, fırka fırka olup bölünmeyin!.../...*” (*Al-i İmrân:103*); “*Allah'a ve Resulü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin; (yoksa) çözülüp yığınlaşırsınız (da), rîhiniz (rüzgârınız-gücünüz) gider, (vahdet de) sabr (-u sebat) edin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir.*” (*Enfal:46*) **İlâhî çağrısı** ile, **havz-ı Kur'an'da** ve **İslam'da** toparlayıp,

tek cemaat (imamlı toplum) olarak birleştiriyor, fıtrat-ı asliye'ye irca ederek, “Ümmet-i Vahide..” (Enbiya:92; Mü'minûn:52;..) haline getiriyor... Ki bu; “vasat ümmet (Bakara:143) ve, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmet..” (Al-i İmrân:110) diye, Kur'an-ı Kerim'de ifadesini buluyor...

Evet; tecelli-i esma-i İlâhîye'nin ayine-i camiî, varis-i enbiya (as), nutfe-i nur-u Muhammedi (sav) ve Temessül-ü Kur'an-ı muazzam olan İmam Humeynî (ra); İlâhî bir rîh-riyah-reyhan, sur-sayha-sehab-berk-u ra'd ve saika, nefh ve rahmet olarak..:

İslam'ın ab-ı hayatından mahrum kalmış-bırakılmış kalb-ruh-akl-vicdanın manevî âlemlerinin, ateş gibi yanan-kaynayan çöllerine, İlâhî şebnemler (jaleler-çiğler) yağdırıp, nemli-uygun hale getiriyor, ardından da hoş-güzel-tatlı bir rüzgârla (rîh-i tayyib ile) (Yûnus:22) ferahlık veriyor, bunu da; sürekli bir meltem ve bir bad-ı saba (sabah rüzgârı) ile daimileştiriyor...

İlâhî rahmetin öncüsü ve müjdecisi olarak, yağmur yüklü ağır bulutları, susuzluktan parça parça olmuş ve ateş koru haline gelmiş, hayat-ı manevîyenin çöllerine, ve; “Su!.. Su!..” diye, göklere bütün zerratıyla dua için yönelmiş topraklarına-iklimlerine taşıyan bir rüzgârlar ordusu oluyor, boşalan bir sağanak yağmur olarak; ölmüş yerleri sulayarak ihya ediyor,ölü kalpleri gönülleri-ruhları.. diriltiyor... (A'râf:57; Rûm:48-50; Fâtır:9; Bakara:164; Furkan:48 -49;...)

Havf ile tamâ (reca) arasındaki berk (şimşek) çakışını (Bakara:20; Nûr:43; Râ'd:12) müteakib; adeta İlâhî **rahmet ve hidayet**in neticesi saadetinde, semavî bir haykırış olarak Allah-u Teâlâ'yı **hamd ile tesbih** ederek coşup-gürleyen **ra'd** (Râ'd:13) misali, **bulutlardan rahmet katreleri** sağlıyor.; **yağmur** diye; **havfullah-muhabbetullah** ve **zikrullah (bulut) denizinden** pınar gibi kaynayıp-damlayan, **göz yaşları** olarak boşalıyor.. böylece; **hayat-ı manevîye-i insaniye** deşarj-boşalmış olup, **patlamaktan-çatlamaktan** kurtuluyor. Keza; **İmam Humeynî (ra)**: yeryüzünde **fışkıran pınarlar-kaynar sular** olarak; **küre-i arzın** (rahatlatıcı-nefes aldırıcı) **göz yaşları**..; ve, Allah'ı **tesbih-tehlil** ve zikrin neticesinde hasıl olan **havfullah ve muhabbetullahın** İlâhî terennüm **damlaları** oluyor, böylece; **küre-i arzın** İlâhî güvencesi ve manevî **garantis**i durumuna geliyor...[Ki; arzın **göz yaş damlaları** olan **pınarlar-kaynaklar**, olarak da; **ruhun ve kalbin** engin İlâhî göllerine ve denizlerine akan ve yeryüzünü **sulayarak**, canlandıran ve neşelendiren **dereleri ve nehirleri** dahi oluşturuyor. Böylece; **buharlaşıma-bulutlaşma** ve **İlâhî rahmet (yağmur)** olarak, yeniden dünyaya (hayat vermek için) **rücû' etme** mekanizmasını, yani **sünnetullahı** vücuda getirmiş, bu İlâhî tecellinin fiilî **cilvesi** olmuş oluyor.]

Keza..; “**hoş kokulu, güzellik ve muhabbet yüklü bir rüzgâr** olarak..” (Yûsuf:94; Rahman:12; Vakıa:89) **hayat-ı insaniyeyi** revnakdar ve nur efsan bir **tenezzühgaha** çeviriyor, **ferah-felah** ve **lezzet** saçan bir âlem haline getiriyor ve; “**yumuşak-muharrik bir rüzgâr**.” (Sâd:36) olarak da **kalb ve ruh âlemlerinde seyr-ü**

seferde bulunarak, **toz-duman-külleri** ve sıkıntıları gideriyor; **muzlim perdeleri-uyuşukluğu-gevşekliği-rehaveti** kaldırıyor; **teyakkuz-zindelik-canlılık** ve **hareketlilik** bahşediyor! “Yardımcı güç bir rüzgâr” halinde esince de; mü'min kalplere **sebat** ve **nusret** tecellisini gösteriyor... (Enfal:46; Ahzâb:9) “Sanki; Allah'ın **gökten gönderdiği, aşılavıcı** (ilkah edici) bir rüzgâr olarak..” (Hicr:22) esiyor, müstait kalblere-ruhlara ve unsurlara, **nur-u iman, tevhid, hidayet-amel-i salih-takva-cihad-kıyam** ve **şehadet** aşları yapıyor ve bunların **sulanıp-canlanmasına** İlâhî vesile ve vasıta oluyor...

Ve yine...; bir **rîh-i âsif** olarak, mü'min kalb ve ruhların, **manevî-nuranî âlemde pervaz** etmelerine ve **İlâhî güçlerin** sevk-ü idarelerine-intikallerine.. **araç** oluyor (Enbiya:81); **fısk-u fücür** ehlini **te'dib** için **dalgalar** kaldıran bir rüzgâr (rîh-i asif) (Yûnus:22) misyonunu icra ediyor; ve, **ehl-i küfrün** habis emellerini-planlarını, (bir **efal-i İlâhî** hüviyetiyle) tarumar ederek, **külleri**ni havaya savuruyor; (Yûnus:24 ; Ra'd:31-34,42; Nahl:46; Kehf:2-43,45; Neml:50-52; vb.leri...)

Allah-u Teâlâ (cc)'ya hayasızca **baş kaldıran**, insanlık hayatını **şirk-küfr-zulm** ve **fısk-û fücür** fırtınalarıyla-kasırgalarıyla **yakıp-yıkan** ve tarumar eden **tağutî** ve **şeytanî** güçlerin, **ruh-kalb** ve **âlem-i ma'na** üzerinde ki habis etkilerini-fiillerini silip süpüren, “**köklerini ke-sip-koparan**, **kırıp-geçiren** bir rîh-i kâsif (İsrâ:69); bir rîh-i akim (Zâriyât:41); ve bir rîh-i sarsar (Fussilet:16; Kamer:19; Hakka:6) fonksiyonunu (biiznillah) yerine getiriyor; **hayat-ı manevîyeyi**, **hak** ve **hakikatin** ve **İlâhî**

adaletin merkezi ve pay-ı tahtı durumuna getiriyor. (Ki; bunun, **hayat-ı maddîye** ve **zahiriyye** de kesin-mutlak etki edeceği ve **îlâhî hükümrânlık** rengini hissettireceği.. izahtan varestedir...)

Hem;.. “**kâfirlerin ölüm korkusuyla kulaklarını tı-kadığı..** (Bakara:19); ve Allah-u Teâlâ’ya **bağy-u tuğyan** ve **şirk** koşanların **çarpılıp-düştüğü** ve yok olup gittiği..” **îlâhî bir saika** (Bakara:55; Nisa:153; Râ’d:13; Fussilet:13, 17..); görevini yapıyor, tağutların **şımarık tavırlarıyla**, **hayat-ı insaniyye**ye **şirk-küfr-şüphe** ve **evham** tohumla-rını atmasını-fesada ve **dalalete** kapı açmasını önlüyor... Keza; “**zalimleri-tağutları, diz üstü çökmüş** olarak **sa-bahlatan-geberten**, (Hûd:67, 94); **gün doğarken-sabahlarken** bir an-ı **gaflette** ve **rehavette** iken-**aniden-şiddetle yakalayiveren**: (Hicr:73, 83); bir yıkım ve silip **süpürücü** olarak **suçüstü yakalayıcı..** (Mü’minûn:41); **tenkil ve tecziyeleri için huzurda toplayıcı..** (Yasin:53); **husumetleşme** halinde iken **söndürücü-kül** haline **getirici** olarak yakalayan.. (Yasin:29, 49); **ağıldaki çalı-çırpı** ve **kuru ot** haline **getirici-öldürücü..** (Kamer:31); bir an-lık **bile gecikmesi olmayan-dört gözle beklenilen..** (Sâd:15); **hak ve gerçek** olan.. (Kâf:42); bir **sayha-i îlâhî** rolünü oynuyor, böylece; **mazlum-mahrum** ve **mustazaf** halkların **îlâhî intikamını** almaya vesile oluyor ve **Cihan-şümül İslam Devleti** ve **İnkılâbı’nın** önündeki **zalim-tağutî** engelleri kaldırıyor, hakkın mutlak **hakimiyetini** **âlem-i ma’naya** (giderek de, **âlem-i maddeye** ve **şehadete**) kesinkes (Biiznillahi Teâlâ) oturtuyor...

Hem;.. sanki-adeta; **“Allah’ın dilediğinin-mutmâin olanların** dışında kalan tüm mükellef varlıkları müthiş bir korku içerisinde, boynu bükük şekilde Huzurullah’ta toplayıcı.. (Neml:87);... Mücrimleri yere çarpıp-yıkıcı ve **muhakeme** için ayağa kaldırıcı ve **şahid** ihrâzıyla, **hak** ile hüküm verilebilmesinin ortamını hazırlayıcı.. (Zümer:68-69); **şirk-küfr-zulm** ve **tuğyan ölümünden-kabrinden-uykusundan** ve **sarhoşluğundan uyandırıp** diriltici ve **İlâhî-İslamî adaletle** muameleye tabi tutucu ve Huzurullah’ta toplayıp-cem edici.. (Yasin:51-52; Kâf:19-21; Nebe’:17-18); bir misyonu-fonksiyonu olan **sur-i İsrafil’in**, dünyanın **mücadele** meydanında ve **muhasebe-muhakeme-imtihan** mahşerinde bir **temessülü** ve **in’ikası** olarak; **“hükümet-i İlâhî ve İnkılâb-ı İslamî”**nin **tahakkuku** alanında-sahasında gerçekleştiriyor, böylece; **zalim-mücrim** ve **tağutlar**, İlâhî hüküm ve **adaletin** keskin kılıcıyla **kahr-u perişan** oluyor. Ki, bu da; tabiatıyla, tüm mü’minleri ve mazlumları **dilşad** ediyor...

Elhasıl;.. İmam Humeynî (ra); **batılın öncüleri** olan **cinî-insî-mücerred-mücessem** ve **küçük büyük** tüm **şeytanlar-tağutlar** ve **yardımcıları** için; dünyada gönderilmiş ve **kıyamete** kadar etkinliği devam edecek olan **“İlâhî bir azab kamçısı..”** (Fecr:13) ve; **“köklerini kurutacak-yerin dibine batıracak, Allah tarafından gönderilen-yağdırılan balçıktan pişirilmiş taş ve ateş yağmuru..”** (A’râf:84; Hicr:74; Furkan:40; Şuârâ:173; Neml:58;...) olarak, **“mü’minlerin-mazlumların intikamını alma ve İlâhî adaleti tesis etme.. görevi”** ile, adeta Allah-u Teâlâ (cc) tarafından **tavzif** edilmiş bulunuyor...

Böylece;.. **hayat-ı insaniyenin kalb-ruh-akl-fıtrat ve manevîyat** âleminde başlayarak.. tüm veche ve cep-heleri; **hakkın-İslam**’ın İlâhî nuru ve hükümranlılığıyla huzura ve sürura **gark** oluyor... Ve keza;.. “...Allah-u Teâlâ, O’nun eliyle **mütecaviz** müşrikleri azaplandırıyor, **hor** ve **aşağılık** kılıyor, mü’minlere (bu vesileyle) **nusret-zafer** veriyor ve **gönülleri** şifaya kavuşturup **kalplerindeki ğayzı** gideriyor...” (Tevbe:14-15’e telmih)

“Ey insanlar! Rabbinizden bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü’minler için bir hidayet ve rahmet olarak geldi.” (Yûnus:57) Ayet-i kerimesinin İlâhî bir **mâsâda**ki ve **tecellisi** oluyor.. “iman edenler için bir **hidayet** ve bir **şifa**; iman etmeyenlerin **kulak tıkadığı**, onun da onları **görmez** (tanımaz-adam kabul etmez) olduğu..” (Fussilet:44);.. “...mü’minler için **şifa ve rahmet**, zalimlerin ise, ancak **hüsranını** (ve felaketini) arttırıcı..” (İsrâ:82) İlâhî bir şahsiyet ve **Kur’an-ı mücessem** hüviyetini taşıyor...

Evet;.. “**Tecelli-i Esmâ-i İlâhî’nin Ef’al-i Nuraniyesi ve Tezahür-ü Rabbaniyesi, İlâhî vahyin-Kur’an-ı Kerim’in Mücessem-Müşahhas Âyât-ı Kudsiyesi** olan İmam Humeynî (ra); **hayat-ı insaniyenin ruh-kalb-gönül-tefekür-vicdan-akl ve şuur**, kısaca **manevî-kudsi** âleminin.. **toprağı-çamuru-harcı-suyu**, yani **temel-esas ve altyapısı-hayat kaynağı**; ve;.. **ulvi dağı-yüksek burcu ve direği, engin denizi-kurtuluş gemisi, yıldızları, şems-ü kameri ve arz-u seması**.. olarak, arz-ı endam ediyor:

Topraktan-turabdan (Al-i İmrân:59; Rûm:20), yani çamurdan-tından (ıslatılmış topraktan) (En'âm:2; A'râf: 12; Sâd:76), onun da süzülmüş olanından (Mü'minûn:12), hem de cıvık-yapışkan olanından (Saffât:11) ve ateşte pişmiş gibi kurutulmuş hale getirilmiş bir çamurdan (Rahman:14) bir ahsen-i takvim olarak (Tin: 4) yaratılmış olan; ve Allah-u Teâlâ'nın, dest-i sübhanîsi ile düzeltilip-şekillendirilen (muhtelif organlarla-cihazlarla olgunlaştırılıp), kendi ruhundan nefh edilen.. (Hicr:29; Secde:9; Sâd:72); beşeriyetin atası-aslı-kökü-mayası-dayanağı-kaynağı kılınmış bulunan ilk insan (Hazret-i Adem) ile İlâhî harikalar ve mucizeler manzumesi olan hayat-ı insaniye, içtimaî bir meşher olarak oluşmuş-kurulmuş ve devam etmiş oluyor..." (A'râf:189; Zümer:6; Nisa:1; Hucurat:13; Mü'minûn:12 -16'ya telmih) Ki: İslam'ın siyasî-içtimaî ve sair pek çok dallarda, etkisini tamamen kaybettiği, ümmetin tamamen yürüyen bir ölü ve mezar durumuna geldiği bir çağda; iman-İslam-takva-amel-i salih ve ahlâkın canlı ve müşahhas timsali olan İmam Humeynî (ra); bir dest-i gayb-i İlâhî tarafından, hayat-ı İslamiye ve manevîyenin İlâhî-nuranî hammaddesi-toprağı-çamuru-harcı-valideyni ve mayası olarak istihdam ediliyor, böylece; yeni baştan, ihyay-ı din ve ümmet vakıası gerçekleşmiş ve ahsen-i takvim ve nûmûne-i imtisal bir İslam toplumu-Hizbullah nesli doğmuş, İnkılâb-ı İslamî'nin cihanşümül hükümlerliği ta-hakkuk etmiş oluyor...

"...Rabbi, *dağa tecelli* edince, onu paramparça etti..." (A'râf:143); "*Dağları görürsün de, onları donmuş-durmuş sanırsın. Oysa onlar, bulutların geçişi gibi geçer-sürüklenirler; her şeyi muhkem-sapasağlam ve yerli ye-*

rinde yapan, Allah'ın sanatıdır. Hiç şüphesiz O; yaptıklarınızdan haberdardır.” (Neml:88); “...dağlardan da beyaz ve kırmızı, renkleri değişik ve siyah yollar.. (meydana getirdik)” (Fâtır:27); “...Davud ile birlikte tesbih etsinler diye, dağlara ve kuşlara boyun eğdirdik. (Bunları) yapan, biz idik.” (Enbiya:79); “Dağları da bir direk-kazık! (yaptık)” (Nebe’: 7); “Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da, sizin için barınaklar-siperler kıldı...” (Nahl:81) Ayet-i kerimelerinde tasrih edilen hakaik muvacehesinde, İmam Humeynî (ra):

Hayat-ı insaniyenin temel unsurlarını (hava-su-bitki-maden vs..yi) iddihar eden ve meknuz bulunan “baş dik-azametli-heybetli-zengin dağları andırıyor.. bununla; insanlığa hayat-felah ve neşve saçarken, tağutî güçlere ve zalimlere de korku ve dehşet saçıyor... Keza; İlâhî tecellinin haşyeti ile, kalb-i nuranisi parça parça olurken, bu da; sonsuz sükûn-mahviyet huzmelerini dışa yansıtırken, ruh-kalb-tefekür ve mânâ âleminin hızlı ve süratli hareketi, dünyayı, bütün manzumesi ile birlikte kuşatıyor, ve hayat-ı insaniyeyi, bütün boyutlarıyla İlâhî-İslâmî nizamın hükümranlılığına sokucu, muhteşem-tarihî bir misyon üstleniyor... Ve; “Allah-u Teâlâ’ya olan sonsuz bir huşu ve haşyetle (gerek hafi, gerek cehri) zikr-ü tesbihat ile ürperirken, mazlum-mustazaf halklara sığınak ve barınak-siper oluyor..” Hem de; hayat-ı maddîye ve manevîyenin, şirk-küfr-tuğyan ve zulm ile sarsılıp-yıkılmamasının İlâhî garantisi-güvencesi, yani İlâhî muvazenenin-dengenin ve İslâmî adaletin, çakılı kazığı-direği olma..” özelliğini taşıyor... Ve yine; Üm-

met-i Muhammed (sav)’in, rengarenk ırklarının aşiretlerinin, fikrî-amelî-meslekî muhtelif-ayrı ayrı İslamî mezheb-meşreb ve kültür akımlarının ve yollarının tecemmu ve temerküz ettiği İlâhî-Kur’anî yüce ve yüksek nuranî bir şahsiyet olarak tezahür etmiş bulunuyor...

Keza..; binlerce İlâhî sanat-hikmet ve mucizâtı ha-vi bulunan **engin-derin ve muhteşem bir deniz** misali, bir **vakar-heybet ve azamet** tecellisi olarak; **nimet-fazilet gemilerinin** (İsrâ:66; Hacc:65; Rûm:46; Lokman:31; Fâtır:12;..) **hayat huzmelerinin** seyr-ü seferine, araç ve zemin olurken;.. **tağutî-şeytanî öncülerin-güçlerin de boğulup-yok olmalarını**, böylece; **batıl akımların, ruhî-kalbî bahr-i ummanlarda izmihlâle uğradığını** simgeliyor... (Bakara:50; A’râf:64, 136; Enfal:54; Yûnus:73, 90; İsrâ:103; Tâhâ:78; Şuârâ:66, 120;..) Ve; **ehl-i hakkı dahi, İlâhî lütuf-kerem ve rahmetin tecelligahı-mazharı** haysiyetiyle, **sahil-i selamete** ulaştırıyor-İslamî İnkılâb’ın İlâhî himayesine ve gölgesine, böylece (Biiznillahi Teâlâ) **idhal** etmiş oluyor... (A’râf:64; 141; Yûnus:73, 90; 26-65, 119; Tâhâ:80)

Evet..; “Nuh dedi ki: *Rabbim! Yeryüzünde, kâfirlerden yurt edinen hiç kimseyi bırakma! Çünkü Sen, onları bırakacak olursan, Sen’in (mü’min-mazlum) kullarını şaşırtıp-saptırırlar ve onlar facirden-kâfirden başkasını doğurmazlar!*” (Nuh:26 -27) Ayet-i kerimesinin, çağımıza yansıyan İlâhî **tecellisi** olarak da **İmam Humeynî (ra)**; “Emperyalist, **hakim-müstakarr** olan kâfirlerin, **kalb-ruh ve mâ’nâ** âlemlerinde tamamen yıkılmasını, tüm nesillerinin-köklerinin kurutulmasını, böylece; **mahall-i iman**

olan kalplerin **garanti** altına alınmasını..” Allah-u Teâlâ’dan **hâl-kâl** ve **fiil** lisânıyla istemiş; İlâhî-manevî **inkılâb** tufanıyla **dünya mustazaflarının** kalblerinde, **emperyalizmin** tüm **sevgisi-egemenliği** ve **yurt edinmesi** yıkılmış, bu yıkılış; tedricen **siyasî-içtimaî-iktisadî-askerî** vb.. **maddî-zahirî** âleme de yansımaya başlamış bulunuyor...

“Ebu Leheb’in iki eli kurusun! Kurudu ya!.. Malı da, kazandıkları da kendisine bir fayda sağlamadı; alevi olan bir ateşe girecektir. Eşi de!..; odun hamalı (ve) boynunda bükülmüş bir ip (bağlanmış) olarak.” (Tebbet-Mesed:1-5) Ayet-i kerimesi ise, sonsuz anlamları yanındadır, çağımıza **aynı tecelli** ile; **“Büyük Şeytan Amerika’nın (emperyalizmin) iki eli-iki yönlü (kültürel ve siyasî-iktisadî ve askerî,) sömürüsü** kökten kuruyup-kesilsin! Onun ne sömürdüğü-hırsızladığı **malı** ve **ekonomik gücü**, ne de **katliamlarla-cinayetlerle kazandığı süper güç** imajı ve ika ettiği **fitne-fesad-inkâr** ve **tuğyan** kasırgaları, kendisine ve yandaşlarına hiçbir **fayda-çıkar** sağlamadı. Halklar-ülkeler arasında yakıp-tutuşturuğu **sıcak** ve **soğuk** savaş ateşinin alevleri arasına kendisi ve uşakları girecek; ahirette ise, bunun sonsuz şiddetlisi ile karşılaşacak! Bu **fitne** **ateşini** tutuşturmak için, taşıdığı **fesad** **odunlarının** **hamallığını** (taşıyıcılığını-körükleyiciliğini) yapan ve **uşaklık-kölelik**ten de öte, **karırlığını** yapan, **müşrik-mürted-münafık** ve **fasık** düzenler-gruplar da, boyunlarına **esaret-zillet-rezalet** ipi-yuları, **bükülmüş-sarılmış** olduğu halde, aynı akibete uğrayacaktır.” şeklinde-anlamında, tezahür etmiş oluyor...

“Artık, Ben mağlubum! İntikamımı (onlardan) hemen al diye, Rabbine dua etti.” (Kamer;10); **“Rabbim! Beni (tebliğ ettiğim Din-i İslam’ı) yalanlamalarına karşılık, Bana nusret-zafer lütfet dedi.”** (Mü’minûn;26) **“Böylelikle Biz O’na (Nuh’a), gözetimimiz altında ve vahyimiz ile gemi yap!.../... diye vahyettik.”** (Mü’minûn;27) gibi, ayet-i kerimeler dahi; **“İmam Humeynî (ra)’nin; “İlâhî, bizim kimimiz-kimsemiz ve sahibimiz, Sen’den başka asla yoktur. Şu azgınlaşmış dünya emperyalizmine-müstekbirliliğine karşı, aciz-fakir ve mustaz’af mü’min kullarına Sen yardım et! Fetih ve nusretler-zaferler yağdır!...” tarzındaki nice dua ve niyazlarının Allah-u Teâlâ (cc) tarafından kabul edildiğini yansıtıyor. Ki; “Ehl-i Beytim, Nuh’un gemisine benzer; binen kurtulur, binmeyen boğulur.” anlamındaki meşhur hadis-i şerif muvacehesinde, İmam Humeynî (ra); İslam ümmeti ve mustazaf halklar için sefine-i necat olan Ehl-i Beyt mektebini, yeniden ihya, hatta inşa etmek; bunu da Cihanşümül İslam İnkılâbı ve Cumhur-i İslamî ile bilfiil müşahhas ve mücessem hale-hüviyete getirmek suretiyle, “Tecelli-i Esma-i İlâhî-Ayine-i Vahy ve Kur’an-ı Mücessem” olduğunu-o misyonu taşıdığını ispatlıyor. Böylece; “O İlâhî kurtuluş gemisine (Ehl-i Beyt mektebine ve İnkılâb-ı İslamî dairesine-çerçevesine) giren kurtulmuş, girmeyen de (her yönden) gark olup-boğulmuş oluyor...”** (A’râf:64; Hûd:36-48; Mü’minûn:27-29; Şuârâ:117-120; Ankebût:14-15; Saffât:75-82;..‘lere telmih-atıf)

“İnsanlar için bir döşek-mekân-yatak-dağlarla tesbit edilmiş-bir karar-bir sergi ve otlak-bir maişet-

rızk ve ürün merkezi-bir beşik-sulak arazi-bostan-rengârenk bir bahçe-hayattar ve müzeyyen bir belde olarak yaratılmış bulunan yeryüzü (arz)..” (Bakara:22; A'râf:10; Hicr:19-20; Nahl:10, 13; Tâhâ:53-54; Mü'min:64; Zuhurf:10-11; Kâf:7; Nebe':6-11, 14-16; Naziât:30-33; Şems:6;..); bütün ihtişamı, mucizevî-sonsuz özellikleriyle, hayat-ı insaniyenin ve hakikat-ı imaniye ve İslamiye'nin kalp-ruh-fuâd (gönül), manevî-lahutî ve melekûtî âlemlerine-cephelerine de, aynı-yaklaşık İlâhî tecellileri-cilveleri aksettiriyor. Böylece, İmam Humeynî (ra); önce kalbler-ruhlar ve fikirler.. üzerinde gerçekleştirmiş bulunduğu, daha sonra da, siya-sî-içtimaî-maddî ve dünyevî alanlara-cephelere yansıttığı İlâhî İslam İnkılâbı ile:

Hayat-ı insaniyeyi, fıtratına mutabık bir tarzda rahata istirahat-mekâna-istikrara.. kavuşturuyor...

Hayatın maddî ve manevî her türlü elzem-zarurî ihtiyacâtını-levazımâtını-cihazâtını-suyunu ve tüm gıdasını karşılıyor, yani; yolunu gösteriyor!...

Biçare insanı, İslam'ın İlâhî beşiği olarak, ninnilerle büyütüyor, hizmetini yapıyor, arzu ve isteklerini karşılıyor, tenezzüh-teneffüs ameliyesini, zindeliğini sağlıyor ve seviyesine göre gerekli olan tüm eğitimlerden geçiriyor, yani; usûlünü ve metodunu öğretiyor... Böylece; dareyn için müstait nafi ve mesud bir varlık haline getiriyor...

Evet; *“O'dur(Allah'dır) ki, arzı sizin için bir beşik kıldı ve hidayeti bulursunuz diye, onda size (bir takım) yollar var etti.”* (Zuhurf:10; yaklaşık, Nahl:15; Tâhâ:53) İlâhî

beyanı, bilinen **maddî-dünyevî** yollarla birlikte; **İslamî-imanî-manevî** ve **uhrevî** yolları da mündemiç bulunmakta, bu **İlâhî hidayet** yollarına da, ancak dünyada ulaşılabilceği, sarahaten bilinmektedir. Ki; çağımızda bunun yerinin (**arzının**) **İmam Humeynî (ra)**’nin **İlâhî-Nebevî** öğretileri ve **İslam İnkılâbı** çizgisi-mektebi ve mahall-i dairesi olduğu, böylece **vüzûha** kavuşmuş oluyor... Bu da; tüm **İslamî mezheb-meşreb-meslek-cemaat** ve **ekollerin**, ve; değişik müslüman kavim-kabile ve ulusların, bu **İlâhî zeminde**, **temerküz** ederek, her yönden **müttahid-mütesanid** bir **Ümmet-i Vahide (Hizbullah Ümmeti)** haline bilfiil gelmesinin **temel harcını** oluşturuyor...

Keza..; misal-i **musağğar-ı kâinat** olan insanın, sonsuzluğa uzanan ve nice **İlâhî esrarı-mucizatı** mutazammın bulunan **ruh-kalb-akl-fikr-vice-dan** gibi.. **manevî** âleminin **nuranî-ulvî seması-göğü** hüviyetini (çağımızda) taşıyan **İmam Humeynî (Rıdvanullahi Teâlâ Aleyh)**:

“... İlâhî burçlarla **müzeyyen** bir temaşagah; **hiçbir şeytanın sızamayacağı**, bir **ismet** ve **marifet** âlemi; ve düşmanlara **şihab-ı mübin** ve **sakibler** fırlatan bir **karargah...**”(Hicr:16-18; Saffât:6-10’a telmihen) “...Hayat-ı manevîye-i insaniyenin üzerinde **koruyucu-şiddetli** bir **bina-çatı**; ve hiçbir **açığı-kusuru** bulunmayan, boyu **yüksek** ve belli bir **düzen-nizam...**” hüviyetini taşıyor... (Kâf:6; Naziât:27-28’lerden mülhem..)

“**Kâmil-mücahid** insanların, **ebed’ül âbâda** ve **Alah’a doğru** seyr-ü süluk edebilecekleri **nûrânî yollar** ve **yörüngelerle donatılmış**, (adeta) Allah-u Teâlâ’nın **ken-**

disiyle kasem ettiği lahutî bir sema..” (Zâriyât:7’den mülhem) “Ki; Allah-u Teâlâ (cc)’nın, onun vasıtasıyla indirdiği **ab-ı hayat** ile; ölmüş beldeler **ihya** ediliyor, canlar diriliyor, ağaçlar, ekinler-bitkiler, sebzeler-meyveler, bağlar-bahçeler canlanıyor, hayvanlar sulanıp-otlatılıyor...” (A’râf:57; Hicr:10-11; Nebe’:14-16 vb.’lerinden mülhem..) Böylece; **hayat-ı manevîyede münferiden** oluşturduğu bu **İlâhî-İslamî** atmosferi, giderek, **siyasal-toplumsal** cepheye önce **bilkuvve**, sonra da **bilfiil-gerçek vakıa** olarak intikal ettiriyor; yani, **Cihanşümül İslam İnkılâbı**’nın güçlü temelini atıyor. Ki; (Bîznillâhi Teâlâ) **kıyamete kadar genişleyecek** ve tüm dünyayı kuşatacak olan bu **inkılâb**, aynı zamanda **çağdaş dünyanın tarihî değişimini** de temelden gerçekleştirmiş oluyor...

Hem..; “...Allah-u Teâlâ’nın **mevkiine-tarz-ı** edasına and ettiği, ve; **şihabun sakîb et-tarîk-necm’ûs sakîb** (karanlığı delip geçen yıldız) diye nitelendirdiği, (Saffat:10; Necm:1; Vâkıâ: 75; Târık: 1-3’e telmih) Ve; “**Denizin ve karanın** her türlü zulümatlarından kurtulup **hidayeti** (maddî ve manevî **doğru ve kurtuluş** yollarını) bulmak için, **ayetler mecmuası** olarak **tafsil** edilmiş bulunan bir yıldız..” (En’âm:97; Nahl:16’dan mülhem) misali; **hayat-ı manevîyeyi** (dolayısıyla da, **hayat-ı maddîyeyi**) **tezyin** ederek, aydınlatıyor, hayatın **güven kaynağı** ve **hidayete** (istikamete-kurtuluşa) ulaştırıcı, İlâhî bir **ayet** ve **vesile** misyonunu yerine getiriyor...

Ve yine..; “Allah-u Teâlâ (cc) tarafından **zatına-parlaklığına-ışığına** ve **uyumlu haline kasem** ettiği (Şems:1-4), **nur**, **sirac** ve **münir** (aydınlatıcı-nur saçıcı)

diye vasıflandırdığı (Nebe':13; Nuh:16; Yûnus:5; Furkan:61) (Resul-ü Ekrem dahi, **sırac'en-münirâ** diye tavsif edilmiştir: Ahzâb:46) "Boyun eğdirerek, kullarının hayatı için musahhar kıldığı.." (Zümer:5; Rad:2); ve, "**hareketlerinin tümü, hayat-ı insaniyenin istifadesine sunulan**" (İbrahim:33; Nahl:12); "**yılların-ayların-günlerin hesabının İlâhî-sabit ölçüsü kılınan**" (En'âm:96; Yûnus:5; Rahman:5;..); ve **emr-i hakka musahhar olarak**, her biri bir **ecel-i müsemmaya** (belirlenmiş bir süreye) kadar **cereyan eden-akıp-giden** (Râ'd:2; Lokman:29; Fâtır:13; Zümer: 5;..) ve; **mutlak hak** ile yaratılıp, kendine has **menziller uğrak-hizmet yerleri takdir** edilen, **istikrar** bulacağı, **karar** kılacağı, **sükûna** ve **itminana ulaşacağı** Allah-u Teâlâ'ya (cc) doğru, büyük bir aşk-şevk-vecd ve heyecan ile **cereyan-hareket eden, akıp-giden** ve coşup taşan ve her dem Allah'a karşı (sair yârânî ile birlikte) **secde halinde** bulunan. (Yûnus:5; Yasin:38-40; ve, Hacc:18'lerden mülhem..) **şems ve kamerin..**", İlâhî **hayat-ı insaniyenin kalb-ruh-gönül-fikr-akl-şuur-vicdan ve manevî-melekûtî âlemlerinin âlemi şehâdetteki tecellisi** ve **temessülü** olan ve mezkûr âlemleri, şu bahtsız çağımızda, haşmet ve azametle aydınlatan **İmam Humeynî** (radiyallahu anh):

Hayatın temel unsurlarından olan İlâhî ısı ile; kalb ve ruhların **hakka** ve **fıtrata**, hatta **birbirlerine olan, bürudetini** (soğukluğunu-uzaklığını) izale ediyor, **hakka-fıtrata** ısınmayı ve yaklaşmayı, **birbirlerine ülfet-ünsiyet** duyup **kaynaşmalarını** ve **ümme-i vahide** haline gelmelerini sağlıyor...

Saçtığı **îlâhî ışıık ve nur** ile; şirk-küfr ve tuğyan zulûmatlarını dağıtıyor, **karanlıklarda** kalmış bulunan **îlâhî hakaikin** açığa çıkmasını, netleşmesini sağlıyor. Böylece; **tecelli-i esma**, aksedecek-fonksiyonunu izhar edecek **müstait-muvafık** (münferid ve toplumsal) kalblere-ruhlara-akıllara ve tahir-tayyib âlemlere ve ayinelere kavuşuyor...

Keza..; Parıldayan **îlâhî nur** ve ışııklarla, kararan kalbler, ruhlar, akıllar, düşünceler-görüşler, kültürler ve ameller **aydınlanıyor**, **batıl düşünce** ve sistemlerin **örttüğü-perdelediği**, **hidayet yolları** açığa çıkıyor, güneş gibi ışıklanıp-parıldıyor ve **cadde-i kübra-yı Kur’aniye** (Allah’a giden mutlak yol-cadde) olan **sırat-ı müstakim**, **îlâhî meşiet** ve **tavzif** ile koruma ve güvence altına alınmış oluyor...

îlâhî bir kanun (sünnetullah) olan **cazibe-dafîamed-cezir-nizam-intizam-mizan-ahenk** gibi ameliyeler ile; **manzume-i hayat-ı insaniye** teessüs ediyor, **anarşi-terör-fitne-fesad** ve **tuğyan** gibi, hayatı tahrîb edici unsurlar-faktörler **kökten** yok oluyor. Böylece; **zail olan batılların** yerine, mutlak ve tek olan **hak-hakikat-îlâhî hükümrânlık**, yani **Din-i İslam** ebedî-îlâhî tahtını kuruyor. Ki; ferd ferd tahakkuk eden ve **manevî alanda** başlayan bu **inkılâbî ameliye**; tedricen **hayatın** siyasî-içtimaî-iktisadî-hukukî-askerî-kültürel **bütün** âlemlerini **ihata** edip kucaklıyor. Bu da; **çağdaş dünyanın**, **tarihî değişimini** sağlayan temel faktör olarak karşımıza çıkıyor. Ve; **İmam Humeynî (ra)**, bu muazzam tarihî olaya damgasını (Biiznillahi Teâlâ) vurmuş; “**güçlerin dengesi-**

ni ve tarihin seyrini hakkın-İslam'ın lehine değiştirmiş" bulunuyor...

Ve yine..; planlı-programlı-hesaplı -kitaplı-bilinçli-periyodik-sistematik-kısa-orta-uzun vadeli ve ebede kadar İlâhî takdir ve düzen içinde bir mesuliyet gayret ve ameliye ile ve çok dakik-amik bir tarzda şirk, küfr, zulüm, fısk-u fücür ve batılın sair tüm tezahürlerini yok ederek, hüsrana ve izmihlâle uğrattıyor... Keza; fıtrat-ı İlâhîyeye tevcih ettiği ve İnkılâb-ı İslam'ın birer erkanı-meczubu-efradı-unsuru-âlemi-hadimi ve peyki durumuna getirdiği ervah-ı tayyibeleri (Hizbullah Ümmeti ve Orduları); enbiyaya (sav) ve eimmeye (as) tevarüsen ve hidayete ermiş ve hidayete erdirici olan İlâhî imameti-rehberiyeti etrafında ve emri tahtında oluşmuş bir manzume-i şemsiye-i İlâhîye misâli, mutî'-musahhar ve sacid bir halde, ebed'ül abada ve Allah-u Teâlâ'ya doğru mesudâne ve muzafferâne urûc edip yükseliyor... Böylece; *"Ey itminana ermiş nefis! Rabbine, razı olmuş ve razı olunmuş olarak dön! Gir (salih) kullarımın arasına ve gir cennetime!"* (Fecr:27-30) İlâhî çağrısının cazibesine kapılarak, a'lâyı illiyine yükselip-yüceliyor... Ve; hakeza...

Hem..; Veraset-i Enbiya ve Ayine-i Tecelli-i Nur-u Nübüvvet (as) olarak, İmam Humeynî(radiyallahu anh):

İbrahim-i zaman (as) unvanı ve haysiyetiyle; muasır olan insanların-müslümanların imanlarını tahkike yükseltiyor, Allah-u Teâlâ'nın lütfuyla kendi âlemine ve çevresine melekûtî-lahutî âlemlerin kapısı ve esrarı açıyor; 'la uhıbb'ül afilin ışığı doğuyor; "gerçek şu ki; ben

bir muvahhid (**hanif**) olarak, yüzümü (tüm düşünce ve yaşayışımı) gökleri ve yeri yaratana (**fatr** edip faaliyete sokana) çevirdim. Ve ben, asla müşriklerden değilim!” diye, **tevhid bayrağı** (tüm boyutlarıyla) açılıyor. (En’âm:75-83) ve; bir kısım İlâhî fiilî-hissî-müşahhas mucizelerle, bu iman-ı tahkik, yakine ve itminana ulaştırılıyor. (Bakara:260’a telmih)...

Ve;.. müşrik-mürted ve münafık düzenin **bekçilerine-savunucularına** ve **etbâına** yönelerek: “Sizin gibi aciz bir yaratık olan şu putlara-**tağutlara** ve onların **habis-uydurma** düzenlerine-**heva** ve **heveslerine** neden boyun eğiyor-belinizi büküyor-**rükua** varıyor, dediklerine-kanunlarına itaat etmekle onlara **tapınma yarışına** giriyorsunuz?.. neden, sizi ve her şeyi yoktan var eden ve yok edecek olan ve bütün ihtiyaçlarınızı karşılayan Allah-u Teâlâ’ya (cc), **gerçek iman** etmiyor, O’na ibadet ve itaat içinde olmuyor, O’nun İlâhî hükümlerine-kanunlarına ve şeriatine tabi olmuyor, onları **hayat nizamı** ve **felsefesi** ve devlet-hükümet kanunu ve yönetim biçimi kabul edip de dünya ve ahirette huzura-saadete-izzete-hürriyete ve kurtuluşa ermeye çalışmıyorsunuz?.. diyor.” (Enbiya:51-67; Şuârâ: 69-104; Ankebût:16-18; Zuhurf:26-28; vb’lerinden mülhem)... Keza:

Tevhid-i hakikin **kalb-ruh-akl-fikr** ve **vicdanlar** üzerinde, gerek ferdi, gerekse içtimaî alanda-sahada gerçekleşmesiyle beraber, **siyasî-askerî-iktisadî-hukukî** vb., **fiilî-müşahhas** olarak **hayat-ı insaniyenin** tüm alanlarında-âlemlerinde gerçekleştirilmesi amacıyla; **müşrik-zalim-tağutî** düzenlerin **mücessem timsalleri** olan **habis**

putlara-heykellere yönelerek onları **paramparça** edip tarihin çöplüklerine gönderiyor... (Enbiya:57-58; Saffât:91-96'ya telmih) “Böylece; asrın **Nemrud'u olan Büyük Şeytan Amerika'nın**, bölge temsilciliğini yapan **tağutî şahlık** rejimi yıkılıp, tarihin çöplüğüne atılıyor ve Büyük Şeytan'ın kendisi de, dünya çapında büyük **sarsıntılar** geçiriyor. **İlâhî tevhidin, nefy ve isbat** ameliyelerinin, tüm boyutlarıyla bir **bütün** halinde dalgalanmasını sağlayan bu olay üzerine başlayan **ateşe atma**-ateşte **yakma** (yani, bin bir türlü zulüm-baskı-işkence-cinayet ve katliamlar) ve sair **fitne-fesad** ateşini tutuşturup-körükleme oyunları-komploları, **inayet** ve **rahmet-i İlâhî** ile suya düşüp-akamete uğruyor, ve ateşler sönerek, **selamete** dönüşüyor.” (Enbiya:68-71; Ankebût:24; Saffât:97-98'lerden mülhem)... Ve:

Neticesi **selamet** olan bu ateşin alevi; milyonların ruh, kalb, akl-fikr ve vicdanlarında kıyam dalgalarının oluşup-tutuşmasında **İlâhî** bir kıvılcım rolünü oynuyor, **fiil** ve **eyleme** dönüşen bu **kıyam dalgaları**; İslam'ın ve ümmetin **makus** talihini ve tarihini değiştirecek, **emperyalizmin** ve uşaklarının dünya hegemonyasını yıkıp, dengeyi **tersine** çevirecek olan, muhteşem **İslam İnkılâbı'nı** doğuruyor. Ki; **İmam Humeynî (ra)**'nin ilk tohumunu (çağımızda) attığı, geliştirip **hükümran** kıldığı bu **İlâhî-İslamî İnkılâb**, tabiatıyla, **çağdaş dünyanın tarihî değişimini**, emperyalizmin **aleyhine**; İslam'ın-müslümanların ve mustazafların da **lehine** olarak, gerçekleşmesini sağlıyor; böylece, **dünyadaki dengeler** köklü ve ebedî bir tarzda değişmiş oluyor...

İmam Humeynî (ra); bu muhteşem İnkılâb-ı İslâmî'nin bedeli olarak da (İlâhî imtihan gereği), başta alim-salih oğlu Şehid Mustafa, Erkân-ı İnkılâb'dan olan Şehid Mutahhari, Şehid Beheştî, Şehid Medenî, Şehid Recaî, Şehid Bahoner ve Şüheda-yı Kıyam-ı Kâ'be (R. Aleyhim) olarak, inkılâb öncesi ve sonrası on binlerce “*kurbanlık İsmaillerini*” Allah-u Teâlâ ve Tekaddes'e (cc), büyük bir aşk-şevk-sıdk-sadakat-ihlas ve ubudiyyet coşkusuyla-şuuruyla takdim etmiş; böylece, Halilullah İbrahim ve Zebihullah İsmail'in (as) İlâhî mektebini ve ruhaniyatını, çağımıza aksettirmiş bulunuyor. (Saffât:102-108'e telmih)... Ve keza..:

Tecelligah-ı İlâhî, mahall-i tevhid ve iman ve Kâ'be-i manevî hüviyetinde olan, “mü'min-selim ve tahir kalblere” musallat olmuş bulunan tüm tağutî-şeytanî etki ve tezahürleri, İnkılâb-ı İslâmî'nin çok boyutlu İlâhî nuruyla yıkıp-kaldıran ve âlemi, o inkılâbın lahutî-ebedî cezbesiyle coşturan İmam Humeynî (ra); “Beyt-i Evvel” (Al-i İmrân:96), “Beyt-i Atik” (Hacc:29, 33), “pak-temiz-ta'zim ve emn-ü eman yeri” (Bakara:125-126; Al-i İmrân:97; Mâide:2; Hacc:26; Kasas:57; Ankebût:67;..) Ve; “Bütün insanların (müslümanların) davetli olduğu ve ziyaretlerine açık olması gerekli olan” (Al-i İmrân:97; Enfal:34; Hacc:25-28;..) “Şirk necaseti ile özdeş müşriklerin, asla yaklaştırılmaması ve onlardan beri tutulması emredilen..” (Tevbe:28) “Beyt'ullah'el-Haram olan Kâ'be-i Muazzama'ya” yöneliyor ve “Hazret-i İbrahim'in, oğlu İsmail (Aleyhimesselem) ile birlikte, Din-i Hakk'ın tevhidi merkezi olarak inşa ettiği ve nesilden nesile, İlâhî bir emanet diye bıraktığı..” (Bakara:127-134 vb.'ne telmih) fakat gü-

nümüzde **emperyalizm** tarafından, fiilî işgal altında bulunan bu İlâhî emanetin ve tevhide merkezin (mübarek çevre-siyle birlikte) **kurtarılması** ve **aslî hüviyetine** kavuşturulması için çalışıyor; ki bu amaçla:

Hacc mevsiminde, **Mescid-i Haremeyn**'de ve özellikle Kâ'be'de, dünya müslümanlarına; "İslam'ı himaye ve hakim kılma, şirk ve küfrü ref'ü izale etme ve bunu **isbat-izhar** sadedinde de, **beraet-vahdet** muhtevalı **kıyam** etme ve **kıyamda** bulunma (miting-yürüyüş-nümayiş-kongre-tebliğ faaliyetlerini sürdürme) **ruhunu ve şuurunu**" veriyor. Ki:

"Allah, Beyt-i Haram (olan) Kâ'be'yi, insanlar için bir kıyam (ayaklanma) yeri kıldı..." (Mâide:97) Ayet-i kerimesi, bu hakikati amir ve natık bulunmaktadır...

Keza "Dünya Müslümanlarının **vahdet** ve **uhuvvet** içerisinde bulunmaları, ancak bu yolla güç elde edebilecekleri ve gerçek hürriyete-izzete ve rıza-i İlâhîye'ye kavuşabilecekleri" mesajını veriyor. Ki; *"Allah'ın ipine sımsıkı toplanı. Ve fırkalaşın da dağılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki (onca) nimetini hatırlayın..." (Al-i İmrân:103); "Allah'a ve Resulü'ne (tam) itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, (yoksa) çözülüp-yılgınlışırsınız da, gücünüz gider..." (Enfal:46); "Mü'minler hiç şüphesiz kardeşlerdir. Öyleyse, kardeşlerinizin arasını sulh ve ıslah edin..." (Hucurat:10) gibi, nice ayet-i kerimeler dahi, mezkûr mesajın İlâhî kaynağı ve mesnedi olmaktadır...*

Başta, **Büyük Şeytan Amerika** ve **Siyonist İsrail** olmak üzere, tüm **cinnî-insî** şeytanlardan ve onların her

türlü fitne-fesad ve iğvalarından, **Allah-u Teâlâ**'ya sığınma ve iltica etme ve bunun "pratik yollarını-yerlerini ve usûllerini" gösterme ta'limini-tedrisini ve tatbikatını yaptırıyor. Ki; *"Eğer, şeytandan bir fit gelip, seni fitlerse hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işiten ve bilendir."* (A'raf:200; Fussilet:36); *"... Gerçekten ben; hesab gününe iman etmeyen her mütekebbirden, benim de Rab-bim, sizin de Rabbiniz (olan Allah'a) sığınırım."* (Mü'min:27) gibi.. ayetlerde ifadesini bulan bu hakikat, müşriklerden-emperyalistlerden teberri etmeyi de mündemiç bulunmaktadır. Ki; bu, müşriklerden beraat yürüyüşü adıyla, kutsal beldelerde ve kutsal Hacc mevsiminde, **Hatt-ı İmam** bir hareket olarak icra edilmektedir... **Büyük-orta-küçük şeytanları** (cemreleri) taşlama menasiki olarak, yapılan bu ameliye; "Amerika'ya ölüm! İsrail'e-siyonizme ölüm!" ve; sair tüm şeytanî güçleri-mihrakları **tel'in etme** şeklinde tezahür etmektedir. Ki; malûm **Tevbe Suresi**'nin 1,2 ve 3. ayet-i kerimleri, bu İlâhî vecibeyi, sarahaten **amir** bulunmakta olduğu, ehlince bilinmektedir. Ve hakeza...

İşte, böylece; **İmam Humeynî (ra)**, tüm İslamî fari-zaları ve müesseseleri olduğu gibi, mukaddes **Hacc vecibesini** de, İlâhî-Nebevî ve Kur'anî mecrasına ve aslına یرca etmiş bulunuyor... (Tabî ki; **Büyük Şeytan Amerika**'nın ve **siyonizmin** gönüllü **uşaklığını** yapan bölgedeki tağutî-münafık rejimlerin her türlü baskı-tahakküm-engelleme ve katliam-cinayet eylemlerine rağmen...)

Ve; **Allah-u Teâlâ**'nın (cc), bin bir hikmet-cilve-tecelli-ımtihan ve ibtilalarını mündemiç bulunan. "keli-

meleri, başarı ile tamamlayan İmam Humeynî (ra)’nin; İlâhî şahsiyetinde-mahiyetinde meknuz bulunan (hidayette götürücü-ışık ve nur saçıcı ve sırat-ı müstakimi gösterici..) külli ve umumî imamet-i kübrası, âlem-i şهادette bilfiil zuhur ediyor, böylece; adeta, mev’ud olan intizar (Bilutfillahi Teâlâ) gerçekleşmiş oluyor...” (Bakara:124; Enbiya:73, 105; Nur:55; Kasas:5; Secde:24; vb’lerinden mülhem)...

Bu cümleden olarak; **Musa-yı zaman** (as) olarak, İmam Humeynî (Radiyallhu Anh):

Yed-i beyzası ile, düşmanların gözünü kamaştırıp körleştiriyor; dostlarının yollarını aydınlatıyor, **el attığı** her şeye **rahmet** ve **bereket** yağıyor. **El attığı** her olay, İlâhî **zafer** ve **fetih** ile sonuçlanıyor; düşmanlarına korkular salarken, **etbainâ güven** kaynağı oluyor. (Tâhâ:22; Şuârâ:33; Neml:12; Kasas: 32’den mülhem) Ve; **Hizbul-lah ümmetinin emperyalizm** ile sürdürdüğü ezeli ve ebedi savaşında; adeta mucizevî-İlâhî “**sekine tabutu**” ve “**bakiye**”sinin özelliğini taşıyor... (Bakara:248’e telmih) Ve; bu İlâhî mucize olan **yed-i beyza-sekine** ve **bakiye**; İmam Humeynî (ra)’nin nurlu halefi, “**fasih vezir-kardeşi** ve **pazusunun kuvveti-güçlendiricisi**” (Tâhâ:25-37; Kasas:34-35’e telmih) olan, “**Medar-ı İftihar-ı İslam Ayet’ullah’el Uzma İmam Seyyid Ali Hüseyinî el Hamaneî’ye**” intikal etmiş bulunuyor...

Keza..; **Asa-yı Kudsi’si** ile, **denizleri şak** edip yarıyor ve kudurmuş a’da’yı suların müthiş dalgalarına ve denizin derinliklerine **gark** ederek boğuyor, böylece; etbai’na, kurtuluş yollarını ve İlâhî fetih ve zafer kapıla-

rını açmış bulunuyor... (Bakara:50; A'râf:136; Enfal:54; Yûnus:90-92; İsrâ:103; Tâhâ:77-80; Şuârâ:63-66'lara telmih) Ve; **Büyük Şeytan Amerika'nın-müttefikleri olan sair emperyalistlerin; süper güç-büyük ve müterakki devletler olduğu imajını; kandırma-aldatma ve korkutma tarzındaki şeytanî sihir-büyü ve hilelerini tar-u mar etmiş ve onların kuru birer kütük ve şamata-sansasyon yapıp gürültü çıkaran, birer boş teneke olduklarını dünya kamuoyuna göstererek, mustazafların güç ve azamet kazanmasını sağlıyor... Ve; Fir'avnî düzenlerin ve tağutî güçlerin yıkılmasının mutlu kapısını açıyor... (A'râf:115-126; Yûnus:80-82; Tâhâ:65-70; Şuârâ:43-48'lerden mülhem)...**

Hem..; aynı asayı, kurumuş çöllere, sert taşlara-kayalara, yani “**çölleşen-taş gibi katılaştan, veyahut; hakka nura-susayan ve müştak olan kalplere vurunca, ab-ı hayatlar fışkırtıyor, cennet nehirleri-pınarları akıtıyor, maddî ve manevî hayat-ı insaniyeyi gülistana-bağistana ve nuristana**” çeviriyor... (Bakara:60; A'râf:160'a telmih)

Ve keza..; “Allah-u Teâlâ'nın (cc) bir **kelime-i mucizesi** (Kelimetullah), **Allah'tan ve Allah'ın üflediği bir ruh** (Ruhullah) (Al-i İmrân:39, 49; Nisa:171; Enbiya:91; Tahrim:12) ve **İlâhî mâideye** mazhar, insanlara bir **ayet** ve Allah'tan bir **rahmet** (Mâide:110-114; Meryem:21-34;..) olan..” **İsâ-yı zaman** (as) olarak; “**ölmüş ruhları-kalpleri nefh-i İlâhî ile diriltiyor, mezar-ı müteharrik olanlara can ve hayat veriyor, ihmal ve terk edilmiş hayat-ı diniyeyi ihya ediyor, değişik marazlara-illetlere ve**

hastalıklara müptela olan biçareleri, **edviye-i İlâhî** ve **eczahane-i sübhaniye** ile **şifaya-sıhhata** kavuşturuyor, emperyalizmin ebedî izmihlalinin ve **Din-i İslam**’ın da ci-hanşümul sonsuz **hükümrânlığının** İlâhî müjdesini veriyor...” (Al-i İmrân:49; Mâide:110; Fetih:27-29; vb.’lerinden mülhem)...

Böylece;“**Rahmet’el-lil’Âlemin** (Enbiya:107), **şahid-nezir-beşir** ve **sirac-ı münir** (Ahzâb:45-46), **Reûf un-Rahim** (Tevbe:128) ve **Sahib-i Huluk-u Azim** (Kalem-Nun:4), **Sahib-i Makam-ı Mahmud** (İsrâ:79) ve **Hatem’en-Nebiiyin** (Ahzâb:40) **Seyyid’il-Mürselin** Hazret-i Muhammed Mustafa’nın (sallallahu aleyhi ve alihi vesellem) **pak-tahir** ve **tayyib** evladı- **hayr’ül-halefi**, **küllî-umumî varisi**, **nur-u nübüvvetinin** İlâhî tecellisi ve **kemal-i Din-i Muhammedi’nin** İlâhî **vesilesi**, **hülasa**; **Kur’an-ı mübin’in cami’ ayinesi** ve **mücessem timsali**” olarak, **batılın kıyamate kadar yok edilmesini** ve **Din-i Hakk’ın-ahkâm-ı İslamiye’nin** ve **şariat-ı Muhammediye(as)’nin** ebediyyen **ikamesini** (Biavnillahi Teâlâ) sağlıyor ve bunun da **İlâhî garantisi** ve **güvencesi** oluyor. Bu İlâhî ferec ve fütuhâtın ve hükümrânlığın **sadr-ı İslam’daki temeli**, **feth-i Mekke** ile; çağımızda da **feth-i İran** ile atılmış oluyor. Ki; bu son fetih; tüm dünyanın **fethini** kuşatıp-kucaklayacak, bir ihtişamı taşıdığını gösteriyor, böylece; **Resul-ü Ekrem’in (as) hatemiyetini** ve **şariatının ebedi hakimiyetini** bilfiil isbatlıyor. **İslam İnkılâbı**, bunun canlı **şahidi** olurken, **Kur’an-ı Kerim** dahi, bütün ayetleriyle-beyanlarıyla ve hükümleriyle, bunun **yazılı metni** özelliğini taşıyor... Ve; **İmam Humeynî (ra)**, işte;.. bu İlâhî Nebevî ve Kur’anî manzumeyi, bütün özellikleriyle tem-

sil ederek, çağımıza ve gelecek çağlara ihtişamla yansıtıyor... Ve hakeza...

Netice itibariyle; **Kur'an-ı Mücessem** olan **İmam Humeynî (ra)**'nin; "**çağdaş dünyanın tarihî değişimini**" köklü şekilde etkileyen ve **İslam İnkılâbı** ile sonuçlanan **hâli-kâlî** ve **fiilî** faaliyetlerinin-çalışmalarının **mahiyet-kemiyet** ve **keyfiyetinin**, gerçek anlamıyla anlaşılabilmesi için; **Kur'an-ı Kerim**'in tüm ayetlerinin, **tek tek** ve **bütünlük** içerisinde ele alınıp-tahkik ve tedkiki gerekmektedir. Zira, **İmam (ra)**; lisan-ı hal, lisan-ı kal ve lisan-ı ef'aliyle, **Kur'an-ı Kerim**'in, çağımızın ve gelecek çağların en muhteşem ve **en ihatalı-canlı mübeyyini**, **müfessiri** ve **mütemessilidir**. Dolayısıyla da; **Kur'an-ı Kerim**'in, asrımıza ve gelecek çağlara yönelik anlamlarının, **tam** ve **mükemmel** olarak anlaşılabilmesi için, **İmam**'ın (as); nuranî hayatının, her lahzasının **tek tek**, **adım adım**, **zerre zerre**, **lem'a lem'a** ve **safha safha**, bir küll ve bir bütün olarak, muhtelif dallarda **uzmanlarca** ele alınıp -incelenmesi iktiza etmektedir. (Ki; **Makam-ı Muazzam-ı Rehberî**'nin denetimi ve himayesi altında, "**İmam Humeynî (ra)**'nin Eserlerini Tanzim Ve Yayınlama Kurumu" tarafından, bunun büyük ölçüde başarılabileceğini ümid etmekteyiz, inşaallah...) Ve böylece; (çağımızda) **Kur'an-ı Kerim**, **İmam Humeynî (ra)** ile; **İmam Humeynî (ra)** de **Kur'an-ı Kerim** ile (gerçek anlamlarıyla) anlaşılmış olacaktır. Bunların anlaşılması ile (bir kısım **temel değişim dinamiklerine** dikkat çektiğimiz) "**Çağdaş Dünyanın Tarihî Değişimi Meselesi**" de, tamamen ve tüm boyutlarıyla (en ince noktalarına ve teferruatına kadar) vuzuha kavuşmuş bulunacaktır...

Evet..; **Kur'an-ı Kerim**, değişik insan toplumlarının ve muhtelif çağların **tarihî değişimleri** ile dolup taşmakta, bu değişimlerin temel sebeplerini (illetlerini) ve dinamiklerini dile getirmekte, seyir çizgilerini ve **değişim süreçlerini** ve **boyutlarını** (genel hatlarıyla) söz konusu etmekte ve **kısas-ı Enbiya (as)**'da sergilenen **hak ve batıl** mücadeleleri ile de, bunu, somutlaştırmaktadır... Önce; **kalb-ruh-akl-fikir-düşünce-kültür** ve **ahlâk** gibi, **manevî hayatla** ve **ferdî-içtimaî** boyutlarıyla başlayan; giderek, **siyasi-iktisadî-hukukî-askerî** gibi, **hayat-ı insaniye'nin maddî-âfâki** alanlarını da (tabiatıyla) kapsayan ve çoğu kez, **resmi kurum (devlet)** hüviyetine bürünen bu **tarihî değişim**; bariz ve şümüllü örneğini, **Arap cahiliye döneminde** yaşamış; yani, **Resul-ü Ekrem'in (as) İlâhî bi'seti** ile birlikte, yeni bir **değişim sürecine** girmiş; **Öz Muhammedi İslam'ın İlâhî inkılâbî** etkisi ve misyonuyla, tüm batıl tezahürlerden soyutlanmış olarak, **"Hakk'ın ayinesi ve ma'kesi"** (Asr-ı Saadet) durumuna gelmiştir...

Bir kısım **isim-terim-kavram-zaman-mekân** ve **ifade** farklılığıyla beraber, **temelde-esasta**, **Arap cahiliyesi** ile birleşen, hatta daha da katmerleşen **çağdaş dünya cahiliyesi** de; **İmam Humeynî (ra)'nin (varis-i Resulullah** olarak) gerçekleştirdiği, **İslam İnkılâbı** ile birlikte, büyük bir **değişim sürecine** girmiş;.. **sahife-i tarihini**, batıl tezahürlere kapatmak; **Hakk'ın İlâhî -muhteşem tecellilerine** açmak zorunda kalmıştır...

Bilindiği veçhiyle;.. her hangi bir değişimin, **iki** ana unsuru ve **iki** temel dinamiği vardır:

A) Fail-Müessir-muharrik-muhavvil-nasih

B) Mef'ul - müteessir - müteharrik - mütehavvil ve mensuh...

Bir tarihî değişimin de; haliyle bir değişeni, bir de değiştireni vardır. Çağdaş dünyanın, tarihî değişiminde de, tabiatıyla bir değişen; bir de değiştiren, yani değişenin yerini alan olacaktır. Ki burada; birincisinin, yani değişenin-gidenin, yani yok olanın, tüm boyutlarıyla batıl; ikincisinin, yani değiştirenin, gelenin, yani hakim ve hükümlan olanın da, (iman-tevhid-adalet-nur-hidayet-takva-ahlâk-fazilet-izzet ve hürriyet, gibi, tüm boyutlarıyla) hakk olduğu, izahtan varestedir...(İsra:81'e vb.'lerine telmih)

Daha evvel, tarihî seyrini ve gelişimini çok kısa olarak da olsa, mevzu-u bahis ettiğimiz ve serapa şirk-küfr-zûlm-fısk-û fücür ve tuğyan.. gibi bâtılların vahşiyâne bir teşhirci-şerh ve âyinesi olan çağdaş dünya tarihinin; (kendi bünyesinde bulunan) dinî hurâfanın ve ortaçağ karanlığının baskısından, kendini (reform ve rönesâns ile) kurtardıktan sonra, uygun bir ideoloji-hayat felsefesi (yani, din) ve aynı zamanda bir melce ve sığınak, (yani, tanrı) arayışı içerisine girdiği, bu amaçla çeşitli isim ve vasıflı aşamalar aştığı ve değişiklikler yaptığı, nihayet, cıdal-çatışma ve materyalizmde (yorum ve anlayış farklılıklarıyla birlikte, temel espri ve mantık olarak) karar kıldığı bilinmektedir... Ki, bunun seyir ve hayat alanı; sırf dünya, tek gayesi ve hedefi de çıkar-menfâat ve sömürüdür... Bu ise; dünyada, sürekli güçlü olmayı, güçlü olmak

da, kan emmeyi, o da zulüm-vahşet ve cinayetler irtikâb etmeyi gerektirir... Bu da; kısaca, emperyalizm olarak, nitelendirilmekte; **Hümanizm, sosyalizm, liberalizm, kapitalizm, pozitivizm, fâşizm, nasyonâlizm, komünizm, mârksizm, rasyonalizm, realizm, modernizm, postmodernizm, demokrasi, bilimcilik, özgürlük ve insan hakları** gibi.. siyasi, felsefik ve ideolojik akım-kurum ve isimler de, bunun (emperyalizmin) zarfı ve kılıfı olmaktadır...

Evet..; materyalist batı uygarlığının temeli ve alt yapısı-hareket noktası olan **cidal-çatışma**; toplumlar ve devletler arasında **gâlib olma** duygusunu körükleyecek, bu da; güçlenme yarışını doğuracaktır. Bu yarış; imansızlık illetiyle, sınır tanımayacak ve **meşru, gayr-i meşru, helâl-harâm** ayırma diye, hiçbir kayıt ve endişe taşımayacak ve **“maksat-menfâat için, her araç mübahtır!”** görüşünü-hükmünü bilfiil doğuracaktır... Kısa yoldan-zahmetsiz **güçlenme** duygusu, zayıfların üzerine çullanmayı ve tüm varlıklarını-canlarını-malları **soyup-yağmalamayı** ve **talan etmeyi** netice verecek, binâenaleyh; fâkir-fukârâ ve mustazaf halklar, **emperyalistlerin** işçisi-ırgatı-kölesi olmakla kalmayacak, **kan emilme-can boğazlama** merkezleri olmaktan, kendilerini kurtaramayacaktır...

Güçlü devletler ve emperyalist güçler arasında, hızlandırılan bu **sömürü-kan emme-öldürme** ve **yağmalama** yarışı ve kampanyası, ara sıra **kemik kapma-kan emme** ve **akıtma savaşlarına-kapışmalarına** da sebep olmaktadır. Ki; başta **birinci ve ikinci cihan savaşları**

olarak, birçok bölgesel-mevziî savaşlar, bu tür savaşlar olarak **çağdaş dünyanın katran gibi kara tarihine geçmiş** bulunmaktadır...

Çıkarı ve sömürüyü mutlak amaç ve hedef olarak (yani, din yerine) benimseyen, onun hâsılası olan parayı da mutlak güç (yani, ilâh) makâmına oturtan.. emperyalizm, ona ulaşmak için her şeyin mübâh hatta, kendisi için bir hak ve hukuk olduğunu.. kabul etmekte; devlet stratejisini ve kanunî düzenlemesini de, ona göre ayarlamaktadır... Ki; fuhuş, kumar, uyuşturucu, içki ve faiz sektörleri.. ile, gasb-soygun-cinayet-katliam-sabotaj-kundaklama-kışkırtma örgütleri ve şebekeleri bunun temelini ve alt yapısını oluşturmaktadır... İşte; çağdaş dünyanın tarihini ve gündemini oluşturan zincirleme vahşetler, intiharlar, buhranlar, felâketler, ahlâksızlıklar, cinayetler, zulümler, derbederlikler, sefaletler, kaoslar-bunalımlar-sıkıntılar -cinnetler-figanlar-feryatlar, akan kanlar-yaşlar ve bitmeyen zalimane savaşlar, bu habis alt yapının, yani emperyalist tezgahın-mekanizmanın ve felsefenin zakkumu, pis kokulu ve öldürücü-zehirli ürünü ve meyvesi olarak, arz-ı endam etmektedir...

Dünyanın dört bucağından transfer edilen on binlerce, iyi ve tam kapasite ile çalışan **akıllar-beyinler**; dünya mazlumlarından, asırlardır aşırılan-çalınan ve astronomik rakamlara ulaşan **paralar**; **mekanik-elektronik-bilgisayar teknolojileri**; **kimya ve nükleer teknoloji**; **lazer ve uzay teknolojileri**; **tüm ilim-bilim dalları ve sınırsız sanayi bacaları-fabrika çarkları**; **siyasi-sosyal ku-**

rumlar-devletler-uluslararası teşkilatlar (BM vb); her türlü ulaşım ve iletişim araçları; askeri güçler ve ordular; hukukî-iktisadî ve kültürel oluşumlar, ayrı ayrı ve ortak organizeli olarak hep birlikte, mezkûr **habis-menhus-elim** ve **hazin**, ürünlerin-meyvelerin ve neticelerinin, **daha çok verimli ve kapsamlı** bir şekilde alınması ve yaygınlaştırılması için ve sadece o amaçla kullanılmaktadır. Ki; bu **emperyalist organizmanın başını da Büyük Şeytan Amerika çekmekte**; İngiliz emperyalizmi de, tarihî sömürü deneyimini, ve, dünya siyonizmi ise; şeytanî hilesini ve sermayesini, bu organizmanın emrine-istifadesine sunmakta..; diğerleri de, katkılarını **azami ölçüye çıkarmaya çalışmaktadır**... İşte; “**çağdaş dünyanın tarihî değişimi meselesinde**”; **değişecek-değişmekte olan ve değişmesi insanî-hayatî bir zaruret ve gereklilik olan unsurlar-fiil ve tezahürler bunlardır**. ve İmam Humeynî (ra), İran İslam İnkılâbı ile bu İlâhî misyonu ve fonksiyonu ifa ve icra etmektedir...

Bu tarihî değişimde; **değiştirici** olacak olan İslam ise; **teavünü** (yardımlaşmayı) düstur-u hayat ittihaz edinmiştir. Hakkı ve hukuku zayi edilen mazlumlara-**mustazaflara** uzanacak olan bu İlâhî el, **hakkın ihkakını** esas almış, bu da İlâhî **adaleti-hidayeti** ve **istikameti** sağlamış, karşılıklı **hürmet-muhabbet-güven-uhuvvet-huzur** ve **sükûn** atmosferini doğurmuş olacaktır... Emperyalizmin yapısında ve tarihinde görülen, mezkûr **vahşetlerin-felaketlerin-zulümlerin** ve **pisliklerin**.. hiç biri görülmeyecek ve onlardan, hiçbir iz, asla kalmayacak; insanlık hayatı ve tarihi, İlâhî **adaletin**, İslamî **izzetin**,

insanî hürriyet ve müsavatın, gerçek huzur ve saadetin âyinesi ve simgesi haline gelecektir, inşaallah...

Evet;.. bu **İlâhî teavün** düsturunun-sırrının, cari ve **hakim** olmasıyladır ki; **kâinat**, sonsuz -muhteşem âlemleriyle birlikte, eşsiz bir **nizam-intizam** ve **ahenk** içerisinde bulunmakta, **hayatın** ve kendi varlığının devamını, pürüzsüz-eksiksiz sağlamaktadır. Ve; güneşler-yıldızlar-gezegenler ve sâir kevnî varlıklar arasında, bu **teavün** kanunu sayesinde, en küçük bir **dövüş-kavga-husumet-savaş** ve **çatışma** asla söz konusu olmamakta, tüm âlemde-kâinatta **huzur-güven-müsavat-adalet-hakkaniyet-neşe** ve **saadet** müşahede edilmektedir. (Ki; aksini, yani **cidalin** müdahalesini -el-iyazubillah- tahayyül edecek olursak, işin vehametini-kâinattaki herc-ü mercin boyutlarını ve dehşetini, varın siz kıyas edin...)

İşte; bu kadar **ulvi-kudsi** ve **nâfi** bir **prensibi**, **ictimâî hayat düsturu** olarak va'z eden yüce **İslam**'ın karşısında, hiç bir **batılın** ve **habis hüküm-kanun-düstur** ve prensiplerin duramayacağı ve her an **izmihlâle** uğrayacağı, izahtan varestedir... Zira:

“...Her şey kesin helak olucudur, O'nun (Allah'ın) vechi müstesna!...” (Kasas:88) Ayeti, Allah-u Teâlâ'nın **teveccüh** ettiği ve O'na ait olan O'ndan **telemmu** edip -yansıyan vechin, yâni **hakkın** dışında kalan her şeyin helake-yokluğa maruz olduğunu tasrih etmektedir. Ki; onlar ise, sosyolojik-ideolojik ve felsefik-kültürel (akidevî-teşriî-fikrî ve amelî, yönleriyle) İslamî terminolojide ve **Kur'anî ıstılahta batıl** diye tesmiye edilip-özetlenmiş bulunmaktadır... Ki; **batılın**, **hakkın** karşı-

sında asla tutunamayacağı izahtan varestedir. Bu hakikati, **Kur'an-ı Kerim** şu ayet-i kerimleri ile dile getirmektedir:

“De ki: Hak geldi, batıl yok oldu! Hiç şüphesiz, batıl yok olucudur.” (İsrâ:81); “Hayır (bilakis), Biz hakkı, batılın üstüne-üzerine fırlatırız; o da, onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir...” (Enbiya:18); “De ki: Hiç şüphesiz benim Rabbim, hakkı (batılın beyni üstüne) fırlatıp çarpar. O (Allah), gaybleri bilendir. De ki: hak geldi; batıl ise, ne (bir şey) ortaya çıkarabilir, ne de geri getirebilir.” (Sebe’:48-49)

Ve;.. **“hakka dayanmayan, kaynağı hakk olmayan ve siyasî-içtimaî-fikrî-ideolojik ve kültürel bir oluşum-camia ve toplum olan her ümmet; fâni-geçici-gidici ve yok olucu bir özellik taşımakta, ancak belirgin-muayyen bir süreye kadar (ecel-i müsemma olarak ve İlâhî takdir gereği) varlığını sürdürüp, yok olup gitmektedir.”** (A'râf:34; Yûnus:48-49, 53; Hicr:5; Nahl:61;..) **Bu geçici süre, “kendi aleyhlerine delil ve yıkılışları şiddetli olsun..”** diye, bir mehil-mühlet olarak, **Kur'an-ı Kerim'de** ifadesini bulmuştur: **(Müzzemmil:11; Tarık:17)...** **Ki; “batılın ve tağutların zulüm düzenlerinin yıkılışı, sünnetullahın değişmez ve asla değiştirilemez hükmü-kanunu ve gereği olduğu..”** keza; yine **Kur'an-ı Kerim'de**, açıkça bildirilmiştir (Enfal:38; İsrâ:77; Fâtır:43; Feth:23)

Ve yine;.. **“mütecaviz kâfirlerin-emperyalistlerin hezimete uğrayacağı..”** (Al-i İmrân:12; Kamer:45;..); **“Müthiş bir inkılâba uğrayıp devrilecekleri..”**

(Şuârâ:227); “**Ve köklerinin kırılıp, geçirilecekleri ve onların yerini, başkalarının alacakları..**” (Enbiya:11); “**Onlara ve yeryüzüne varis olacak olanların da salih-mustazaf mazlumlara ve hak ehlinin olacakları..**” (Enbiya:105; Nûr:55; Kasâs:5;..); “**Bunun da çok yakın olduğu.. sabah oluncaya kadarlık bir süre içinde olacağı..**” (Hûd:81); “**Kesin galibiyetin de hakkın-İslam’ın ve Hizbullah’ın olacağı..**” (Bakara:249; Al-i İmrân:160; Mâide:54-56; Hacc:40; Saffât:172-173; Muhammed:7-8; vb...) Allah-u Teâlâ (cc) tarafından, Kur’an-ı Kerim’de sarahaten ilan edilmiştir. Ki; beşeriyet tarihi ve günümüz dünyasındaki **yeni gelişmeler-değişmeler**, bu İlâhî beyanın ve hakikatin, **canlı şahitleri** olarak müşahade edilmiş ve edilmeye devam edilmektedir-edilecektir...

“Din, artık tamamen ve her türlü fonksiyonunu kaybetmiştir!(?)..” zehabına, kendini kaptırmış bulunan çağdaş ve emperyalist dünya; İmam Humeynî (ra)’nin gerçekleştirdiği Cihanşümül İslam İnkılâbı’nın, batılı târ-û mâr edici ve hakkı bütün cepheleriyle hakim kılıcı, İlâhî bir güneş olarak doğuşu.. ve, (umulmayan bir zaman ve mekânda) aniden zuhuru ile karşı karşıya gelmiş, müthiş bir panik ile süresiz bir şoka, hatta komaya girmiştir... Çağdaş dünyanın, hakkın ve İslam’ın lehine dönüşen tarihî gelişimi ve değişimini önlemek, yeni yeni perdeler-maskeler ve komplolar ile, en azından bu tarihî değişimin hızını azaltmak veya saptırmak için faaliyete geçen emperyalist dünyanın, Büyük Şeytan Amerika’nın önderliği altında geliştirmeye çalıştığı yeni dünya düzeni oyunları da, fiyasko ile neticelenmeye doğru git-

tiğine, bizzat kendisi bile şahid olmakta ve yer yer de, bunu itiraf etmek zorunda kalmaktadır...

Çağdaş dünya tarihi, artık bundan böyle **İslam**'ın **îlâhî nuru** ile aydınlanacak, **sadr-ı İslam**'ın mükemmel ve gerçek bir **ayinesi** olarak, ezelden gelip, ebede doğru giden zaman **süreci** içerisindeki şerefli yerini alacak..; **İmam Humeynî (ra)**'nin önderliğinde gerçekleşen **Cihan-şümül (İran) İslam İnkılâbı** sayesinde, **çağdaş ve müstakbel dünya**, insanlık tarihinin **en adil, en mükemmel, en özgür, en parlak ve nuranî-îlâhî hayat düzeni ve dünya sistemine** şahid olacaktır... Ki; daha şimdiden bu **îlâhî nur** ve hidayetin, ışıkları, dünyayı aydınlatmaya (çok önemli ölçüde) başlamış bulunmakta, tüm yeryüzü **İnkılâb-ı İslam**'ın **îlâhî-kurtarıcı tecellileri** ve **nağmeleriyle** çınlamaktadır...

Evet: İslam; fıtrat-ı insaniyenin derinliklerindeki perdeleri yırtıyor, külleri-tozları kaldırıyor, şirk-küfr-zulm-tuğyan ve fısk-u fücuru ve tüm **batıl tezahürleri** yıkıyor ve yeniden **hayat-ı insaniyeye**, tüm boyutlarıyla ve cepheleriyle **yön ve renk** veriyor... İnsanlık, artık **dine dönme** ve **hakkı bulabilme arayışı** ve **çabası** içerisinde, **fıtratını** yakalayabilmenin aşkı ve umuduyla coşuyor...

Mustaz'aflar, salih ve halis mü'min insanlar; artık idareyi-siyaseti ve **İslamî hilafeti** (direkt olarak) ele geçiriyor, böylece Kur'an-ı Kerim'de tasrih edilmiş bulunan **va'd-i îlâhî**, bilfiil gerçekleşiyor. Ve;.. **istikbarın-emperyalizmin**, zulüm-vahşet ve cinayetkâr dönemi, tarihin çöplüğüne ve karanlığına atılıyor...

“İhya-yı din ile ihya olan insanlık” dindışı ve muhalifi, tüm beşerî görüş-felsefe-akım-düzen ve ideolojilerin habis kiskacından kendini kurtarıyor, **demokrasi-uygarlık-çağdaşlık-ilericilik-aydınlık-kalkınmışlık-batıcılık-ulusalcılık-liberalizm** gibi.. şeytanî tuzakları bozuyor ve tağutî zincirleri kırıp parçalıyor... **İslam İnkılâbı**’nın bu İlâhî etkisi, muharref olan dinlerin de, yenden tanınmasına ve mensuplarının **dindarlaşmasına** çok önemli katkılar sağlıyor... Böylece; **“din, çağdaş dünyanın dengesini ve rotasını değiştiren tek etken ve eksen durumuna gelmiş oluyor...”**

Devlet-hükümet olmakla **İlâhî hilafetin**, tüm boyutlarını-veçhe ve cephelerini, bütün şümülü ve ihatası ile **uygulama alanına** geçiren ve hayata tamamen müessir kılan **Din-i İslam**; **hayat-ı insaniyenin** muhtaç olduğu maddî ve manevî tüm lazımleri, insanlığın istifadesine sunmuş olmakla, insanlık hayatı; gerçek **adalet, müsavat, hürriyet, izzet-şehamet-azamet emn-ü eman huzur-sükûn-felah-teali-terakki-ilim -irfan-medeniyet ve saadet** nurlarıyla cuş-u hûrûşa ve ihtizaza geliyor ve tarihinin en mutlu ve neşeli-mesudâne dönemini yaşıyor...

Allah-u Teâlâ’nın (cc), insan hayatı için bahşetmiş olduğu maddî ve manevî tüm ni’metler, yerüstü ve yeraltı kaynakları, tamamen insanlığın, bhusus mustazafların ve mahrumların emrine ve ihtiyaçlarının karşılanmasına tahsis ediliyor, böylece; **mustazaf** insanlığın **veraset ve sekinet** dönemi başlıyor... Bhusus, **İslamî teavün düsturunun şümüllü ve ihatalı** fonksiyonu ile; hayat-ı

insaniyenin ulaştığı **kemal**, beşerî havsalanın **istiab** edemeyeceği bir noktaya-merhaleye ulaşıyor...

Ümmet-i İslamiye'nin, aslî ve fıtrî yapısına mutabık ve muvafık bir tarzda geldiği **ümme-i vahide** (imamlı -halifeli toplum) durum ve konumu ile; **tek devlet-tek millet-tek mekteb-tek mezheb-tek ordu-tek komutan-tek el ve tek ses..** İlâhî hedefine doğru gittiğine, dünya ve çağdaş tarih alenen şahid oluyor. **Cadde-i kübra-ı Kur'aniye, Veraset-i Nübüvvet-Şeriat-ı Muhammediye (as), Mekteb-i Ehl-i Beyt-i Resul (as), İmamet-Rehberiyet-Velayet-i Fakih** gibi İlâhî kurum-şiar-kavram ve müesseseler ve sabit hatları-çizgileri; mezkûr hedefin tahakkuku hususunda, **İlâhî eksen-amil-illet ve güvence** misyonunu-fonksiyonunu ihraz ediyor... Bilhassa; **Makam-ı Muazzam-ı Rehberî'de, teşrî** (içtihadî yasama), **icra, kaza** (yargı), **iftâ** (merciiyet) ile beraber **kuvvetler** (ordu-emniyet-vb.)-**medya** (iletişim)-**talim-terbiye** (eğitim-öğretim-kültür ve ilmî havzalar), **iktisat** (sanayi-ticaret ve maliye) vb.'lerinin **tecemmu** ve **temerküz** etmesiyle, söz konusu **ümme-i vahidenin mukteza ve muktazileri** olan ulvî ve İlâhî neticeler, daha kolay ve daha çabuk elde edilmiş oluyor... Böylece; gelişecek **ilim-bilim-güç-ekonomi-teknoloji** ve **sair tüm imkanlar**, insanlığın sadece ve sadece **faydasına-vahdetine-kalkınmasına-ülfet ve ünsiyetine-huzur ve saadetine..** kısaca, **lehine** kullanılacak, böyle olunca da; haliyle insanlık mutluluğun tadını ve zevkini yaşayacaktır... Ve; hâkezâ...

İşte; “çağdaş dünyanın tarihi değişim mes’esi”nin kısaca tahlili budur! Ve; bu bölüm (tabiatıyla, mukaddime ile beraber), sonraki iki bölümün, (yani; “İmam Humeynî (ra) ve İslam’ın Evrensel İnkılâbı’nın Geleceği” ile, “İslam’ın Evrensel İnkılâbı’nda İran İslam İnkılâbı’nın Risaleti” bölümlerinin) de büyük ölçüde vuzuha kavuşmasını sağlamış olmakla beraber, tebliğin tenasübü ve kemâlinin sağlanması amacıyla, mezkûr bölümleri de ayrı ayrı başlıklar altında (ve, mümkün olduğu kadar çok kısaca) bahis konusu ederek, yazının bütünlüğünü sağlamaya çalışacağız, inşaallah...

B) İMÂM HUMEYNÎ (RA) VE İSLAM’IN EVRENSEL İNKILÂBÎ’NİN GELECEĞİ

İmam Humeynî (ra)’nin, “la şarkiyye, la garbiyye; el’ cumhur el -İslamiyye!...” şiarıyla gerçekleştirilen İran İslam İnkılâbı (ve; onun organikleşmiş-hükümetleşmiş fiilî tezahürü olan Cumhur-i İslami-i İran); “Ne Doğu’nun, ne de Batı’nın malı olmayan, ışığını ve nurunu direkt Allah’tan alan ve incimsi parlayan bir kevkeb gibi olan bir çerağın içindeki bir misbah özelliğini taşıyan ve ışığının yakıtını kendi İlâhî bünyesinde taşıyan.. bir şecere-i mübarekeyi” (Nûr:35-37’ye telmih) temessül ve tecessüm ettirmekte; hatta, böyle kudsî bir şecere-i mübareke olarak, İlâhî misyonunu-fonksiyonunu icra ederek, âlem-i insaniyeti tenvir etmektedir... Ki; böyle bir nurun sınırlandırılmasının mümkün olamayacağı gerçeği karşısında, tüm dünyayı ihata edeceği izahtan varestedir. Ve; bu İlâhî ihâtâ (inkılâbî yayılma)’nın, artık dost-düşman herkes tarafından (tüm dünyaca) kabul

edilmesi ve teslimiyetle karşılanması, bilfiil gözlenmektedir...

Keza..; “Kökü sabit (ruhun derinliklerine kadar damar salmış) ve dalları da âlem-i ma’na’nın göklerine kadar ulaşmış, izn-i rabbani ile sürekli olarak insanlığın muhtaç olduğu ürünleri-yemişleri ve meyveleri veren ve ebede doğru uzanıp giden..” (İbrahim:24-25’e telmih) İlâhî-mukaddes bir **şecere-i tayyibe** olan **İslam İnkılâbı**, yapısı ve İlâhî tabiatı gereği, bölgesel olmayıp **cihanşümül** (evrensel) bir özellik taşımaktadır. Ki; **Büyük Şeytan**’ın ve **avanelerinin** kudurmaları da zaten bundan (İnkılâb’ın **evrensel** olmasından) kaynaklanmaktadır...

Bu mübarek ve tayyib olan şecerenin her bir dalı (kolu-uzantısı-bağlısı-bağımlısı-her ferdi ve her hareketi), sath-ı arzın en ücra köşelerine-bölgelerine kadar uzanmış olup; İlâhî-inkılâbî fonksiyonunu, büyük bir izzet ve liyâkat ile ifâ ve icra etmekte, tüm bölge tağutlarının saltanatılarını sallayıp-uykularını kaçıırken, mazlum ve mustaz’af dünya halklarının ümit kaynağı ve hareket merkezi olmaktadır... Bu mübarek ve tayyib dalların bir kısmı, bazı bölgelerde, **müstakil İslam Cumhuriyetleri** teşekkül ettirebilecek bir özellik ve keyfiyet taşıırken, diğer kısmı ise; muhtelif yerlerde **İslam**’ın, **İnkılâb**’ın ve **Cumhur-i İslamî**’nin “**gören gözü, duyan kulağı, konuşan dili, düşünen beyni, yürüyen ayağı, tutan eli, mukavim pazusu ve yumruğu..**” olma özelliğini taşımaktadır, Bu ise; **İmam Humeynî (ra)**’nin esas aldığı ve programladığı şekilde bir **seyir çizgisi** takib ederek, **İnkılâb-ı İslamî**’nin ve **Cumhur-i İslami-i İran**’ın önderliğinde ve

ekseni etrafında, cihanşümul bir yapılanma ile *Cemahir-i Müttehîde-i İslamiye (Birleşik İslam Cumhuriyetleri)* olarak teşekkül etmeye doğru gitmektedir, inşaallah...

Keza..; **canlı Kur'an** olarak **İnkılâb-ı İslamî**'yi tesis etmiş bulunan, böylece; **Kur'an-ı Kerim**'i pratiğe uygulamaya koyan **İmam Humeynî (ra)**.. taşıdığı **İlâhî-Nebevi-Kur'anî** özellik haysiyetiyle, aynı temeli ve tohumu, tüm dünya sathına atmış bulunmaktadır. Ki; bunların **neşv-ü nema** bulması ile **İslam İnkılâbı**'nın **evrenselliliği** bilmüşahede görülecek ve bilfiil tebeyyün edecektir. Ki, bu; İlâhî vahyin ve nurun, fitrî bir özelliğidir. Zira; nasıl ki **okunan Kur'an**, tüm dünyada yaygındır; O'nun için, **sınırlama** mümkün değildir, buna hiç kimse'nin gücü yetmez ise;.. **canlanmış ve devletleşmiş olan Kur'an**'ın (İslam İnkılâbı olarak) da, **aynı tarz ve şekilde**, tüm dünyaya **yayılma ve hükümlan olma** yapısı ve karakteri bulunmaktadır. Ve bunu önlemek de takat-ı beşerin fevkindedir...

Ayrıca; **Allah-u Teâlâ**, maddî âlemde dahi **tevessü'** ve **inbisat** (genişleme-yaygınlaşma-yayılma-büyüme ve uzama...) İlâhî kanununu hükümferma kılmış, şeraitine riayet edilen durumlarda, tüm kullarına-mahlûkatına bunu teşmil kılmıştır. (Bakara:245, 247; A'râf:69; Râ'd:26; Ankebût:62; Rûm:48; vb...) "**Biz göğü, büyük bir kudretle bina ettik ve şüphesiz, biz (onu) genişletici olanlarız.**" (Zâriyât:48) Ayet-i kerimesi, göğün-kâinatın dahi bu İlâhî kanun gereği olarak **genişlemekte** olduğunu tasrih etmekte, bilimsel araştırma, bulgu ve veriler de, bunu **ikrar** etmek zorunda kalmış bulunmaktadır...

Hem;.. **“cisimlerin sıcakta genişlemesi”** kanunu dahi, **İslam İnkılâbı**’nın, tüm dünyayı ihata edecek kadar bir vüsat peyda edeceğinin ve bunu da kıyamete kadar sürdüreceğinin başka bir delili-veçhesi ve cephesi olmaktadır. (**Cehennem ehlinin dahi, yandıkça büyüüp genişleyeceği, tek dışlerinin bile Uhud Dağı** kadar olacağı.. yolundaki pek çok rivayetler de, bu İlâhî kanunun **uhrevî** âlemde de cereyan edeceğini göstermektedir...

Bu İlâhî kanunu (sıcakta cisimlerin büyümesi-genişlemesini); **İslam İnkılâbı** ve **Cumhur-i İslamî**’nin genişlemesi-yayılması ve yaygınlaşması.. hususuna iki kanaldan tatbik edebiliriz:

(a) **Sıcak savaş, “Hak tanımayan, hakkı kuvvette bilen zalime karşı, hakkın lisanı kuvvettir!”** fehvasınca;.. **İslam** ve **İnkılâb** düşmanı mütecaviz kâfirlere-müstekbirlere ve emperyalist güçlere karşı uygulanacak olan bu İlâhî strateji ile, insanlığı **ifsad** ve **idlal** eden, **İslam**’ın ve **İnkılâb**’ın İlâhî yolunda bir **parazit** gibi duran **habis** ve **melûn** unsurlar ifna ve imha yoluyla, **temizlenmiş** (cehenneme gönderilmiş) ve **İslam İnkılâbı**’nın **tevessü** ve **inbisatı** bu tür sıcak bir uygulama ile sağlanmış olacaktır. Ki; “Onları bulduğunuz-tuttuğunuz yerde hemen öldürün, yakalayıp **boyunlarını** vurun!... Küfrün önderlerini öldürün!... Onlarla savaşın!...” (Bakara:191; Nisa:89, 91; Tevbe:5, 12-14; Muhammed:4;.. vb...) anlamlarındaki pek çok ayet-i kerime, bu İlâhî stratejiyi tasrih edip, amir bulunmaktadır...

(b) **Sıcak ilgi-alaka ve muamele... İslam’a-İnkılâb’a ve Müslümanlara-mustazaflara karşı, müteca-**

viz olmayan (Yahudi, Hristiyan, müşrik vb. kâfir, fasık...) tüm insanlara karşı, **en güzel** bir şekilde **tebliğde** bulunmak, **çok sıcak** ve **güzel muamelede** bulunmak, böylece **İslam'a** ve **İnkılâb'a** ısındırmak sureti ile kalbini, dolayısı ile kendisini kazanmak... Bu tür **sıcak ameliye** ile oluşacak müsbet atmosfer sayesinde; **İslam İnkılâbı'nın tevessü** ve **inbisat** etmesi, yeryüzünün her yerine **yayılması** ve **her tabakadan** insanların kalblerinde-ruhlarında **taht** kurması ve bunları **istihdam** etme imkânını elde etmesi tahakkuk etmiş olacak ve gittikçe bu inbisat ve vüs'at **hız** ve **sür'at** kazanmış olacaktır... Ki; bu ilâhî yaklaşım ve strateji;

“İylilikle kötülük eşit olmaz. Sen, (kötülüğü) en güzel bir tarzda uzaklaştı. O zaman, seninle kendisi arasında düşmanlık bulunan kimse, sana sıcak bir dost olur.” (Fussilet:34); “Kötülüğü, en güzel olanla uzaklaştı... “(Mü'minûn:96); “Kullarıma, sözün en güzel olanını dillendirmelerini söyle! Çünkü şeytan, aralarını açıp-bozmaktadır. Şüphesiz şeytan, insanın apaçık bir düşmanıdır.” (İsrâ:53);...

*“Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et!...” (Nahl:125); “Allah'tan bir rahmet dolayısıyla onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar çevrenden dağılır giderlerdi...” (Al-i İmrân:159) gibi.. ayet-i kerimelerde, açıkça ifadesini bulmuştur... Ki; mezkûr bu iki şık, İslamî literatürde **cihad** olarak nitelendirilmekte; birinci şık, **fiilî cihad** (mukâtele-savaş), ikinci şık ise; **kavlî cihad***

(tebliğ-emr-i bilma'ruf ve nehy-i anilmünker) diye ifade edilmektedir...

“Hakkı bulmaya vesile..” (Mâide:35); “Kurtuluşa vesile... “(Saf:11); “Hidayet yoluna ileten...” (Ankebût:9); “Faydası kendisine..(yani, cihadı yapana..)” (Ankebût:6); “En büyüğünün Kur'an'la yapılanın olduğu..” İslamî Cihad'ın, “Hakkıyla yapılması..” (Hacc:78); “Mütecaviz kâfirlere ve münafıklara karşı gayet sert ve caydırıcı olarak yerine getirilmesi...” (Tevbe:73; Tahrim:9) “Gerek hafif ve gerekse ağırlıklı olarak, mal ve can ile olanının, hepsinin yerine getirilmesi-ifa edilmesi...” (Tevbe:41); Kur'an-ı Kerim'de iş'ar ve beyan buyurulmuştur.

Tabiatıyla, fiilî-kavlî (ve mali) **cihadın**, kendine ve türüne has olan muhtelif unsurları ve dinamikleri vardır. Ki bunlar, özetle:

(a) **İmanî cesaret ve şehamet..** (Bakara:249-251; Al-i İmrân:170-175; Tevbe:111; Ahzâb:22-23;..);

(b) **İlmî ve fizikî-bedenî güç..** (Bakara:247; Tâhâ:25-36; Kassas:34-35;..)

Böylece; hangi alanda ve nasıl bir güce-muhataba karşı cihad yapılacaksa, o konuda, **bilgi** ve **istitâatın** bulunması sağlanmış olur. Ki, başarının önemli bir unsuru da budur...;

(c) **Kadronun-cemaatin vahdet içerisinde bulunması, ihtilaf ve münazaadan arınmış olması..** (Al-i İmrân:103, 105; Enfal:46);

(d) Askerî taban-kitle desteği.. (Hûd:80); ümmet-i vahide halinde bulunma.. (Enbiya:92; Mü'minûn:53);

(e) Kalbi sekinet-moral ve psikolojik olarak sağlam bulunmak.. (Bakara:248; Al-i İmrân:126; Tevbe:26, 40; Feth:4, 18, 26;..);

(f) Sabr-ü sebat üzere bulunmak, asla geri adım atmamak.. (Bakara:45, 153, 250; Al-i İmrân:120, 125, 200; A'râf:126, 128; Enfal:45-46, 65-66;.. vb...);

(g) Emire-öndere kesin itaat ve disiplin.. (Al-i İmrân:152, 165; Bakara:249; Nisa:59, 80, 83; Nur:51; vb..); yapılacak cihad türüne göre silah-araç-gereç- binek ve malzemelerin hazırlanması... (Nisa:71; Enfal:60; Tevbe:41). Ve; gerek ikişer ikişer-çift çift ve gerekse tek tek daima kıyamda-teyakkuzda bulunulması.. (Sebe':46);

(h) Düşmana karşı mü'minlerin gayzını-kin ve nefretini-cihad aşkını canlandırıcı ve artırıcı yollara baş-vurmak. (Bakara:190-195; Al-i İmran: 169-175; Nisa:74-76; Maide: 54-56; Tevbe:14-16, 73; Saff:4; Tahrim:9; vs...)

(ı) Hükümete-devlete-sultana-yani güce sahip olmayı dilemek ve onu sağlamak için çalışmak...

(Bakara:246-248; Al-i İmrân:140; Nisa:58, 83; İsrâ:80; vb..)...

Bu vb. ön tedbirler-hazırlıklar aşamasından sonra, “sonsuz bir tazarru-niyaz ve dua ile Allah-u Teâlâ'ya (cc) teveccüh edilip, düşmanlara karşı fetih ve zafer elde edilebilmesi için nusret-yardım talebinde bulu-

nulmasına geçilmesi..”(Bakara:214, 286; Al-i İmrân: 147,148; İsrâ:80; Mü’minûn:26,39; Ankebût:30; Nuh:26-27;..vb...) Ve, müteakiben de; “Allah-u Teâlâ’ya (cc) derunî-sadıkane ve halisane bir tarzda tevekkül edilecek, cihad yoluna mübaşeret edilmesi...” (Al-i İmrân:159-173; Nisa:81; Enfal:61; Tevbe:129; Hûd:56,88; Yûsuf:67; .Râ’d:30; Furkan:58; Neml:29; Ahzâb:3,48; Şûra:10; vb...) ile oluşan cihadî potansiyel ve hareket aktivitesi; imamet-rehberiyet-hilafet ve velâyet-i fâkihın eksenini etrafında ve ilâhî emir ve komutası altında; İslam İnkılâbı’nın tüm yeryüzüne hakim olmasını doğuracak olan İlâhî bir güvence ve garanti kaynağı..” hüviyetini taşıyor... Ki; “İslam İnkılâbı Rehberine (Emir’el Mü’minin’e) biat olayının üzerinde, Allah-u Teâlâ’nın (cc) elinin (nuru-rahmeti-gücü ve nusretinin) bulunduğu-bulunacağını..” (Feth:10) Kur’an-ı Kerim, açıkça beyan ve ifade ediyor... Ki; dünya fethinin kapısını açacak da, işte bu İlâhî olgu-oluşum-müessese ve atılımıdır...

İmam Humeynî (ra), İnkılâb-ı İslamî ve Cumhur-i İslamî ile; mezkûr maddî, manevî tüm lâzimleri-unsurları ve muharrik olan bütün islamî enerji-atmosfer ve dinamikleri en mütekâmil bir tarzda hazırlamış, İslam’ın Evrensel İnkılâbı’nın geleceğini mübarek hayatlarında bizzat te’sis-inşa ederek, İlâhî garanti ile hakimiyet-i mutlaka üzerine bilfiil oturtmuştur...

Evet..; “(Tüm yeryüzünde) fitne, (şirk-küfr-zulüm-tuğyan) kalmayınca ve din (her türlü hükümlerlik) (yalnız) Allah’ın oluncaya kadar onlarla (mütecaviz kâ-

firlerle) savaşın. Eğer (tecavüzkârlıktan) vazgeçerlerse, artık zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur. “(Bakara:193; Enfal:39) Ayet-i kerimesi, zulm-ü tecavüzde bulunmayan ehl-i küfre karşı sıcak muamele-güzel yaklaşım, yani irşad yolunu ihtiyar ederken (ki; bu hususa daha önce değinmiştik), tağutî-zalim ve emperyalist-fitneci ve saldırgan kâfirlere karşı da sıcak savaş, yani, mukatele stratejisinin yürütülmesini emretmektedir... Bu ayet-i kerimede;..

a) Emperyalizmin ve istikbarın tüm dünyada **yok edilmesi**, habis ve zalimane eserlerinden-hükümlerinden-etkinliklerinden **hiçbir iz bırakılmaması..** ve;

b) **Din-i Hakk’ın, yani Öz Muhammedi İslam’ın-Şeriat-ı Muhammediye’nin, yani İslam İnkılâbı’nın**, yer-yüzünün tamamına **mutlak hâkim kılınması..** sarahaten, emredilmektedir... Bu ilâhî emir ve teklif; **bunun mümkün**, hatta **vâki** olacağının kesin **delili** ve güvencesidir. Zira; mümkün olmayan ve vaki olmayacak olan hususlara, **ilâhî teklif** taalluk etmeyeceği, **Allah-u Teâlâ’nın (cc)** böyle (imkânsız) konuları ve emirleri kullarına **tahmil** etmeyeceği.. keza, **Kur’an-ı Kerim’de** tasrih buyurulmuştur... (Bakara:233, 286; En’âm:152; A’râf:42; Mü’minûn:62; Ta-lâk:7;...)...

Keza..; *“O (Allah’tır) ki; Resulü’nü hidayetle ve Din-i Hakk ile, diğer bütün dinlere (düzenlere-kanunlara ve ideolojilere) karşı izhar (üstün ve hakim) kılmak için gönderdi. Buna şahid olarak, Allah kafidir.” (Feth:28) “... Müşrikler hoşlanmasalar ve kerih-kötü karşılasalar da!” (Tevbe:33; Saf:9) Ayet-i kerimleri dahi, açıkça Re-*

sul-ü Ekrem'in (sav) ve aziz Din-i İslam'ın, "batıl dinlere-sistemlere ve ideolojilere-tağutî güçlere ve emperyalizme karşı koymak-onlara üstünlük sağlamak, onların etkinliğini yıkarak İlâhî hidayeti ve hak nizamı, yani İnkılâb-i İslamî'yi tüm dünyada hakim kılmak için gönderilmiş olduğunu.." serâhaten ortaya koymaktadır. Ki; İmam Humeynî (ra); veraset-i nübüvvet-i Muhammedi (sav) ve Kur'an-ı mücessem sırrıyla ve; Din-i Hakk'ın müşahhas ve canlı pratiği olan İslam İnkılâbı ile, bu İlâhî misyonu-fonksiyonu (kamilen) yerine getirmiş ve getirmeye devam etmektedir...

Ve..; *"Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, kendi nurunu (Din-i Hakk'ın mutlak hâkimiyetini) tamamlamayı istiyor (ondan başka bir şeyi istemiyor), kâfirler (ve de müşrikler) istemeseler-kerih (nahoş) görseler de!"* (Tevbe;32; Saf:8); *"Allah, hakkı kendi kelimeleriyle, ihkak edip-gerçekleştirecektir; mücrimler, nahoş (kerih) görseler de!"* (Yûnus:82) Ayet-i kerimeleri dahi, "İslam İnkılâbı'nın Geleceği ve Evrensel Hakimiyeti" hususunda aydınlatıcı-ışık tutucu bir İlâhî vâ'di-güvenceyi ve garantiyi sergilemektedir...

Kâfirlerin, müşriklerin ve zulm-û tuğyan-fısk-u fücur ile kendilerini âbâd sanan emperyalistlerin-müstekbirlerin ve tüm uşaklarının; rahatsızlıklarına-homurdanmalarına-yalan-dolan-iftira-baskı-cinayet kampanyalarına ve çabalarına rağmen, Allah-u Teâlâ yüce dinini-İlâhî hükmünü ve Evrensel İslam İnkılâbı Nuru'nu; tüm dünyaya hakim kılmak suretiyle itmam edip tamam-

layacak, böylece; **Resul-ü Ekrem'in (sav) İlâhî nübüvvetinin ve Din-i İslam'ın kemâli (bilfiil) gerçekleşmiş olacaktır...**

Dünün **İslam düşmanı** güçleri ve mihrakları, basit imkânları ve sınırlı ağızlarıyla; **Allah'ın nurunu-İslam'ın Evrensel İnkılâbı'nın yayılmasını önlemeye-söndürmeye** çalışırken, günümüzün azgın kâfirleri-müşrikleri-müstekbirleri ve emperyalistleri ise, bunu, **“top, tüfek, bomba, roket -füze rampaları, kimyasal-nükleer-nötron silahlarının öldürücü-yakıp-yıkıcı ve yok edici namluların ağızlarıyla ve tehditleriyle..”** yapmakta;.. **“radyo -televizyon-gazete-basın-yayın, internet gibi.. yazılı-sesli ve görüntülü iletişim araçlarının habis ağız-yaygarası ve bombardımanı..”** ile de; mezkûr saldırı ve imha programının, **toplumsal-kitlesel ve psikolojik ortamını hazırlamakta;.. hukukî iktisadî, siyasî ve bilimsel, teknolojik ağızlar-saldırıları ve tasallutlar kanalıyla da, mezkûr habis ve menhus kampanyayı (Allah'ın nurunu-İslam İnkılâbı'nın yayılmasını önleme ve hızını söndürme çabasını ve şeytanlığını), güçlendirmeye çalışmaktadır...**

Fakat, bütün bunların **nafile ve beyhude** olduğunu olacağını bizzat **Allah-u Teâlâ (cc)** ifade edip açıklamakta, günümüz tağutlarının ve müstekbir-zalim müşriklerinin ve kâfirlerinin de, geçmiş emsalleri gibi; **yok olmaktan** kendilerini asla kurtaramayacaklarını, tüm cihana alenen ilan etmektedir... (Kur'an-ı Kerim, bunların örnekleriyle dolup taşmakta olup, bir kısmını daha evvel kaydettiğimizden, tekrarının zâid olacağı, izahtan varestedir...)

Evet; Allah-u Teâlâ, nurunu tamamlayacak, İslam'ın Evrensel İnkılâbı'nın geleceğini İlâhî garantisi altına alacak ve tüm dünya, bu İlâhî İnkılâbın İlâhî nuruyla nurlanıp, ab-ı hayatı ile sulanıp, bâğistana ve gülistana dönecek, İslam düşmanı parazitler ise, bu İlâhî muhteşem manzara karşısında, kahrolup gidecek ve cehennemi boylayacaktır.. İnşallah...

Binâenaleyh; bizim de bu habis İslam ve İnkılâb düşmanı haşerelere karşı, tek ve son sözümüz: "... kini-nizle ve öfkenizle geberin!..." (Al-i İmrân:119); "... Allah öldürüp kahretsin onları!..." (Münafıkun:4) İlâhî hitabını, yeniden ve sürekli tekrarlamaktır, vesselam...

Ve yine..; *"Andolsun ki Allah, Resulü'nün gördüğü (müjdeli) rüyanın hak olduğunu tasdik edip-doğruladı, İnşallah, mutlaka siz Mescid-i Haram'a, güven içinde-emniyetle, saçlarınızı traş etmiş ve (ya) kısaltmış olarak korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi de, böylece; bundan önce size, bir feth-i karib (çok yakın başka bir fetih) müyesser kıldı."* (Fetih:27) Ayet-i kerimesi dahi, İslam'ın Evrensel İnkılâbı'nın geleceği ile alakalı, bir kısım İlâhî işaretler-ihbarlar-esrar ve mesajlar sunmaktadır. Ki; zaten Fetih sûresi; baştan sona, mezkûr İlâhî özelliği-karakteri taşıyıp yansıtmaktadır...

Feth-i Mekke öncesi Arap cahiliyesi ve müşriklerinin, işgali ve tasallutu altında bulunan Mescid-i Haram ve Kâbe-i Muazzama; bugün de Büyük Şeytan Amerika'nın ve dünya emperyalizminin (münafık yönetimler aracılığıyla ve eliyle) işgali-istilas ve katmerli tasallutu altında bulunmaktadır... Ki; İslam âleminin (hatta tüm

dünyanın, belki de kâinatın) **kalbî** mesabesinde bulunan bu mukaddes beldenin (**Beytullah**’ın ve **çevresinin**), bu tağutî-nifakî-şeytanî zincirden-işgalden ve tasalluttan **kurtarılması**; daha açık bir ifadeyle, **yeniden feth edilmesi** gerekmektedir. Ve bu; en büyük ve en azametli İlâhî **vacibattandır**. İşte; **İmam Humeynî;.. (ra)**; “İslam’ın **Evrensel İnkılâbı**’nın **Geleceği**”nin en önemli dinamiği ve temel güvencesi hüviyetini dahi taşıyan, bu İlâhî-şer’î ve imanî vecibeyi gayet hassasiyetle ifa etmeyi **esas** almış, meşhur **Hacc ve Kabe kıyamı hareketleri** ile bunu, tatbik sahasına koymaya çalışmıştır. Ki, her geçen gün, **me’mul** olan hedefe doğru gidilmekte olduğu, dünya kamuoyunun da gözünden kaçmadığı, izahtan varestedir...

Evet;.. “**güvenle ve korkusuzca gireceksiniz...**” ve; “... ondan önce de size yakın bir fetih lütfedeceğiz!” İlâhî vâ’di ve “**andolsun ki Allah, Resulü’nün gördüğü rüyayı hakk olarak doğruladı...**”

İlâhî tasdiki ile birlikte; mükerreren **feth-i Kabe** ve Mekke’yi kesinkes **ihbar**, tarihî vâkıâ dahi onu ikrar ediyor. Bunun zıddı olan günümüzdeki pozisyon, **geçici** bir araz olarak, zail olmaya mahkûmdur. Zira; **Kur’an-ı Kerim**’in **ebediliği**, mezkûr **fethin** de **ebedi** ve daimi olmasını iktiza eder. Ki, **asl** olan da yalnız ve yalnız budur! Ve, **İmam Humeynî (ra)**; **İnkılâb-ı İslam** ile, işte bu İlâhî-Kur’anî **aslı** ve **temeli-kökü** temsil ve terennüm etmekte, **esasât-ı İslamiye**’nin tümünü, aslına, yani **İlâhî-Muhammedi** ve **Kur’anî** yapısına irca edip döndürmektedir... **Kible-i İslam** ve **merkez-i Hacc** ve **tevhid** olan Ka-

be'nin ve **Mescid-i Haram'ın (Mekke-i Mükерeme ve tüm çevresiyle birlikte) fethedilip-kurtarılması ve menâsiklerinin ihya ve tashih edilmesinin..**" de, bu İlâhî görevin içerisinde, çok önemli bir yer teşkil edeceği açıktır.

Keza..; **Hazret-i Mehdî'nin (as), Kabe'de zuhur ve kıyam edeceği..**" tarzında, varid olan bir kısım rivayetler dahi, mezkûr tahlilin mazmununu aydınlatmış olmaktadır... Hazret-i Mehdî'nin (as) hükmü altında bulunacak olan, **Harameyn-i Şerifeyn'den önce; bir feth-i karib ile İslam İnkılâbı'na mülhak olacak ve feth-i Hayber'i tecessüm ettirecek olan beldenin, öncelikle Kudüs ve Filistin topraklarının** (müteakiben başka beldelerin, mesela **Şam-Irak, Orta Asya** ve benzerlerinin) olacağı umudunu-kanaatini taşıyorum...

Hem..; **dünyanın ve tüm âlemin kalbi hükmünde olan Kabe'nin fethi ile, bütün dünya dahi, feth edilmiş olacak;.. ve;.. dünyanın gözü-kulağı olan Mescid-i Aksa ve Kudüs'ün fethi ile de, tüm insanlığın duyguları, İnkılâb-ı İslam'a râm ve musahhar olacak, böylece; tüm dünya halkları, Din-i İslam'ın İlâhî nurunun gölgesi ve himayesi altında, eşi ender mesud bir hayat yaşayacak, maddî ve manevî huzura kavuşacaktır, inşaallah...**

Kudüs'ün ve Filistin'in kurtarılması amacıyla, Muhammed Ordusu'nun siyonist İsrail ile tutuşacağı savaşta; "tüm siyonist ve müfsid Yahudilerin yok edileceğine.." Kur'an-ı Kerim işaret etmekte (İsrâ:4-8; A'râf:167; Mâide:32-33, 64, 78-80;..); hadis mecmualarının pek ço-

ğunun, **fiten-siyer-melâhim**, bölümlerinde de konuyla alâkalı mufassal hadisler nakledilmektedir...

Siyonist İsrail'in tabiatıyla, yardımına koşacak olan **Büyük Şeytan Amerika** ile habis uşaklarının da, Ku-düs'te-diyâr-ı Şam'da bulunan ve **Muhammedi-Mehdî Ordusu**'nun kumandanlığını deruhte eden Hazret-i İsa (as)'nın güçleri tarafından **yok edileceği**.. “... Hazret-i İsa, **Büyük Deccâlî öldürecek...**” diye, varid olan hadis-i şeriflerin esrarından ve anlamından **istinbâd** edilebileceği kanaatindeyim. Zira; **Şeytan-Deccâl** (aldatıcı-hilekâr-sahtekâr...gibi) müteradif anlamlı iki kelime olup, **Büyük Şeytan, Büyük Deccal** anlamlarını (karşılıklı olarak) tedâî ettirme özelliğine hâizdir, Olayların gelişmesi, **İmam Humeynî (ra)**'nin; “**Büyük Şeytan Amerika** ile ve onun **yok edilmesi, denize gark kılınması** vb.. konularla alakalı beyanları”; “...Hazret-i İsa'nın (as); “**İnkılâb-ı Mehdî** olan **İslam İnkılâbı**’na bağlı ve tabi olacağı, ve o dönemde, Medine ve Mekke’nin **Hazret-i Mehdî**’nin nurlu elinde ve idaresinde bulunacağı..” **Ye’cüc Me’cüc** ile ilgili muhtelif rivayetlerin mecmuu nazar-ı itibara alındığında; mezkûr **Kurânî** ve **Nebevî** ihbarın tahakkukunun kesin ve de çok yakın olduğu anlaşılmış olacaktır, inşaallah... (vel-ilmu indellah.. vallahu a’lemü bis’sâvâb...) (Yüce Rabbimizden;.. **Büyük Şeytan-Büyük Deccal Amerika**’nın ve uşaklarının Akdeniz’in, Umman ve Hind Denizi’nin ve Körfez’in derin sularına **gark** edilmesi ve, **Hicaz**’ın-**Ortadoğu**’nun sıcak çöllerine **gömülmesi** savaşında; bizlere de bir hisse ihsân eylemesini niyaz ederiz, inşaallah...

İşte; tüm **mukaddes beldelerin** kurtarılması, **İsrail**'in silinmesi, **Büyük Şeytan Amerika**'nın önderliğindeki **emperyalizmin**, büyük bir hezimete uğratılarak **imha** edilmesi ve **Ye'cüc Me'cüc** fitnesinin, **İlâhî yardım** ile def edilmesi,, sonrası, **çağdaş dünya; İslam'ın Evrensel İnkılâbı**'na teslim olmuş, insanlık, gerçek kimliğine ve fıtratına kavuşmuş olacaktır, inşaallah...

Evet...:

Mekteb-i şehadeti düstûr-u hayat ittihaz eden **ümmet-i Hizbullah**'ın karşısında hiçbir tağutî güç dayanamayacak, **çil yavrusu** gibi dağılıp gidecek ve cehen-nemin derinliklerini boylayacaktır. Cihattan kaçmayı ve şehadetten kaçınmayı, **nifak-riddet** olarak niteleyen **Kelamullahın** (Bakara:246; Nisa:77; Mâide:21-26; Enfâl:15-16; Al-i İmrân:140-141; Tevbe:38-52; Ahzâb:12-20;vb...) ders verip eğittiği ve İlâhî-lâhûtî bir mahiyet ve ruhîyat kazandırdığı **Hizbullahî ümmet**, İslam İnkılâbı'nın **evrensel hükümranlılığının**, İlâhî bir güvencesi-vesilesi olarak, dünya emperyalizminin **melek'ül mevti** ve **korkulu rüyası** misyonunu, ezelden ebede kadar **de-ruhte** edip gelmekte, günümüz dünyasında ise; bu İlâhî misyonun etkinliğinin, **zirveye** ulaştığı gözlenmektedir...

Evet:

“Onlar öyle kimselerdir ki, halk kendilerine: ‘insanlar size karşı (savaş için) toplandı;o halde onlardan korkun!’ dedi de, bu söz onların imanını artırdı.. ve ‘Allah, bize kâfidir ve O ne güzel Vekil’dir!’ dediler.” (Al-i İmrân:173); “Mü'minler, (düşman) birliklerini görünce:

‘İşte; Allah’ın ve Resulü’nün bize va’d ettiği (zafer) budur! Allah ve Resulü, doğru söylemiştir!’ dediler. Ve bu, ancak onların imanlarını ve teslimiyetlerini arttırmış oldu.” (Ahzâb:22);... Gibi ayet-i kerimeler, bu İslam yiğitlerinin İlâhî evsâfını medh-ü sena ile beyan ve ifade etmektedir...

Canlarını, tüm varlıklarıyla **Din-i İslam’a** ve **İnkılâba** adanmış olan **ümme-i Hizbullah’ın** karşısına mertçe çıkamayan, her çıktığında, hezimete uğrayıp, gerisin geriye kaçan **şeytani güçler**, şirk ve küfrün **şe’ni** olan **havf** ve **cebânet** timsali olmaktan öte, hiçbir değeri ve kıymet-i harbiyesi olmayan habis varlıklardır.

Evet:

“... Onlar, sizinle savaşırlarsa arkalarını dönüp, kaçarlar. Sonra, onlara asla yardım da olunmaz.” (Al-İmrân:111); “Eğer o kâfirler, sizinle çarpışsaydılar, mutlaka arkalarını döneceklerdi ve sonra ne bir veli ve ne de, bir yardımcı bulamayacaklardı. (Ki) Allah’ın öteden beri olagelen sünneti böyledir ve Allah’ın sünnetinde, asla bir tebdil bulamazsın.” (Fetih:22-23);...

Emperyalist kâfirleri, **İslam’ın** ve **İnkılâb’ın** aleyhine tahrik eden **münafıkların-hainlerin**; işin ciddiye varıldığı durumlarda; efendileri olan **şeytanî güçleri** yalnız bırakacakları.. (Haşr:11-12), benzeri bir durumla karşılaşıldığında da, tâbi oldukları **şeytanlarının** dahi kendilerini **terk** edeceği.. (Haşr:16) Kur’ân-ı Kerim’de beyan edilmiştir. *“Her halde, onların içlerinde sizin korkunuz, Allah’tan daha eşed’dir. Bu, onların anlayışsız bir kavim*

olmalarındandır. Onlar, iyice korunmuş yerlerde, yahut duvar arkasında olmaksızın sizinle savaşılamazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen, onları birlik sanırsın, oysa kalbleri paramparçadır. Bu, onların akletmeyen bir kavim olmalarındandır.” (Haşr:13-14) Ayet-i kerimeleri dahi, bu habis düşman güruhun ne derece **rezil** bir karakterde olduklarını göstermektedir. Ve, hâkezâ...

“... Allah, dilediğini nusreti ile te’yid eder...” (Al-i İmrân;13) “Eğer Allah size yardım ederse, size galip gelecek yoktur. Ve eğer sizi yapayalnız ve yardımsız bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse, mü’minler yalnızca Allah’a tevekkül etsinler.” (Al-i İmrân:160) Ayet-i kerimeleri, Hizbullahî mü’minlerin; emperyalistlerle ve uşaklarıyla yapacakları savaşta, kibir gurur ve ümniyye gibi.. menfi hal ve haletten arınmalarını, her şeyin ve her türlü zaferin, ancak ve ancak, Allah’ın yardımı sayesinde gerçekleşebileceği şuuruna ermelerini ihtar edip, ders vermektedir... “...Allah, kendi (dini)ne yardım edenlere, kesin olarak yardım eder...” (Hacc:40); “Ey iman edenler! Eğer siz, Allah’a (Din-i Hakk’a ve İnkılâb-ı İslam’a) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve ayaklarınızı (savaşta ve her durumda) sabit kılar.” (Muhammed:7) Ayet-i kerimeleri ise; İlâhî yardımın gelişini-verilişini, Allah-u Teâlâ’nın (cc) dinine hizmete merbut ve muallâk kılmaktadır... Böylece; tabiatıyla fetih ve zafer kapıları açılmış bulunmaktadır...

Evet..;

“... Peygamber, beraberindeki mü‘minlerle: ‘Allah’ın yardımı ne zaman?..’ diyordu dikkat edin; Allah’ın nusreti (yardımı ve zaferi) pek yakındır.” (Bakara:214); “Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var, (o da;) Allah’tan bir nusret ve yakın bir fetihtir. (O halde) mü‘minleri müjdele!” (Saf:13) İlâhî vâ‘di’nin tahakkuk etmekte olduğu çağdaş dünyamızda, emperyalistler ve onların uşakları, yok olmaktan kurtulmak için kaçış yolları aramakta..; Evet; “Yakında o (kâfir-müşrik) toplum, bozguna uğratılacak ve onlar arkalarını dönüp kaçacaklardır.” (Kamer:45) Fakat, bu kaçışlarının cehennem derinliklerine doğru olacağını Yüce Rabbimiz (cc); “Kâfirlere, de ki: yakında yenilgiye uğratılacaksınız ve hepiniz toplanıp cehenneme sürüleceksiniz. O, ne kötü barınaktır.” (Al-i İmrân:12) gibi, ayetleriyle haber vermektedir.

Ve keza; “Emperyalist-müstekbir kâfirlerin güçlü, müslümanların da zayıf olduğu zehâbıyla, kâfirlere yağcılık-dalkavukluk yarışında bulunan hain-habis münafıklar dahi, Allah’ın bir fethi (ya da İlâhî bir emri) gelip, kâfirler mağlub, mü‘minler de muzaffer olunca; bin bir pişman olacak..” (Mâide:52) Fakat, mülevves **kültür ve ah-lâkın İslam ümmeti** arasında yayılmasının âmili olmakla..; “şehir şehir ve sokak sokak yakalanıp, lanetlenmiş olarak, ele geçirilip, öldürüldükçe öldürülecek..” (Ahzâb:60-62), böylece; ihanetin ve şeytaniyetin cezasını bulacaklardır...

“Cihanşümul fethe erişme gününüz ne zaman?...” diye, mü’minlerle **istihza** eden, mülhid-müşrik-ve münafıkların.., o kutlu **fetih günü** vâki olacak olan pişmanlıkları, kendilerine asla **fayda** sağlamayacak, hak ettikleri **zillate** ulaşacaklardır. (Secde:28-30’a telmih). Zaten; **“hal-i ye’sde; tevbenin ve nedametin kabul olunmayacağı ve hiçbir fayda sağlayamayacağı..”** Kur’an-ı Kerim’de, açıkça ifade edilmiş bulunmaktadır. (Yûnus:90-91; Mü’min-Ğâfir:83-85;...)...

Evet...:

Allah-u Teâlâ’nın (cc) ve **Din-i Hakk’ın-İnkılâb-ı İslam’ın** düşmanları olan kâfirleri **veli** edinmek suretiyle; **riddet-şirk** ve **zulüm** girdabına gark olarak boğulan, **ehli nifak** ve **şikak** (Bakara:120; Al-i İmrân:100, 118-120, 149; Nisa;109, 139,141-145; Mâide:51-53, 80-81; Mümtehine:1-3,13;..) dahi; **“İslam’ın Evrensel İnkılâbı’nın İlâhî dalgaları ve sayhaları..”** karşısında, uşaklık yaptıkları **emperyalistler** ile beraber, **yok olup gidecek..**; **“Tüm zalimlerin nasıl bir inkılâba uğrayıp devrileceklerini, pek yakında bileceklerdir.”** (Şuârâ:227); ve: **“...onlara va’d olunan sabah vaktidir. Sabah da, yakın değil mi?”** (Hûd:81)... Keza: **“Şeytan onları, baştan başa sarıp kuşatmıştır; böylelikle de Allah’ın zikrini (Tevhid’i, Kur’an’ı ve İslam’ı), onlara unutturmuştur. İşte, onlar; Hizbuşşeytan’dır. Dikkat edin ki; Hizbuşşeytan, hüsrana uğrayanların tâ kendileridir. (Mücadele:19)**

“Allah’ı, Resulü’nü ve mü’minleri veli edinen, Allah’ı sınırsız olarak seven ve Allah’ın da kendilerini sevdiği.. mü’minlere karşı gayet yumuşak (zelil), kâfir-

lere karşı gayet izzetli, Allah yolunda sürekli cihad eden ve kınayanların kınamasından asla çekinmeyen Hizbullah; muhakkak ki galip olacak olanlardır.” (Mâide:54-56’ya telmih), Ve yine: “... Allah, onlardan razı olmuş; onlar da Allah’tan razı olmuşlardır. İşte onlar, Hizbullah’tır. Dikkat edin; şüphesiz Hizbullah olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir.” (Mücadele:22) Ayet-i kerimeleri, tafsile gerek kalmadan, konuyu vüzûha kavuşturmuş bulunmaktadır...

“...Nice az bir topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah’ın izniyle galip gelmiştir. Allah, sabredenlerle beraberdir.” (Bakara:249); “Hiç şüphesiz onlar, muhakkak mansûr (muzaffer) olacak olanlardır. Ve yine şüphe yok ki, bizim ordularımız (Cündullah-Hizbullah) galip gelecek olanların ta kendileridir.” (Saffât:172-173) Ayet-i kerimeleri dahi, konuya, yani “İmam Humeynî (ra) ve İslam’ın Evrensel İnkılâbı’nın Geleceği” konusuna, son ve kesin noktayı koymaktadır... Ki böylece:

“Andolsun ki biz, Zikir’den sonra, Zebur’da da: ‘Hiç şüphesiz arz’a yeryüzüne), salih kullarım varisçi olacaktır’, diye yazdık.” (Enbiya:105)

“Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va’detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl istihlaf (güç ve iktidar sahibi) kıldıysa, onları da arzda (yeryüzünde) istihlaf kılacak ve kendileri için seçip beğendiği dinlerini, kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra, güvenliğe çevirecektir...” (Nur:55)

“Ve biz, yeryüzünde zayıf bırakılanlara (mustazaflara) lütufta bulunmak, onları (arzda) imamlar (önderler) yapmak ve onları (arza) mirasçılar kılmak istiyoruz.” (Kasas:5) Gibi, bir çok ayet-i kerimelerde bahis konusu olan **va’d-i İlâhî**, bilfiil gerçekleşmiş olacak;.. asırlardır ezilen-horlanan ve her türlü zulme-baskıya maruz bırakılmış bulunan **salih-hâlis-sâdık** ve **mustaz’af mü’minler**; **İmam Humeynî (ra)**’nin tesis edip-canlandırdığı ve tüm dünyada yaygınlaştırdığı **Evrensel İslam İnkılâbı**’nın açtığı kapı-yol-çığır ve; hazırladığı **ortam** ve **atmosfer** sayesinde, **İlâhî hilafet-nebevi veraset** makamına oturacak, dünya halklarını ve insanlığı; **Öz Muhammedi İslam**’ın **İlâhî** nuruyla, **aydınlığa** kavuşturacaktır, inşaallah... “ **İslam İnkılâbı**’nın bu muhteşem **İlâhî fethi-fütuhâtı** ve **nurunun cazibesine** kapılacak olan insanlık, **fevc fevc-yığın yığın** ve **büyük kitleler** halinde, **şariat-ı Muhammediye**’nin (sav) **ağûş-û nuranisine** coşarak koşacak ve **Hizbullah ümmetinin yiğit saflarına iltihak** edecektir, inşaallah...” (Nasr suresi, ayet 1-3’e atıf ve telmihen...); ilaahir...

İmam Humeynî (ra) ve İslam’ın **Evrensel Geleceği** ile alakalı, bu kadarla iktifa ederken, şu dua ile, konuyu noktalıyoruz:

“Rabbimiz; üzerimize sabır yağdır ve ayağımızı sabit kıl, (senin yolundan ve dininden kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize nusret-zafer ver!” (Bakara:250) Amin, amin, amin!!!...

C) İSLAM'IN EVRENSEL İNKILÂBINDA İRAN İSLAM İNKILÂBİ'NİN RİSALETİ

Daha evvelki kısımlarda yer yer değindiğimiz vechiyle;.. bütün Enbiya'nın (as), şahsiyet-i ma'neviyelerinin ve vezâif-i nahiyelerinin, havz-ı camîî ve hatemi olan Resul-ü Ekrem'in (sav), küllî ve umumî verasetini temsil-tebyin eden.. ve Kur'an-ı mücessem olarak, İlâhî-Nebevî misyonu ve fonksiyonu icra ve ifa eden İmam Humeynî (ra)'nin avn-i İlâhî ile tesis eylediği ve kıyamete kadar ümmet-i Muhammed'in ve tüm insanlığın İlâhî ışığı ve ümidi olma özelliğini taşıyan muhteşem-Cihanşümül İran İslam İnkılâbı'nın nüvesini ve asli mihverini teşkil ettiği İslam'ın Evrensel İnkılâbı'ndaki risaleti, birkaç kitabı istiab edecek kadar bir vüs'at ve azamet arzetmektedir. Binâenaleyh; konuyu ancak, sahifelerimizin istiab hacmine mümasilen, hulasaten beyan etmekle iktifa edeceğimizin zaruri olacağı izahtan varestedir. Şöyle ki:

“İslam'ın Evrensel İnkılâbı'nda, İran İslam İnkılâbı'nın Risaleti”; küllî-mutlak ve sonsuz boyutludur; evrensel İslam İnkılâbı ile eş anlamlı-müessisi-mütemmimi-zemini ve altyapısıdır. Zira; evrensel İslam İnkılâbı'nı oluşturan-yaygınlaştıran ve oturtan İran İslam İnkılâbı ve onun Öz Muhammedi **İslamı-canlı Kur'an'ı** temsil eden **İlâhî-Nebevî risaletidir...**

Evet;.. İran İslam İnkılâbı'nın risaleti..; **Nebevî İslam'ı** metruk ve **Kur'an-ı Kerim'i** de mehcür olmaktan (Furkan:30) kurtarmış, **hayat-ı insaniyenin** tüm alanlarına-âlemlerine sokarak, bilfiil **ihya** ederek mer'iyete

koymuştur. Daha evvel, raflarda tozlanan ve ancak **kabristanlarda** ve **cenazelerde** hatırlanan **Kur'an-ı Kerim**'in, insanlar için **nur-furkan-şifa-rahmet** ve **hidayet** olduğu (Bakara:2, 97, 185; En'âm:157; A'râf:52; Nahl:64, 89; İsrâ:82; Fussilet:44;..); ve, **dirilere yön vermek** amacıyla gönderilmiş bulunduğu (Hûd:17; Furkan:22; Ya-sin:69-70).. tüm dünyaca, böylece (kesinkes) anlaşılmıştır.

Hem..; **nisyana** mahkûm edilmek, yahut **inhirafa** uğratılmak suretiyle; **siyasî, içtimaî ve dünyevî** İlâhî misyonları ve tüm fonksiyonları **yok** edilmiş, ya da azamî ölçüde **zayıflatılmış** bulunan, hatta, yer yer-zaman zaman **tağutî** güçlerin ve sistemlerin habis çıkarları için **istihdam** edilen **aziz Din-i İslam**; Yüce Rabbimiz (cc) tarafından, **gönderildiği amaca-maksada** ve **hedefe** uygun ve mutabık hale getirilmiş, insanlık hayatının bütün cep-helerine-vechelerine **yön verici** ve mutlak **hakim-hükümrân olucu** bir özelliğe, yani **asliyetine** kavuştu-rulmuştur. Böylece, **İslam**; öz ve gerçek **kimliği-şahsiyeti** ile, **çağdaş dünyanın tek gündemini** oluşturmuş, **hak-batıl** cephesi, yeni **savaş stratejisini**, buna göre yeniden ayarlamaya ve düzenlemeye başlamıştır... Evet:

İran İslam İnkılâbı'nın **risaleti** ile; siyasî, içtimaî, iktisadî, hukukî.. vb. tüm **fonksiyonları** ve **İnkılâbî** özellikleri, yıkılmış-yok olmuş zannedilen, (emperyalist güç-lerce öyle lanse edilen) **İslam** tüm İlâhî boyutlarıyla, ka-ranlıkları aydınlatan muhteşem bir **güneş** ve **fecr-i sadık** olarak doğmuş; **hayat-ı insaniyenin** maddî ve manevî, dünyevî ve uhrevî tüm âlemlerini nura-huzura ve sürura

boğmuş; **emperyalist** ve **müstekbir** güçlere vurduğu köklü darbelerle, değil mustaz'af mü'minlerin, **anti emperyalist** tüm mazlumların-mahrumların ve halkların bile, **tek ümidi** ve **sığımağı** olmuştur.

Keza..; şeytanî hilelerle koca bir İslam âlemini uyuşturup köleleştiren tağutî güçler, İran İslam İnkılabı'nın risaletinden, “Azadi istiklal ve cuhur-i İslami” ve “La şarkiye, la garbiye.. el Cumhur il İslamiye” diye yükselen ilahî seda ve sayha ile karşılaşmış, birkaç asırdır tapındıkları **demokrasi** ve **vb.** putlarının yıkıldıklarına, **kahr ola ola..** şahid olmuşlardır. Hele; “dinimiz siyaset, siyasetimiz de dinimizdir!” şiarının, **ümme-i İslamiye**'nin kalb-ruh ve düşünce âlemlerinde sur-i İsrâfil gibi, **diriltici** bir nefhâ olarak yankılanması, üstelik bunun **Cumhur-i İslâmî-i İran** adıyla, önemli, merkezî bir coğrafyada **devlet-hükümet** haline gelmesi ve **mutlak adalet** timsali halinde zuhur etmesi, tağutî-şeytanî güçlerin ve habis-münafık rejimlerin **yıkılışlarını** daha da netleştirip, çabuklaştırmıştır...

Sadr-ı İslam'ın İlâhî mektebinden ve öğretisinden uzaklaşmış-uzaklaştırılmış bulunan **İslam ümmeti** ve biçare insanlık, tağutî-şeytanî güçlerin ve mihrakların büyük, yoğun ve sistemli çabaları ile; **tevhid**, **nübüvvet**, **mead (ahiret)** gibi.. **imanın temel erkanından** kopmuş, **nefs-heva-heveslerini** ve **egemen güçleri-zorbaları**, muhtelif boyut ve çapta **putlar-ilâhlar** edinmiş; basit yaratıkların huzurunda **eğilen**, **rükûâ** ve **secdeye** kapanan **maskaralar** durumuna gelmiş; **emperyalist kültürü-**

ahlâkı, mutlak **şiar-düstur** ve **kible** haline getirmiş;.. fanî hayatı ve onun **lehv-ü leibatını-dünya metainı** da, yegane **gaye-maksad** ve **hedef** olarak edinmiş.. böylece; kendini, dünyevî ve uhrevî maddî ve manevî **cehennemi** bir hayatın girdabında bulmuş iken..; **İran İslam İnkılâbı'nın** İlâhî-Nebevî ve Kur'anî **risaleti** ile;.. tüm kalbler, akıllar, ruhlar, gözler, kulaklar ve sair organlar-unsurlar **Allah-u Teâlâ'ya** (cc) döndürülmüş; O'nun (cc) **tek Ma'bud-Hâlık-Razık-İlâh** ve **Rab..** olduğu, bilfiil tahkim edilmiş; **Tevhid-i Hakiki**'yi idrak etmeleri ve sadece **Allah'a kul** olmaları sağlanmış; O'nun (cc) dışında kalanların **Uluhiyet** (kanun koyuculuk ve boyun eğdiricilik) iddialarının **maskaralık** ve **soytarılık** olduğu bilfiil gösterilmiştir...

Ve..; tüm yüzler, gözler, kulaklar, kalbler ve akıllar, **İlâhî vahye** çevirilmiş, **Nübüvvetin** İlâhî mektebi-öğretisi ve kültürü **tek eksen-ölçü** ve **düşünce-amel** ve **ahlâk abidesi-kiblesi** haline getirilmiş, bütün **dikkatler-nazarlar** dahi ebedî âleme ve onu elde etme yollarına çekilmiş; **hayat-ı dünyeviye**nin, sadece tarla-araç olduğu.. **ahiret, mead** ve **İlâhî rızanın**, yegâne ve mutlak **gaye** ve **hedef** olmasının gerekliliği, yakînî bir iman ve iz'anla kalblere, ruhlara ve akıllara **nakş** edilmiştir.

Evet;.. **İran İslam İnkılâbı'nın** İlâhî-Nebevî-Kur'anî **risaleti** ile; “Bize, bizden ve şah damarımızdan daha yakın..” olan (Kâf:16; Vakıa:85) “... Yapılan duaya hemen icabet eden ve kullarını **kendinden** istemeye çağırın..” (Bakara:186; Mü'min-Ğafir:60;..) Allah-u Teâlâ'ya (cc) ciddî yönelmenin yanında, **murakabesi** altında bulunul-

duğu **inancı** da **yakinen** sağlanmış, bu da; her şeyin **İslam'a uygunluğunun** aranmasına vesile olmuştur. Keza; **Kur'an kültürü** ve **İslamî öğretiler**, dünya müslümanlarının ve insanlığın **kurtarıcı kaynağı** ve **ışığı** özelliğini kazanmış, **ebedi hayatı** elde edebilme ve **rıza-i İlahîye** nail olabilme, insanlığın tek tesellisi ve hayatının mutlak gayesi ve hedefi haline gelmiş; buna zıt ve muhalif tavır takınanlar, bilhassa **düşmanlık** içerisinde bulunanlar, **tağut** diye **deşifre** edilmiştir. Ki, böylece; asırlardan beri Kur'an-ı Kerim'de bulunduğu ve sürekli olarak **kıraat** edildiği halde; her nasılsa **gündeme** gelmemiş ve **şeytanî misyonu** layıkı veçhiyle kavranamamış olan **tağut** ve **tuğyan** kelimeleri, **Kur'anî** bir **kavram** olarak, dünya müslümanlarının baş gündemine girmiştir...

Bu cümleden olarak, insanlığı asırlardan beri **şeytanî** hile ve entrikalarla, zulüm ve baskılarla **Din-i Hakk'tan** ayırarak, kendi sultasına ve hevesatına **kul** edinen;.. fakat, ne hazindir ki, **misyonu** ve **evsafıyla** mütenasib şekilde, **tesmiye** edilememiş bulunan, **şahıs**, **kurum-kuruluş-fikir-akım** ve **güçlerin**, Kur'anî tabirle **tağut**; fiil-tavır-görüş ve yöntemlerinin de **tuğyan** olduğu anlaşılmış, bunların da **kesinkes**, tüm yönleriyle-boyutlarıyla (kalben-kavlen-fikren ve fiilen) **nefy** (redd-ü ref) edilmesinin, **imanî** bir gereklilik olduğu ve **Tevhid'in** ilk merhalesini (la ilâhe..'yi) teşkil ettiği, böylece vuzuha kavuşmuştur. (Bakınız:Bakara:15, 256-257; Nisa:51, 60, 76; Mâide:60, 64, 68; En'âm:110; A'râf:186; Yûnus:11; Nahl:36; Saffât:30; Zümer: 17; Tûr:32; vb...)

“İman edenler, Allah yolunda savaşırlar; kâfirler de tağut yolunda savaşırlar. O halde (ey mü’minler!), siz, şeytanın dostlarıyla savaşırlar. Hiç şüphesiz, şeytanın hilesi çok zayıftır.” (Nisa: 76) Ayet-i kerimesi ile; **her tağutun**, insanları saptıran **bir şeytan**, **her şeytanın** da, keza aynı misyonları taşıdığından dolayı, tağutlardan **bir tağut** olduğu.. bunlara-dostlarına ve ordularına karşı da, mü’minlerin savaşmasının gerekliliği vurgulanmaktadır... Böylece; **şeytan** kavramı da açıklığa kavuşmuş, tüm emperyalist, zalimlerin-müstekbirlerin **birer şeytan** olduğu, bunların da günümüz dünyasında en tuğyankârının, **Büyük Şeytan** diye nitelenen **Amerika emperyalizmi** olduğu anlaşılmış olmaktadır...

“Muhakkak ki şeytan, sizi kendi dostlarıyla korkutmak ister. Siz, onlardan (şeytanın dostlarından) korkmayın da, benden korkun; gerçekten mü’minler iseniz!” (Al-i İmrân:175); *“...Şeytan kime arkadaş olursa, artık o, ne kötü bir arkadaşdır.”* (Nisa:38); *“...Sakın şeytanın izlerine-yollarına tabi olmayın.”* (Bakara:168, 208; En’âm:142; Nûr:21;...); Zira;.. *“Şeytan, sizin ve tüm insanlar için apaçık bir düşmandır.”* (A’raf:22; Yûsuf:5; İsrâ:53; Zuhruf 62;..) Ayet-i kerimeleri, her türlü şeytanların durumunu ve bizim takınacağımız tavrı belirtirken..; *“Eğer, sana şeytandan bir kışkırtma-fit (ve işva) gelirse, hemen Allah’a sığın, çünkü O (Allah), işitendir, bilendir.”* (A’raf:200; Fussilet:36) Ayet-i kerimesi de, bu şeytanların-tağutların **şerrinden-zararından ve aldatmalarından** dolayı **Allah-u Teâlâ’ya** (cc) dayanıp sığınmayı, yani Allah’ın din-i mübinine ve hidayetine **tahassun** etmeyi ders vermektedir. **İran İslam İnkılâbı’nın uyarıcı**

risaleti, bunu; Amerika'dan ve **emperyalist** güçlerden **teberri** ve **istiaze** etmek suretiyle gündeme getirmiş, **İslamî hareketinin** temel eksenini, bu Kur'anî öğretiye bina etmiştir...

Ki; “Amerikaya Ölüm!”, “İsrail’e ölüm!”, “Rusya’ya., ve sair emperyalistlere ölüm!”, “Münafıklara ve zıdd-ı İnkılâba ölüm!”, “zıdd-ı Velayet-i Fakih’e ölüm!” gibi.. her türlü şeytanlardan-tağutlardan uzak (beri) bulunmayı ve **istiaze** etmeyi, özünde ve derin anlamında barındıran **İnkılâbî-Hizbullahî** söylemler ve eylemler, mezkûr **Kur'anî** talim-telkin ve irşadın İlâhî sesleri-nağmeleri ve feryadları olarak, başta **İran coğrafyası** ve **Mescid-i Haremeyn** olarak, küre-i arzın önemli bir kısmının semalarını çınlatmakta; **tağutî-şeytanî-nifakı** düzenlerin ölüm çanlarının çaldığını, yansıtıp-hatırlatmaktadır...

Böylece;.. “**halis-öz**, yani **Muhammedi İslam**”(Bakara:42; Al-i İmrân:64; Nisa:36; Zümer:2, 11, 14, 65; Mü'min-Gâfir:14, 65; Lokman:32) ile “**Özünden** koparılmış-saptırılmış; **Allah**’ın dışında-Kur'an'a aykırı olan **görüş-fikir** ve **amellerin-fiillerin** karıştığı-karıştırıldığı; **şeytanı-tağutu** yıkmayı-kahretmeyi ve **fitnesini** önlemeyi ihtiva ve intaç edecek olan düşmanlığı sürdürmeyi.. bünyesinde barındırmadığı ve küfrden rahatsız olmadığı;.. hatta terviç ettiği.. kâfirlerle **dostluğu**, hatta onlara **tabi** olmağı;..; hülasa şeytanlarla-tağutlarla **kardeşçe**, hatta **köle** gibi **zilletle** yaşamayı.. **esas** almış bulunan, buna rağmen **İslam** adını-libasını da bir türlü bırakmayan..” böylece; “cahil kitleleri aldatma görevini üstlenmiş bulunan **Amerikancı İslam**’ın..” arasındaki kesin hatlar

ayırılmış; hak ile batılın (İslam ismiyle) iltibas edilmesi.. önlenmiş bulunmaktadır. (Bakınız: Bakara:42, 159; Al-i İmrân:71-72; En'âm:82; Kehf:56;..)

Hakkın **batıl** ile iltibas edilmemesi, İslam'ın İlâhî özünü koruması, **cahil** veya **hain** eşhas ve mihraklarca emperyalizm adına uydurulup da, İslam'ın harim-i ismetine sokulmak istenen **batılların ayıklanması** amacıyla **Öz Muhammedi İslam'ın tam zıddı olan ve Amerikancı İslam** diye tanımlanan bu **batıl** ve **nifakî** akım, İslam dışı-zıddı bir kavram olarak dünya müslümanları mabeyninde nifakın ve riddetin sembolü olarak tesmiye ve tavsif edilerek yerleştirilmesi-kökleştirilip-oturtulması da, **İran İslam İnkılâbı'nın**, Kur'anî **risaletinin** önemli ürünü olduğu, her akl-ı selimce kabul ve teslim edilmektedir...

Bu husus ise; **tevella** ve **teberra** vecibesini gündeme getirmiş olacaktır. Ki, mü'min olanlar, sadece; "**Allah'ı, Rasulü'nü** ve kendisi gibi **mü'min** olanları **veli** (dost-koruyucu-idareci-haldaş..) edinecek, sadece onlarla **hemdem** olacaklar ve sırf onlarla **fikir-fiil** ve **kader** birliği içerisinde bulunacaklardır." (Bakara:257; Al-i İmrân:28, 68; Nisa:139, 144; Mâide:51, 57, 81; Enfal:72-73; Tevbe:23, 71; Fussilet:31; Mümteherine:1; Kehf:44, 50, 102; vb..) Ayet-i kerimelerinin tasrih buyurduğu, bu İlâhî hakikat; İslamî literatürde **tevella** diye, tesmiye edilmektedir. Keza;.. "**Mü'minler; Allah Peygamber, Kur'an-İslam-Şeriat ve İnkılâb-ı İslam** düşmanları olan **kâfir-müşrik-mürted-münafık, zalim ve facirlerden teberri** etmek, onlardan uzaklaşmak ve derecelerine göre de, onlara karşı **tavır** ve **cephe** almak zorundadır-

lar...” (Bakınız: En’âm:19, 78; Tevbe:3; Yûnus:41; Hûd:54; Zuhurf:26-27; Mümtehine:4;..) Ayet i kerimele-
rinde bahis konusu edilen **teberri** de, İslamî literatürde **teberra** diye bilinmekte ve mezkûr **tevela** ile birlikte,
“İslam’ın Evrensel İnkılâbı’na İran İslam İnkılâbı’nın Risaleti”nin ihda ve ihya ettiği ve nisyandan kurtardığı,
iki önemli **Kur’anî kavram** ve **kurum** olarak, dünya müslümanlarının **gündeminde** layık olduğu yerini almış
bulunmaktadır...

Tabiatıyla, bu da; İslam’daki **velayet** kavramını-
kurumunu gündeme getirmektedir. Ki; bunu:

a) Aslî, asaleten..

b) Niyâbî, niyâbeten.. şeklinde (yüzeysel olarak)
tasnif edebiliriz.

Birincisi: Ehl-i Beyt (as)’in, **asıl-küllî-umumî vela-**
yetini.. (Bunların mâ’sûm olanları da, olmayanları da
vardır.) İkincisi ise: **tâli-cüz’i-nisbî vekaleten velayeti.,**
ifade etmektedir. İlki; **İmamet-i Hüdâ...** (Ki, bunların **On**
iki’si mâ’sûm ve mutahhar; diğerleri sadece mutahhar.)
İkincisi ise; **Velayet-i Fakih ve Ulema-i Adil-Ulul’Emr-i**
Müslimin diye tesmiye edilebilir. İlk şıkkı; Al-i İmrân:61;
Mâide:54-56, 67; Ahzâb:33; Şûra:23;.. gibi, pek çok ayet-
i kerimeler ile; “Ehl-i Beyt’im Nuh’un gemisine benzer,
binen kurtulur, binmeyen boğulur.”; “Size iki ağırlık bır-
akıyorum: Biri; Hablullah olan **Kur’an-ı Kerim**, diğeri
de; **ittetim** olan **Ehl-i Beyt**’dir. Bunların derecesi, birbi-
rinden yücedir ve havzımın başına gelinceye kadar, bun-
lar asla birbirinden ayrılmayacaktır...” gibi, pekçok

meşhur ve mütevatir hadisler tebyin ve tasrih etmektedir. İkinci şıkkı ise; Nisa:58-59,83;.. gibi ayet-i kerimeler ve **aynı anlamdaki** bir kısım hadisler beyan ve ifade etmiş bulunmaktadır. Ki; **Eimme-i Ma'sume'nin** (as) ve Ehl-i Beyt öncülerinin bulunmadığı dönemlerde, **adil ulema** ve **fukâhânın velayeti**, şer'an ve aklen söz konusu olacak, böylece; İslam'ın ve ümmetin umuru, tedvir edilmiş bulunacaktır...

Ki; **Kevser-i Zehra** (as) olan ve ümmetin **sefine-i necatı** durumunda bulunan **Ehl-i Beyt'i** (as), aslî-dinî ve ilâhî bir **mekteb** olarak ele alıp, **ihya** eden.. ve tüm mü'minler, hatta insanlık için **bir usve-i hasene** (Ahzâb:21; Mümtetine:4, 6) ve **urvet'ül -vüska** (Bakara:256) olduğunu (**veraset-i nübüvvet** sırrıyla) bilfiil ve bil'müşahede gösteren **İran İslam İnkılâbı**; ilâhî **risaleti** ile, **Hilafet-i Kübra** ve **Kâmileyi** (Bakara:30; Sâd:26; En'âm:165; vb...) ve **İmamet-i Ma'sume'yi** (**Eimme-i İsna Aşeriye'yi**) (as) (Bakara:60: 124; A'râf: 160; Enbiya:73; vb.'lerinden istidlalen-istinbaten) de; **mühmel** ve **metruk** durumdan kurtarmış, dünya müslümanlarının, **mektebi-mezhebi-meşrebi-kavmî** ve **kültürel..** yapılanmasının **takribten** öte, **tevhidine** medar ve mihver olma özelliğine kavuşturmuş ve **ümmet-i vahide** (Enbiya:92; Mü'minûn:52; vb..) haline bilfiil gelmelerinin **zemin** ve **alt yapısı** olmalarını sağlamıştır... Ki; **İslamî Vahdet Haftaları**, **Dâr'üt -Takrib-i Beyn'e Mezahib-i İslamiye**, **Mecmâ-i Cihanî-yi Ehl-i Beyt** (as) ve **Sazman-ı Tebliğat-ı İslamî** gibi... Etkinlikler ve kuruluşlar, bu Kur'anî misyonun-risaletin dışa yansıyan tezahürleri olarak müşahede edilmektedir...

“Ey iman edenler! Allah’tan nasıl ittika edinmek gerekiyorsa, öylece korkup sakının. Ve siz, başka değil, ancak müslüman olarak ölün! Ve; Allah’ın ipine, hepiniz (topluca) sımsıkı yapışın. Ve Allah’ın, sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın”.../... (Al-i İmrân:102-103); “Hiç şüphesiz, mü’minler kardeşlerdir. O halde, kardeşlerinizin arasını bulup sulh ediniz ve Allah’tan ittika edip-sakının; umulur ki, merhamet olunursunuz.” (Hucurat:10) gibi.. ayet-i kerimeler, İslamî vahdet ve uhuvvetin, İlâhî esasını ve alt yapısını teşkil etmektedir... Ki;.. İslamî cemaat (dolayısıyla da İslamî hareket), böylece vücut bulmuş, o da; İslamî Devletleri-Cumhuriyetleri intaç etmiş olacaktır... Merkez-i İnkılâb-ı İslamî dışında kalan dünya müslümanlarının öncelikle muhatap olduğu, bu İlâhî mükellefiyetin icrası ile kurulacak olan, muhtelif-bölgesel İslam Cumhuriyetleri’nin, Makam-ı Muazzam-ı Rehberî’nin riyasetleri altında, (biat ile) akd edecekleri vahdet-ittihad ile; Cemâhir-i Müttehîde-i İslamiye’yi oluşturmuş olacakları.. ve; bunun da, İmam Humeynî (ra)’nin talebi ve hedefi olduğu, ehil olan zevatın malumudur... Bunun merkez-i mihrakiyesinin de, Velayet-i Fakih olacağı, izahtan varestedir... Ve;.. Velayet-i Fakîh’in; İran İslam İnkılâbı’nın risaletinin önemli unsurları arasında bulunduğu, herkesçe yakinen bilinmektedir...

Keza..; mezkûr imamet-hilafet-velayet-Ehl-i Beyt gibi kavram ve kurumlar, tabiatıyla Kerbela ve Aşura’yı gündeme getirmekte ve bu konu; İmam Humeynî (ra)’nin-İran İslam İnkılâbı’nın risaletinin, en önemli ve temel unsurlarından-dinamiklerinden birini teşkil etmek-

tedir. **Öz Muhammedi İslam'ın garipliğini-mazlumiyetini** ifade eden **Kerbela**;; ve onun (Şecere-i İslam'ın), **korunmasını-savunmasını**; ve mâ'sûm kanlarla sulanarak, gelecek asırlara ve çağlara **Öz Muhammedi İslam'ın** zinde-gür ve güçlü bir şekilde **emanet** bırakılmasını ve **İslamî kılıflı** habis güçlerin münafıkların **deşifre** edilmesini; onlara karşı daima **müteyakkız** ve **kıyam** halinde durulmasını temsil eden ve **Kur'an mektebinin** ve **kültürünün** periyodik şekilde pratikleştirilmesini ve disipline edilmesini yansıtan **Aşura..; İnkılâb'ın risaleti** ile, aslî hüviyetini kazanmış;; onun, ruhundan-şuurundan mahrum ve bigane bulunan dünya müslümanlarının önemli bir kısmının **baş gündemine** girmiş;; diğer bir kısmının da, **hedefsiz** ve **hurâfâlarla karışık** (adeta, **esatiri..!**) uygulamalarından-resmî ve standart merasimlerinden kurtarılmış..; **inkılâb öncesi** ve **sonrası**, İslamî kıyamın temel dinamiklerinden biri, hatta en önemlisi pozisyonuna çıkarılmıştır...

“Her yer Kerbela, her gün Aşura!”, “Heyhat min'ez-zille!...” (zillate boyun eğenlere yazıklar olsun!), “Şehadet şiarımız, Hüseyin iftiharımız!”, “Yezidlerin eline düşmüş İslam'ın, vay haline!...” gibi îlâhî nur ve hayat fışkıran sloganların derinliklerinde meknuz bulunan **hatt-ı Kur'an** ve **sırr-ı risalet-İslamî hidayet**; **Hüseyinî çizgi**, ruh-u Kerbela ve mekteb-i Aşura.. olarak; çağımızdan, gelecek çağlara taşınmış; “Her tağut, bir Yezid.. her mü'min de, bir Hüseyin ve her mü'mine de, bir Zeyneb'dir” şiarı, **Öz Muhammedî İslam'ın** îlâhî bir söylemi olarak, tüm mü'min kalblere-ruhlara-akıllara ve fiillere **aşılanmış**; onun gereği olarak da (**gerçek hayatı**

ifade eden) **nur-u iman**, **kıyam-cihad** ve **şehadet** ışıkları ve dalgalarıyla, küre-i arz ve insanlık camiası, **cüş-ü hûrûşa** getirilmiştir...

Bu cümleden olarak, **hakaik-i imaniye** ve **Kur'aniye**;.. uyuyan-uyutulan ümmetin, hatta tüm insanlığın **baş gündemini** teşkil ile, **hayatının rotasını**, mutlak anlamda ta'yin eder duruma gelmiş; **Allah'a-Din-i İslam'a** yönelme devri ve yarışı başlamıştır... Keza..;

*“De ki; size **bir tek** öğüt veriyorum: (o da;) Allah için **ikişer ikişer-çif çift ve teker teker (ferd ferd) kıyam etmeniz, sonra da düşünmeniz...**” (Sebe':46)* Ayet-i kerimesinin İlâhî ta'limi doğrultusunda başlatılan **kıyam dalgaları**; haliyle, çok boyutlu **cihadı** intaç etmiş, bu cihadî-lahutî atmosfer; **âlem-i âfâk'ta**, zincirleme **savaşları** ve çok kapsamlı **hazırlıklarını** gündeme getirirken, **âlem-i enfüste** de, İslamî **irfan-takva** ve **ahlâk-ı hamideyi**; tüm topluma-yaygın biçimde oturtmuş ve **meltem rüzgârı** gibi, ruh ve kalb âlemlerinde estirtmiştir... Böylece;.. **İslam İnkılâbı'nın İlâhî risaleti** ile..; tahkik-i iman, kıyam, cihad-kıtal-irfan-takva-amel-i salih ve ahlâk-ı hamide gibi mefhum ve unsurlar, **gerçek anlamına**, İslam toplumu nezdinde kavuşur ve çok **müsbet bir ma'kes** bulurken..; **mekteb-i şehadet** de, tarih-i beşeriyette, benzeri görülmemiş bir **makam-ı ulya'ya** çıkmış, sıradan insanlar arasında bile, **şehadet aşkı** ve yarışı, akıllara durgunluk verecek muhteşem bir düzeye ulaşmıştır...

Hatt-ı Hüseyinî'yi simgeler duruma gelmiş bulunan **şehadet mektebi**;.. **Sahra-yı Kerbela'nın canlı şahidi**-

şehidi olan Hazret-i Zeyneb'in canlı ve kavî mesajı-şehadeti ile daha renkli-lahutî bir boyut kazanmış, Benât-ı Fatıma'yı (as), coşkun okyanus dalgalarını andıran bir ihtişama ulaştırmış, İslam İnkılâbı'nın en önemli bir unsuru, hatta dinamosu durumuna getirmiş, Dünya Kadınlar Günü ve Fatıma'tûz-Zehra (as) Teşkilatları gibi etkinlik ve kuruluşlarla, bu olgu; dünya çapında ve çağlar üstü bir yapılanma ile adeta ebedileştirilmiştir.

İslamî hürriyet-izzet, cesaret-şecaat ve şehameti, (Al-i İmrân:139, 173; Nisa:139; Mâide:54; Yûnus:65; Fâtır: 10; Ahzâb:22-23;..) ümmete ve insanlığa yeniden kazandıran İran İslam İnkılâbı;

“Böylece Biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için vasat bir ümmet kıldık; (ki,) Peygamber de, sizin üzerinizde bir şahid olsun...” (Bakara:143); “Sizden, hayra çağırın, ma'rufu emreden ve münkerden nehyeden bir ümmet bulunsun. Kurtuluşa erenler, işte bunlardır.” (Al-i İmrân:104); “Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf olanı emreder, münker olandan da nehyeder ve Allah'a da (gerçek bir yakın ve ihlas ile) iman ederseniz...” (Al-i İmrân:110) gibi.. ayet-i kerimelerin amir bulunduğu risalet görevi ile gerek müslüman toplumlara, gerekse tüm insanlara, hususan mustaz'aflara yönelik, çok şümüllü ve geniş muhtevalı İslamî-Kur'anî tebligatı, en güzel ve en müsbet bir şekilde yapmış, bu vesile ile İslamî adaletin-ihsanın-hidayetin ve rahmetin gerçek parlak yüzüyle tanınmasını sağlamış ve bunu da Kur'anî bir mekteb olarak bilfiil oturtmuştur. (Ki, bu Kur'anî muh-

teva için, bakımsız; Nahl:90, 125; Al-i İmrân:159; Mâide:8; En'âm:152; A'râf:199; İsrâ:53; Râ'd:22; Mü'minûn:96; Ankebût:46; Fussilet:33-35; Hadid:25;vb..)

Keza..; **İslamî teavün** (Mâide:2;..), **fîsebilillah in-fak** ve **tasadduk mekanizmasını**, Kur'anî çizgiye göre ve o çerçevede, yani;.. (Bakara:3, 195, 215, 219, 254, 261-274, 280; Tevbe:20, 41, 88; Hadid:7; Teğabün:16; Haşr:9;..) Ayet-i kerimelerinde vesairede tafsilen **beyan** edildiği şekilde **esas** alan ve bunu, ilâhî risaletinin çok önemli bir misyonu bilen **İran İslam İnkılâbı**; dünya küfrüne ve istikbârına karşı, **İslam ümmetini** ve **mustaz'af halkları** her yönden güçlendirmeye çalışmakta, **iktisadî** ve **askerî** bir **güç** halinde, **“Hizbullahî Ümmet”** ve **“Muhammed Ordusu”** olarak, organize edilmesini sağlamaktadır... Ve:

“Size ne oluyor ki, Allah yolunda, ve; ‘Rabbimiz! Bizi, ehli (halkı ve yönetimi) zalim olan bu ülkeden çıkar ve bize (koruyucu-yardımcı) bir veli gönder ve bize katından bir nâsir (yardımcı) yolla!’ diyen, erkekler kadınlar ve çocuklardan (oluşan) mustaz'af lar uğruna savaşmıyorsunuz?” (Nisa:75) Ayet-i kerimesinde gösterilen, dünya mustaz'af larını koruyup kollama, emperyalist-müstekbir zalim güçleri ve düzenleri yıkmaya hedefine ulaşabilmenin **çıkarma yollarını** aramaktadır. Ki, bu; günümüz dünyasında, tüm müslümanların ve özgür insanların **mürâât** etmesi-uyması lazım ve zaruri olan, çok önemli **ilâhî-İslamî** ve **insanî** bir vecibe özelliğini taşımaktadır...

Böylece;.. yani, **İslam İnkılâbı'nın** ilâhî-Kur'anî risaleti ile; **“mustaz'afın** (zayıf bırakılmışlar-zaafa uğ-

ratılmışlar)” (Enfal:26; Nisa:75, 97, 98, 127; A’râf:75, 137; Kasâs:4-5;..), “müstekbir-mütekebbir-istikbar (haksız olarak büyüklenen-kendini büyük sanan, hak tanımayan ve hakka karşı başkaldıran..)” (Bakara:34, 87; Nisa:173; A’râf:36, 40, 75, 76, 88, 133; Yûnus:75; Mü’minûn:46; Kasas:39; Ankebût:39; Sebe’:31-33; Mü’min-Ğafir:27, 35, 47-48; Fâtır:43; Lokman:7; Nahl:22, 23; Casiye:8; vb...) gibi, çok önemli kelime ve kavramlar, İslamî hareketlerin ve tüm dünya halklarının gündemine girmiş, ihtiva ettikleri mânâ ve anlamlarına göre tarihî bir cepheleşmenin varlığı (uykudan uyanırcasına), bir vakıa olarak, bilfiil müşahede edilmiştir... Keza; Hizbullah (Allah’ın askeri-ordusu-taraftarı-savunucusu ve Din-i Hakk’ın koruyucusu-bekçisi...) (Mâide:54-56; Mücadele:22) ile Hizbuşşeytan (şeytanın askeri-ordusu -savunucusu ve bendesi..) (Mücadele:14-20) kelime ve kavramları da, aynı şekilde İslam İnkılâbı’nın risaleti ile gündeme girmiş; Mushaf-ı Şerifin sahipleri arasından, hayat-ı içtimai-yi insaniyenin içerisine ve pratiğine geçirilmiştir. Ki, hak ve batıl kutuplarına ayrılmış bulunan dünya insanlığının karşı karşıya gelmiş bulunduğu bu iki akımdan birinin (Hizbullah’ın) liderliğini İran İslam İnkılâbı’nın; diğerinin (Hizbuşşeytan’ın) ise önderliğini-yönlendiriciliğini Büyük Şeytan Amerika’nın yaptığı bilfiil gözlenmektedir...

Bel’am ve Karun’un îka eylediği tarihî-şeytanî idlâl-ifsâd misyonları, (A’râf:175-176; Kasas:76,79; Ankebût:39; Mü’min-Ğafir:24;..) gibi.. ayet-i kerimelerde ve sahih tefsirlerinde belirtildiği biçimde çağımıza ve günümüze uyarlanmış, emsalleri olan habislere karşı,

ümmetin uyanık olması sağlanmıştır. Biri; **(Belam) satılık-uşak sözde ulemayı ve bilginleri-fikir adamlarını ve yazarları** temsil etmekte, diğeri **(Karun)** ise; dünya istikbarının ve emperyalizminin en güçlü dayanaklarından olan **sermayedarları-patronları-soyguncu zenginleri.**, yansıtmaktadır. Ki, bu iki mel'ûn-habis sınıfın, ne denli **tahribkâr ve müfsid şeytanlar** oldukları izahtan varestedir...

Kalbleri marazlı, sözleri yaldızlı, tipleri endamlı, yüzleri renkli, içleri korku dolu, dalkavukluk timsali, gah böyle gah şöyle gah şu saflarda gah bu saflarda.. bir ihanet-ifsad ve fitne külliyesi-timsâli olan münafıklar.. (Bakara:8-16, 204-206; Al-i İmrân:167 168; Nisa:141-145; Mâide:52-53; Tevbe:47-69, 125-126 Muhammed:25-30; Hadid:13-14; Münâfikûn:1-8; Haşr:11-17; ...) gibi.. ayet-i kerimeler ile;.. gereği veçhiyle ve tüm boyutlarıyla-misyonlarıyla tarif ve teşrih edilmiş olup, tarih boyunca **İslam ümmetinin harim-i ismetine musallat olmuş habis bir ur-tümör ve öldürücü bir yılan-ejder olduğu..** **İslam'ın ve Müslümanların zââfa uğratılıp, esârete düşmesinin baş müsebbibi** rolünü-misyonunu oynadığı.. vurgulanmıştır. Ki; tarih-i hakikat, bunun bariz şahidi ve canlı aynasıdır...

İşte; **İslam İnkılâbı'nın ilâhî-Kur'anî-irşadî risaleti** ile; mezkûr **münafık** şahıs-akım-hareket ve sistemler, **deşifre** olmuş; tarihî **idlal-ilhâd** ve **ifsâd** rollerini rahatça-açıķça icra etme imkânını bulamamış; **Amerikancı İslam** denemeleri de, umulduğu-planlandığı gibi sonuçlanmamış; **hak-bâtıl** ve **iman-küfür** saflarından birinde yer

edinme zorunda bırakılmış; böylece; **iki kutup ortası** diye, bu güne kadar devam eden içtimaî-siyâsî teamül, artık geçerliliğini kaybetme aşamasına ulaşmıştır... Adeta; birkısım Eshab'ın, **“Biz, mü'mini ve münafığı Ali bin Eb-i Talib ile tanırdık; Ali'yi seveni mü'min, sevmeyeni de münafık olarak bilirdik”**, anlamındaki hadis-i şerifin İlâhî tecellisi, günümüzde **İran İslam İnkılâbı** ile tezahür etmekte; bilinçli olarak **İslam İnkılâbı'na** zıt ve muhalif düşman olanların (ne kadar **iştihar** bulmuş sözde müslüman da olsalar) **nifakları âyân-beyân** açığa çıkmaktadır. Yani; bu tür eşhasın ve camianın-kurumların, **laik-demokrat-batı hayranı-modernizm ve dinde reform** hastası olduklarından; ya da, **ahkâm-ı şeriat**ten ve **İslamî cihad-şehadet** gibi.. İlâhî evâmîr ve vacibattan rahatsız oldukları ve onlara muhalif bulunduklarından dolayı, **İran İslam İnkılâbı'na** ve o çizgideki **İslamî eşhas ve hareketlere** karşı husumet içerisinde bulunmakta oldukları anlaşılmaktadır... Keza:

“Allah, Beyt-i Haram (olan) Kabe'yi, insanlar için bir mahall-i kıyam kıldı...” (Mâide:97) “Ve Hacc-ı Ekber günü, Allah'tan ve Resulü'nden, (bu) bir uyarıdır: Kesin olarak Allah, müşriklerden beridir, O'nun Resulü de!...” (Tevbe:3) Ayeti kerimeleri, **tevhid merkezi, emin belde** ve mü'mirilerin kiblesi olan **Ka'be-yi Muazzama'ya** yapılacak **Hacc seferi** ve **ziyaretinde**, icra edilmesi lazım gelen **iki önemli** vecibeyi bildirmektedir: biri; **kıyam**, diğeri ise; **teberri...** Diğer menasik ise, bu iki mihver etrafında devr etmekte, her birinin **ayrı ayrı**, kıyam ve teberri ile alakalı **tevhibi-irfanî-siyasî-içtimaî..** mahiyetleri ve özellikleri bulunmaktadır. Müşriklerin başının

Amerikan emperyalizmi olması, **Büyük Şeytanı** bütün boyutlarıyla temsil etmesi.. keza; o **Büyük Şeytan**’ın ve avânelerinin marifetiyle, **İslam âleminin** ve **müslümanların** hatta **tüm insanlığın** şu mevcut hal-i perişâniyete duçar olduğu ve yürüyen ölü ve cenaze durumuna geldiği.. izahı zaid olacak kadar bir **sarahat** arzetmektedir. Ki, kıyamın ona (Büyük Şeytan Amerika’ya ve tüm istikbara) karşı; **teberrinin** ve **beraatin** de, keza **ondan** (Büyük Şeytan Amerika’dan) olacağı ve avânelerinin de **aynı kategoriye** dahil edileceği, izahtan varestedir...

İşte;.. “İslam’ın Evrensel İnkılâbın’da İran İslam İnkılâbı’nın Risaleti” ile; Hacc-ı Ka’be mezkûr **İlâhî** kimliğine kavuşmuş, “**Büyük Şeytan’a** yandaşlarına ve **uşaklarına** karşı Kur’anî kıyam..”; keza;.. “**Büyük Şeytan’dan-yandaşlarından** ve **uşaklarından** beri-uzak olduğunu i’lan etme, yani Kur’anî **beraat..**” çıkışı açılmış, okyanus dalgaları gibi **tevhidi feryad** ve **haykırışlar**, **Hicaz** semalarını aşarak, tüm dünyayı kaplayacak duruma gelmiştir. Ki, bu **İlâhî ses dalgaları**; bir **dest-i İbrahim** (as) ve **nefy** (la..) baltası olarak, **kalb-ruh-akıl-vicdan** ve **düşünceler** alemindeki **putları-tağutları** yere sererken, **afakî** âlemdeki **tağutî** rejimlerin **saltanatını** temelinden sarsmakta; mü’min-mazlum ve mustaz’af kalbleri-ruhları ve halk kitlelerini de **dilşâd** etmektedir... Ve, hakeza...

Ve; **Mescid-i Aksa**, **Kudüs** ve **Filistin** meselesini dahi, dünyanın gündemine getiren, imanlı gönüllerin **pervâz** ettiği bir **maşuk** pozisyonuna sokan, böylece..; İslamî-Kur’anî eşsiz değerini, yeniden kendilerine iade

eden İran İslam İnkılâbı; bu ilâhî risaleti ile de, siyonizmin ve dolayısıyla da emperyalizmin mel'un nakûsuna ot tıkamış ve ilâhî kıyam-cihad-şehadet ateşiyle yakıp kül etmiştir...

Şanlı İntifada hareketiyle, inkılâb tarihinin nur üzerine nura gark olmasını sağlayan, bu ilâhî İnkılâb-ı İslam Risaleti, İslam'ın Evrensel İnkılâbı'nın motoru-lokomotifi-ana dinamosu misyonunu ifa ve icra etmiş, böylece; âlem-i mülk ve melekûtun, ebedî takdir-tahsin ve senasını kazanmıştır...

İntizâr ve zuhûr-u Mehdî (s) inancı gibi.. ulvî-lâhûtî bir enerji kaynağına da, ayrıca sahib bulunan bu ilâhî risalet; daha nice-sayırsız Kur'anî kavram-kurum ve unsurları ihya ve inşa eylemiş, nicelerini de tecdid-ta'dil ve tashih ameliyesi ile aslına irca ederek,

İlâhî-Nebevî ve Kur'anî kimliğine-özelliğine kavuşturmuştur. Ki; hepsini tâdât etmek, hem sahifelerimizin, hem de takatimizin istiâb ve ihatasının fevkinde olduğundan, bundan sarf-ı nazar ile hepinizi (beyân-ı i'tizâr ile) hürmet ve muhabbetle selamlarım...

Vesselâmü Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekâtühü

19 Zilkade 1417
28 Mart 1997 Cuma

Not: Bu tebliğ 31 Mayıs ile 1-2 Haziran 1997’de Tahran’da Akdedilen “Uluslar Arası İmam Humeynî (ra) ve Tefekkürün İhyası Kongresi’ne sunulmuştur.